

1986 ஏப்ரல் 26] [டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்]

(ஆ) பொது நிறுவனங்களின் செயலாக்கம் குறித்த பொது நிறுவனங்கள் குழுவின் இருபத்தெட்டாவது அறிக்கை.

(ஆ) அரசு உறுதிமொழிக் குழு.

திரு. சு. பாலன் : மாண்புமிகு பேரவையின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அரசு உறுதிமொழிக் குழுவின் கீழ்க்கண்ட அறிக்கையை அளிக்கிறேன் :

அரசு உறுதிமொழிக் குழுவின் இரண்டாவது (எட்டாவது சட்டமன்றப் பேரவை) அறிக்கை.

4, வரவு-செலவுத் திட்டம், 1986-87 வாக்கெடுப்பு—(தொடர்ச்சி)

கோரிக்கை எண். 30—சமூக நலன்.

மாண்புமிகு திருமதி : கோமதி சனிவாசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 30—சமூக நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 76,04,25,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

டாக்டர் க. நல்லமுத்து : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பெரம்பலூர் தொகுதி, வேப்பந்தட்டை ஒன்றியம், காரியனூர் ஊராட்சி மன்றத்தைச் சேர்ந்த வெள்ளு வாடி கிராமத்தில் குழந்தைகள் நல காப்பகம் (பால்வாடி) அமைக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 30—சமூக நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 76,04,25,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

[திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்] [1986 ஏப்ரல் 26]

“மானியக் கோரிக்கை எண். 30—சமூக நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 76,04,25,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. எஸ். என். இராமசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அனாதை இல்லங்கள், தொழுநோய் இல்லங்கள் ஆகியவற்றில் உள்ளவர்களுக்கு மானியத் தொகை கூடுதலாக்கி கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் குறித்து விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண். 30—சமூக நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 76,04,25,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. பொ. உதராபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கிராமப்புற கர்ப்பினி பெண்களுக்கு 3 மாதங்கள் மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 50 வழங்குவது பற்றி விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

‘, மானியக் கோரிக்கை எண். 30—சமூக நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 76,04,25,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, அவையின் முன் வைக்கப் பெற்றுள்ள கொள்கை விளக்கக் குறிப்பை நான் படித்ததாகக் குறிப்பேட்டில் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அவர்களுடைய ஆலோசனைகளையும், கருத்துக்களையும் சொல்லியதற்குப் பிறகு விளக்கமாக பதில் கூறுகிறேன் என்று இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆர். நியாகராசன் : மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான சமூக நலத் துறை மானியக் கோரிக்கையின்மீது காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் நான் என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மாநிலத்திலே இருக்கக்

உ 153 முதல் 203 வரையுள்ள பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.



1986 ஏப்ரல் 26] [திரு. ஆர். தியாகராசன்]

கூடிய ஊனமுற்றோர், முதியோர், விதவைகள், நலிந்தோர் மற்றும்முள்ள அனைவருடைய நலனுக்காக பாதிக்கப்பட்ட பிற்படுத்தப்பட்ட ஏழை எளிய மக்களுக்காகப் பல திட்டங் களுக்கு மத்திய அரசும் மாநில அரசும் ஆண்டுதோறும் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை அள்ளிக் கொடுத்து இந்தத் துறை வளர வேண்டும், வாழ வேண்டும் என்ற முறையில் செய்து வருகிறது.

(முற்பகல் 10-30)

மேலும், அவர்கள் நல்லமுறையிலே நிரந்தரமாக வேலை வாய்ப்பு பெற வேண்டும், அவர்கள் எல்லாம் தங்கள் வாழ்க் கையிலே ஒரு நல்ல பொற்காலம் அடைய வேண்டுமென்ப தற்காக வேண்டி, கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை, மத்திய, மாநில அரசுகள் செலவு செய்கின்றன. அதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனாலுங்கூட, இந்த மாநிலத்திலே உள்ள குழந்தைகளுக்கும், முதியோருக்கும் கொடுக்கக்கூடிய உதவிகள் அவர்களுக்கு எந்த அளவிலே போய்ச் சேருகின்றன என்பதைக் கண்காணிப்பதிலே நாம் சரியாக, நம்முடைய கடமையை, நிறைவேற்றுகிறோமா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் யோசிக்க வேண்டும்.

திட்டம் போட்டுவிட்டால் மட்டும் போதாது. அரசு கொடுக்கக்கூடிய அந்த உதவித் தொகைகள் யாருக்குப் போய்ச் சேர வேண்டுமோ, அவர்கள் கையிலே சேர்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுப்பதிலே இன்னும் ஏகப்பட்ட குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அவையெல்லாம் களையப்பட வேண்டும். ஒருவன் தன் வயலிலே இருக்கிற நெல்லுக்குத் தண்ணீர் இறைப்பானானால், அந்தத் தண்ணீர் நேரடியாக, நெல்லுக்குப் போய்ச் சேரவேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு, அதற்கு சிமெண்டிலே வாய்க்காலைக் கேட்டி—அருகிலே இருக் கிற புல் செடி கொடிகள் தண்ணீரைச் சாப்பிட்டு விடக் கூடாது—அந்த நீரை நெல்லுக்குக் கொண்டுபோய் விடு கிறான். அதுபோல், மத்திய, மாநில அரசுகள் பணம் கொடுத்தாலும், அந்தப் பணம் எவருக்குப் போய்ச் சேர வேண்டுமோ, அவர்களுக்குப் போய் சேர்வதற்குள்ள தடங்கல்கள் என்ன? யார், யார், என்ன குறைகள் சொல்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் இத்தனை ஆண்டுகளாக, சமூகநலத் துறையிலே—ஆண்டுகொண்டிருந்த அத்தனை அரசியல் கட்சிகளுமே, கவனித்துப் பார்க்கவில்லை; ஆனால், தட்டிப் பறிக்கிற நிலையிலே அவர்கள் இருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. அவர்கள் முதியவர்கள், விதவைகள், குழந்தைகள், ஊனமுற்றவர்கள், அனாதைகள், நலிந்தவர்கள் அவர்கள் பாவம், தட்டிக் கேட்க முடியுமா? ஏன், எனக்குச் சேர வேண்டிய ரூ. 30 கொடுக்கவில்லை என்று கேட்க

[திரு. ஆர். தியாகராசன்]

[1986 ஏப்ரல் 26]

முடியுமா? கேட்டால், அடுத்த மாதம் ரூ. 30 கிடைக்குமா? வாராவாரம் அரிசி கிடைக்குமா? ஒன்றுமே கிடைக்காத வகையில் அதிகாரிகள் புறக்கணிக்கிறார்கள். இப்பொழுது நாங்கள் எல்லாம் கையெழுத்து போடுகிறோம்; அந்த முதியோர் பென்ஷன் வாங்குபவர்களுக்கு, நாங்கள், அவர்களிடம் எந்த உதவியும் எதிர்பார்க்காமல், கையெழுத்துப் போடுகிறோம். அந்த மாதிரி சையெழுத்துப் போட்டோம், என்று அவர்கள் 10 பேர்களிடம் சொன்னால் போதும் என்பதற்காகக் கையெழுத்துப் போடுகிறோம். நாங்கள் வாக்குகளைப் பெற்று வந்தவர்கள் அல்லவா? ஆனால், கையெழுத்து வாங்க டாக்டர்களிடம், உத்தியோகஸ்தர்களிடம் போனால், அந்த முதியோர்களை அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? முதியோர்கள், குழந்தைகளிடம் என்ன கைமாறு பெறுகிறார்கள்? கைமாறு கோடிக்கணக்கில் அள்ளிக் கொடுக்க ஆள் இருக்கும்போது, இந்த ஊனமுற்றவர்களிடம், அதிகாரிகளும், டாக்டர்களும் பெறுகிறார்களே, அது கட்டாயம் இந்த அரசுக்குத் தெரிந்து இருக்கமுடியாது. ஆகவே, அவர்களுக்கு உரிய தொகை, அவர்கள் கையிலே சேர்வதற்கு நல்ல திட்டத்தினை, இப்படி, இப்படியெல்லாம் நான் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறேன் என்ற வகையில் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல வேண்டும்.

நம் மதிப்பிற்குரிய முதல்வர் அவர்கள் உயர்ந்த எண்ணத்தோடு, நல்ல நோக்கத்தோடு, இந்த நாட்டிலே இருக்கிற பிள்ளைகள் எல்லாம் வலுவோடு இருக்க வேண்டுமென்று சிரோடும், சிறப்போடும் ஒரு பெரும் நிதியை ஒதுக்கி சத்துணவுக் கொடுக்கிறார். அந்தச் சத்துணவுக்கு எத்தனை கோடி ரூபாய் செலவு? அவர் கொடுத்தது நல்ல திட்டம். சத்துணவுக்குப் போய்ச் சேர என்ன தடங்கல் இருக்கிறது? யார், யார் பங்குப் போட்டுக் கொள்கிறார்கள்? எப்படி, எப்படி, என்ன, என்ன தவறுகள் நடக்கின்றன என்பதையெல்லாம் கண்காணிக்க வேண்டும். எம். எல். ஏக்கள் கொண்ட குழுக்களைப் போட, என்ன, என்ன சங்கடங்கள் இருக்கின்றன? கொடுக்கக் கூடியதொகை எவ்வளவு? காய்கறிகளைப் பற்றி நேற்றெல்லாம் பேசினோம். நான் பாரிப்பள்ளி பள்ளியிலே சத்துணவுக் கூடத்தைச் சோதிக்கின்றபொழுது, கஞ்சித் தண்ணீரை வைத்து, கூட வைத்து, மிளகாய்த் தூளைப் போட்டுக் கொடுத்தார்கள், நான் கண்ணாலே பார்த்தேன், அதுபற்றி நானே எழுதிவிட்டு வந்தேன்.

சத்துணவுத் திட்டத்திலே நம்முடைய எண்ணம் என்ன? அந்தக் குழந்தைகளுக்கு கொடுப்பதை கண்காணிப்பதற்கு சரியான கண்காணிப்பாளர்கள் இல்லை. அவைகளை பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த அரசுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சிறிய ஊனம் உற்ற குழந்தைகளுக்கு வண்டி கொடுப்பதிலே சமூக நலத் துறையிலே சொன்னால் பட்டியல் காண்பிக்கிறார்கள். அந்த பட்டி.



[1986 ஏப்ரல் 26]

[திரு. ஆர். தியாகராசன்]

யலிலே இன்றைக்கு நூறு பேர் இருக்கிறார்கள். காலாலே ஏறி உட்கார முடியாத நொண்டிகளும் இருக்கிறார்கள். ஒரு கால் போன நொண்டிகளும் இருக்கிறார்கள். கை போன நொண்டிகளும் இருக்கிறார்கள். அதில் யாருக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டுமோ, அவர்களுக்கு கொடுக்கவில்லை. இரண்டு கால்களும் இல்லாமல் நடக்க முடியாமல் இருப்பவர்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும். அந்த 3 சக்கரம் வண்டி கொடுப்பதில் பெரும் தில்லுமுல்லுகள். விதவைகள் அவர்களுடைய வாழ்வில் மறுமலர்ச்சி அடைவதற்காக கொடுக்கக் கூடிய கடனில் இட்டிலி கடை வைக்கிறார்கள். அவர்களுடைய மனுக்களை சிபாரிசு பண்ணி பஞ்சாயத்து ஆணையர்களிடம் அனுப்பி பணம் பெறுவதற்குள் அந்தத் தொகையில் பாதி செலவாகிவிடுகிறது. சிறுதொகைதான். அந்தத் தொகையும் சேர்வதில்லை. காய்கறி வியாபாரம். அதிலும் இதே நிலைமைதான்.

இந்தத் தொகைகளை அரசாங்க அதிகாரிகள் ஒரு நாளைக்கு விழாவாக எடுத்து யார் யாருக்கு வழங்க வேண்டும் என்ற பட்டியலை வாங்க வேண்டும். அந்த பட்டியலை கையிலே வைத்துக்கொண்டு அங்குபோய் இன்னின்னாருக்கு கொடுங்கள் என்று ஆர்டர் இஷ்யு பண்ணச் சொல்ல வேண்டும். அப்பொழுதாவது அந்தத் தொகை அவர்களுக்கு நேரடியாக போய்ச் செருகிறதா என்று பார்க்க வேண்டும்.

பல்லாண்டு காலமாக இந்த சமூக நலத்துறை வாழவேண்டும் என்பதற்காகப் பல திட்டங்களை போட்டு போட்டு பல அரசுகள் அதிலே வெற்றிபெற முடியவில்லை. ஆனால் இந்த அரசாவது, இனிமேலாவது இதில் உள்ள குற்றங்களை களைந்து நல்ல முறையிலே அவர்களுக்கு பலன் கிடைப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1985-86-ம் ஆண்டுக்கு, 4 பணிபுரியும் பெண்கள் விடுதிகள் சில இடங்களில் கட்டுவதற்கு மானியத்தொகை மத்திய அரசால் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. ரூ. 100 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. இதனை எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் நிரந்தரமாக செய்தால் நன்றாக இருக்கும். பல ஊர்கள் இருக்கின்றன. இருந்தாலும், மாவட்டவாரியாக எல்லா மாவட்டங்களிலும் இருப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து வேலையற்றவர்களுக்கு உதவி. சாதாரணமாக, கால் இல்லாத பெண்களுக்கு உதவி. இன்றைக்கு நெய்வேலி நிறுவனம் இருக்கிறது. இல்லையென்றால் அரசு நிறுவனம் அல்லது தனியார் நிறுவனம் இருக்கிறது. அந்த ஊனம் உற்ற பெண்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும். கொடுக்கிறார்

[திரு. ஆர். தியாகராசன்]

[1986 ஏப்ரல் 26]

களா? தனியார் மட்டும் என்ன? நாம் இல்லாமலா அவர்கள் கம்பெனி நடத்துகிறார்கள்? இப்படித்தான் நேற்று இங்கு மரியாதைக்குரிய முன்னவர் அவர்கள் ஒரு நல்ல குறிப்பைச் சொன்னார்கள். நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். சென்னை நகரத்திலும், செயலகத்திலும், மற்ற இடங்களிலும் தமிழ் முதன்மை இடம் பெற வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நான் இதனை மனமார பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் தனியார் கம்பெனியாக இருந்தாலும், அரசாங்க கம்பெனியாக இருந்தாலும், தொழிற்பேட்டையாக இருந்தாலும், ஊனம் உற்றவர்களுக்குத்தான் முதல் சலுகை என்ற அடிப்படையில் சட்ட திருத்தம் செய்யவேண்டும்.

ஒரு ஊரிலே ஒருவர் ஒரு கண் பிறவி ஊனம் உடையவர். பிளஸ் 2 படித்தவர், கிராமத்திலே தோட்டி வேலைக்கு மனு செய்திருந்தார். அவருக்கு கண் குருடாக இருந்த ஒரே காரணத்தால் அந்த வேலை கொடுக்கப்படவில்லை.

(முற்பகல் 10-40)

வேறு காரணங்கள் இருந்தாலும் இருக்கலாம். ஆனால் படித்தது பிளஸ் 2. இது போதாதா? தோட்டி வேலை பார்ப்பதற்கு என்ன பெரிய படிப்பு தேவை? அவர் என்ன கலெக்டர் மாதிரி ஃபைலைப் புரட்டப் போகிறாரா? ஒரு கண் இல்லாவிட்டால் என்ன? அந்த வேலையைக் கொடுத்தால் என்ன? ஒட்டோ கிராமத்தில் இப்படி ஒரு சம்பவம் நடந்திருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஞாபகமூட்டத்தான் இதை நான் சொல்கிறேன். எந்த அளவுக்கு நாம் ஊனமுற்றவர்களுக்கு உதவி செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்பதைச் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். எனவே ஊனமுற்றோருக்கு உதவி செய்யக்கூடிய நாம் அந்தக் கிராமத்தில் அந்த நபருக்குத் தோட்டி வேலையைக் கூட கொடுக்க முடியவில்லை என்று சொன்னால், இந்தத் திட்டம் தமிழகத்தில் எந்த அளவுக்குச் செயல்படுகிறது என்பதைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பணிபுரியும் பெண்கள் விடுதிகளில் கட்டடம் கட்டுவதற்காக மொத்த மதிப்பீட்டில் 75 சதவீதம் மத்திய அரசு மானியமாக வழங்குகிறது. ஆனால் மாநில அரசு மிச்சம் 25 சதவீதத்தைத் தான் அதற்காக அளிக்கிறது. மத்திய அரசு இப்படி எவ்வளவோ உதவிகளைச் செய்தாலும், எவ்வளவு காரியங்களைச் செய்தாலும், அதை எல்லாம் விட்டு, விட்டு எங்கோ ஒரு இடத்திலே சிறு குறை இருக்குமேயானால், அதைப் பிடித்துக்கொண்டு, அவர்கள் அதைச் செய்கிறார்களா, இதைச் செய்கிறார்களா என்று ஒவ்வொருவரும் பேசுவதை நாமெல்லாம் பார்க்கிறோம். நல்லது செய்வதை எல்லாம் விட்டுவிடுகிறார்கள். 25 சதவீதம்



1986 ஏப்ரல் 26]

[திரு. ஆர். தியாகராசன்]

தான் நீங்கள் கொடுக்கிறீர்கள், 75 சதவீதத்தை அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள் என்று எங்கேயாவது சொல்லியிருக்கிறோமா? அமைச்சர்களாவது அதுபற்றிப் பேசியிருக்கிறார்களா? எனவே மத்திய, மாநில அரசுகள் இரண்டுமே ஒத்திருந்து.....

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பணிபுரியும் பெண்களுக்காக மத்திய அரசு 75 சதவீதம் தொகை ஒதுக்கி இருக்கிறது என்று பலமுமுறை நான் பேசி இருக்கிறேன்.

திரு. ஆர். தியாகராசன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மிகவும் மகிழ்ச்சி. ஆனால் என்னுடைய காதால் இப்போதுதான் கேட்கிறேன். நல்லது செய்கின்ற போது அது பற்றிச் சொல்ல வேண்டியது நம்முடைய கடமை. ஏதோ காழ்ப்புணர்ச்சியை வைத்துக் கொண்டு, அரசியல் ஆதாயம் பெற வேண்டும் என்பதற்காகப் பேச வேண்டும் என்ற வகையில் நான் பேசவில்லை. நம்முடைய கடமையை நாம் செய்கிறோமா என்று பார்க்கவேண்டும். பல நல்ல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறோம். இன்னும் செய்ய வேண்டிய செயல்கள் நல்ல முறையில் நடக்கிறதா என்று பார்த்தால், அவை சரியாக இல்லை என்று தான் நான் குற்றம் சொல்லுகிறேன் தவிர இந்தத் திட்டத்திலே குற்றம் சொல்லவேண்டும் என்று நான் விரும்பவில்லை.

சிலபேர் தொழிற்சாலைகளிலே வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்காக நிறையபேர் பேசுகிறார்கள். ஊனமுற்ற மக்களுக்காக யாரும் பேசுவதில்லை. ஆனால் தொழிற்சாலைகளில் யாரும் வேலை செய்வதில்லை; போராட்டம் நடத்திக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காகப் பேசுவதற்கு ஒரு கூட்டமே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஊனமுற்றவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னால், விதவைகளுக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னால், முதியோருக்கு உதவித் தொகை கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னால் அதைப்பற்றிப் பேசுவதற்குத் தமிழ் நாட்டில் ஆளே இல்லை. சிறு தொழில்களாக இருந்தாலும் கூட வேலையைச் செய்யாமல் எப்படியாவது பணத்தைப் பெற வேண்டும் என்று எண்ணுகிறார்கள். உழைக்காமல் ஊதியம் பெறுவதற்கு எப்படி, எப்படிச் செய்யலாம் என்று திட்டம் தீட்டிக் கொடுக்க நாட்டில் ஒரு கும்பலே இருக்கிறது. குழப்பவாதிகள் அவர்கள். நல்ல காரியங்கள் நடக்க வேண்டும். அதை விட்டு விட்டு எதை எடுத்தாலும் குற்றம் சொல்கிற கூட்டங்கள் நிறைந்து இருக்கின்றன. எனவே மரியாதைக்குரிய புரட்சித் தலைவ அவர்கள் இதுபற்றி மறுபடியும் மறு பரிசீலனை செய்து இந்தச் சமூக நலத்துறையில் இன்னும் அதிகமான முறையில் கவனம் செலுத்தி, நல்ல பலன் பலருக்கும் கிடைக்க வேண்டிய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. ஆர். தியாகராசன்]

[1986 ஏப்ரல் 2]

அடுத்து கிராமப் புறங்களில் வத்திப் பெட்டி செய்கிறார்கள். மெழுகுவர்த்தி செய்கிறார்கள். சாக்பீஸ் செய்கிறார்கள். இந்தத் தொழில்கள் எல்லாம் சாதாரண படிக்காத மக்கள், பெண்கள் எல்லாம் கூட செய்கின்ற தொழில். ஆனால் விளம் பரம் வேண்டும் என்பதற்காக முக்கியமான இடங்களில் மட்டும் இந்தத் தொழிற்கூடங்களை அமைக்கிறார்கள். அரிசன நலத் துறையிலே ரோடு ஓரங்களிலே மட்டும் வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுப்பது மாதிரி செய்கிறார்கள். ஏனென்றால் விளம்பரம் வேண்டும் என்பதற்காக அப்படிச் செய்கிறார்கள்.

நடுமத்தியிலே யாராவது மனை வைத்திருந்தால் அவர்களுக்கு போய் அக்கறையோடு வீடு கட்டிக் கொடுக்கின்ற பழக்கம் இல்லை. ஏனென்றால் அது பார்ப்பதற்கு முன்னாடி பார்வையாக இருக்காது என்பதற்காகவே. அதுபோல அல்லாமல் இதற்குச் செய்ய வேண்டும். விளம்பரத்திற்காக மட்டும் செய்யக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நாம் கிராமப்புறங்களிலே சிறு தொழில் வளரவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். அதேபோல பெண்களுக்கு தையல் மெஷின்கள் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். நான் ஒரு நொண்டிப் பெண்ணிற்கு சிபாரிசு பண்ணினேன். அந்தப் பெண்ணின் ஊர் பாடங்குடி. அது வந்து என்னிடத்திலே கேட்டது, தையல் மெஷின் வாங்கிக் கொடுங்கள், நான் படித்துக் கொண்டு, அதை வைத்துக் கொண்டு பிழைத்துக் கொள்கிறேன் என்று சொல்லியது.

நான் அதற்காக நேரிலேயே போய் சிபாரிசு பண்ணினேன். பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆபிசிலே கொண்டு போய் கொடுக்கும் போது அவர்களுக்குக் முன்னாலே கேட்டவர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கொடுத்து விட்டு, பிறகு இவருக்கு கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி விட்டார்கள். அப்படி எந்தக் காரணத்திற்காகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அந்த வகையிலே பஞ்சாயத்து யூனியனிலே இருக்கிற அதிகாரிகள் எல்லாம் ஒரு பெரிய கொள்ளையே அடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீதெல்லாம் நீங்கள் கவனம் செலுத்தி, இதையெல்லாம் பார்க்க வேண்டும். நலிந்தவர்களுக்கு எல்லா வகையிலும் தான் உதவி பண்ணிக் கொடுக்கிறோம். ஆட்டம் ஆடுகிறவர்களுக்குக் கூட உதவிப் பணம் கொடுக்கிறோம். உடைகள் அலங்காரச் சாமான்கள் போன்றவை வாங்குவதற்காக கொடுக்கிறோம். கார் ஓட்டுகிறவர்களுக்குக் கொடுக்கிறோம். டெய்லரிங் மெஷினில் கற்றுக் கொள்வதற்காக கொடுக்கிறோம். இப்படி எத்தனையோ காரியங்களுக்குக் கொடுக்கிறோம். எவ்வளவோ திட்டங்கள் அதில் நடத்துகிறோம். எத்தனையோ செய்கிறோம். ஆனால் அவ்வளவும் சரியாகச் செய்கிறோமா இல்லையா என்பதைத்தான் கண்



1986 ஏப்ரல் 26]

[திரு. ஆர். தியாகராசன்]

காணிக்க வேண்டும். ஏதோ திட்டத்தைப் போட்டு சொல்லிக் கொடுத்து விட்டால், தீர்ந்துவிடும் நம்முடைய கடமை என்று நினைக்கிறோம்.

அது தப்பு. கல்யாணம் பண்ணி வைத்து விடுகிறார்கள், பெற்றோர்கள். அதற்குப் பின்னாலே அந்த மகனுடைய கடமை என்ன? அந்தக் கடமையை நாம் சரியாகப் பார்க்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன். ஊனம் உற்றவர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய சலுகையை ஒழுங்காகக் கொடுக்க வேண்டும். பிச்சை எடுப்பவர்களையெல்லாம் பாருங்கள். பெரும்பாலும் பிச்சை எடுப்பவர்களில் பாதிக்கு மேல் குழந்தைகள், மறுபாதி வயது முதிர்ந்த முதியோர்கள், அல்லது கை கால் இல்லாத உடல் ஊனம் உற்றவர்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் இப்படி எத்தனையோ திட்டங்களைத் தீட்டிக் கொண்டு வருகிறோமே அதற்குப் பதில், இவ்வளவு கோடி ரூபாய் செலவு பண்ணுவதற்கு பதிலாக, ஒரு பெரும் திட்டத்தைப் போட்டு, ஊனம் உற்றவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்றால், என்னென்ன பண்ண வேண்டும், அவர்களுக்கு எப்படிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று பார்த்து செய்ய வேண்டும். தெருவிடே பிச்சை எடுப்பவர்களைப் பார்க்கிறோம். ஒரு சிறிய குழந்தையைத் தூக்கிக் கொண்டு, சார் இந்தக் குழந்தையைப் பாருங்கள் சார், இதைப் பார்த்து காக போடுங்கள் என்று கேட்கிறது. இந்த மாதிரி உள்ளவர்களையெல்லாம் பார்த்துக் கண்டு பிடித்து, அவர்களுக்கு ஒரு பெரிய சமூக நலக் கூடமாக கட்டிக் கொடுத்து . . . . .

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பிச்சை எடுப்பவர்களை காவல் துறையினர் கண்காணித்து, அவர்களைப் பிடித்து, அரசு மறு வாழ்வு இல்லத்திலே சேர்த்து, அவர்களுக்கு உணவு உடை உறைவிடம் போன்ற எல்லாம் கொடுப்பதோடு அவர்களுக்கு தொழிற்பயிற்சியும் கொடுத்து, அவர்களின் மறு வாழ்விற்காக வேண்டிய வசதிகளையும் அரசு செய்து கொடுக்கிறது. எங்கெங்கே அது மாதிரியாக பிச்சைக்காரர்கள் இருக்கிறார்களோ, அவர்களை யெல்லாம் காவல் துறையினர் கண்காணித்து கொண்டு வருகிறார்கள்.

திரு. ஆர். தியாகராசன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் கண்காணிக்கிறார்களோ இல்லையோ, பிச்சைக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. போய் பார்த்தால் தெரியும். நான் ஏதோ சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் போய்ப் பார்த்தால் தெரியும். இப்போது கூட எக்மோர் பக்கம் போனால் எவ்வளவு பிச்சைக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்து ஏகப்பட்ட பேர்களைப் பிடிக்கலாம். அதற்கென்று தனியாக ஒரு படையே அனுப்பினால் தான் அவர்கள் எல்லோரையும் பிடிக்க முடியும்.

[திரு. ஆர். தியாகராசன்] [1986 ஏப்ரல் 26]

போலீஸ்காரர்கள் போய் பிடிக்க மாட்டார்கள். ஏனென்றால் அது வருமானம் இல்லாத கம்பெனி. அவர்களால் எந்தவித ஆதாயமும் இல்லை. ஆகவே அவர்கள் போய் பிடிக்க மாட்டார்கள். அதனால் போலீஸ் துறையிலே ஒரு தனிப் பிரிவையே இதற்காகப் போட வேண்டும்.

அந்தப் பிச்சைக்காரர்களில் இரண்டு பிரிவினர்தான் இருக்கிறார்கள். ஒன்று சிறு குழந்தைகள் வேலை செய்ய முடியாத நிலையில் உள்ளவர்கள். இரண்டாவது முதியோர்கள். வேலை செய்ய வயதினால் முடியாமல் போனவர்கள். இந்த இருவரும் தான் இருக்கிறார்கள். நாம் அவர்களுக்காக சமூக நலம் என்று ஒரு டிபார்ட்மெண்டையே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம், அவர்களைப் பாதுகாப்பதற்கு. அந்த பாதுகாக்கின்ற வேலையை ஒழுங்காக கண்காணித்து அவர்களை வர்ழ வைக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. ஆகவே அதற்கு ஒரு ஏற்பாட்டை செய்து, அவர்களை உடனடியாக சமூக நலக்கூடத் திற்கு அனுப்பி... ..

மாண்புமிகு திருமதி கேமதி சீனிவாசன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அது மாதிரி சிறுவர்கள் பிச்சை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். சிறுவர்கள் எங்காவது அது மாதிரி பிச்சை எடுத்துக் கொண்டிருந்தால் அவர்களைக் கண்டு பிடிப்பதற்காகத்தான், காவல் துறையினர் சில்ட்ரன்ஸ் ஆக்ட்டின்படி அவர்களைப் பிடித்துபோய் சீர்திருத்தப் பள்ளிகளிலே சேர்க்கிறார்கள். அவர்கள் இப்போது அங்கே படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. ஆர். தியாகராசன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அந்தக் குழந்தைகள் எல்லோருமே சீர்திருத்தப் பள்ளிகளிலே இருப்பது போலச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் வந்து பார்த்தால் தெரியும். ஆகவே அவர்களுக்கு உதவி செய்ய இந்த மானியத் தொகையை அதிகமாக்கினால் கூட பரவாயில்லை. அதிகமாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மதிய உணவுத் திட்டத்தைப் பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், நாங்கள் எங்காவது ஓர் இடத்தில் போய் பார்த்து, அங்கே குறைகள் இருந்தால் அதை எழுதி வைத்துவிட்டு வரும்போது, பின்னால் போய் பார்க்கும் கல்வி அதிகாரிகள் அதை மாற்றி எழுதி விடுகிறார்கள். நாங்கள் பப்ளிக் இல்லையா? ஜனங்களுடைய ஓட்டை வாங்கிக் கொண்டு வந்தவர்கள் இல்லையா? எங்களுக்குத் தானே தெரியும் உண்மை நிலைமை. அவர்களுக்கு உணவு சரியாகப் போடவில்லை என்றால் அவர்கள் யாரிடம் போய் சொல்லுவார்கள். எங்களிடம் தான் வந்து சொல்லுவார்களே தவிர, அதிகாரிகளிடமா போய்ச் சொல்லுவார்கள். தாசில்தார,



1986 ஏப்ரல் 26]

[திரு. ஆர். தியாகராசன்]

கலெக்டர், டி.டி.ஓ., பி.டி.ஓ. என்று பல அதிகாரிகள் எல்லாம் இருந்தாலும், அவர்களுக்கெல்லாம் இல்லாத அக்கறை எங்களுக்கு இருக்கிறது.

(முற்பகல் 10-50)

அதனால் மக்கள் பிரதிநிதிகளான எம்.பி., எம்.எல்.ஏ.க்களான நாங்கள் போனால் கிராமப் புறங்களில் சரியாக சோறு போடவில்லை, கொஞ்சமாகப் போடுகிறார்கள் என்று சொல்வார்கள். (மணியடிக்கப் பெற்றது) மானியக் கோரிக்கையில் நியாயமாக பேசுகிற எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு அதிக நேரம் கொடுக்க மாட்டேன் என்கிறீர்கள். ரகுமான்கான் போன்ற உறுப்பினர் திரும்ப திரும்ப கேள்வி கேட்க அனுமதிக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது விவாதம் இருக்கிறது. அதற்கு அடுத்து ஒரு சட்ட முன்வடிவு இருக்கிறது.

திரு. கி. மனோகரன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகிற உரிமை அவருக்கு உண்டு. இவ்வளவு காலம் பேசலாம் என்று வரம்பு கட்டுகிற உரிமை உங்களுக்கு உண்டு. அப்படி அவர் தனது உரிமைகளை நிலைநாட்டுகிற முயற்சியில் ரகுமான்கான் அவர்களுக்கு நீங்கள் அதிகமாக நேரம் கொடுக்கிறீர்கள் என்று தேவையில்லாமல் அவரை இழுப்பது சரியில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வயதானவர் என்பதால் இதற்கு மேல் கடுமையான வார்த்தைகளை நான் பயன்படுத்த விரும்பவில்லை.

திரு. ஆர். தியாகராசன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மரியாதைக்குரிய துணைத் தலைவர் ஒரு கருத்தைச் சொல்கிறார். திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் அதிக வாய்ப்பை எடுத்துக்கொள்கிறார் என்று தான் நான் சொன்னேன். \*\*

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் இறுதியாக குறிப்பிட்டவை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகின்றன.

திருமதி பி. லட்சுமி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சமூக நல மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தமிழக முதல்வராகப் பொறுப்பேற்பதற்கு

\*\*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திருமதி பி. லட்சுமி]

[1986 ஏப்ரல் 26]

முன்னால் இத்துறையின் மூலமாக ஆதரவற்ற முதியோர்களுக்கு 30 ஆயிரம் பேர்களுக்கு மாதந்தோறும் ரூ. 20 என்ற அளவில் உதவித் தொகை கொடுத்து வந்தார்கள். இன்றைக்கு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் ஆதரவற்ற முதியவர்களுக்கும், விதவைகளுக்கும், கணவனால் கைவிடப்பட்டவர்களுக்கும், ஊனமுற்றவர்களுக்கும் என்று எல்லோருக்கும் விரிவுபடுத்தி மாதம் 30 ரூபாய் உதவித் தொகையும், வருடத்திற்கு இரண்டு ஜோடி உடைகளும், வாரம் ஒரு கிலோ அரிசியும் கொடுக்கப்படுகிறது. இப்போது சுமார் 2 இலட்சம் பேர்கள் இந்த உதவியைப் பெற்று வருகிறார்கள். முன்னாலிருந்த அரசு ஒரு குறிப்பிட்ட பேர்களுக்கு தான் உதவித் தொகையை அளித்து வந்தது. உதவித் தொகை பெறுபவர்களில் யாராவது இறந்தால் தான் புதியதாக விண்ணப்பித்தவர்களுக்கு உதவித் தொகை முன்னுரிமை அடிப்படையில் வழங்கப்படுமென்று இருந்து வந்தது. அந்த நடைமுறையை மாற்றி இந்த உதவித் தொகைப் பெற அரசினுடைய விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டு அனைவரும் இதனைப் பெறலாம் என்று உத்தரவை பிறப்பித்தவுடன்தான் இன்றைக்கு 2½ இலட்சம் பேர் இந்த உதவித்தொகை பெற்று வருகிறார்கள். அதற்காக அரசு ஆண்டுக்கு 15 கோடி ரூபாய் செலவு செய்வதை மனப்பூர்வமாக நான் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில் இந்த உதவித் தொகையைப் பெற, பழைய விதிமுறையை மீண்டும் கொண்டு வந்துள்ளதால் புதிதாக விதிமுறைக்கு உட்பட்ட பலர் இன்றைக்கு பல ஆண்டுக்காலமாக இந்த உதவித் தொகையைப் பெற முடியாத நிலை ஏற்பட்டு உள்ளது. ஆனால், அதே நேரத்தில் தற்போது உதவித் தொகையைப் பெற்று வரும் பலர் வசதி உள்ளவர்களாகத்தான் பெற்ற பிள்ளைகளின் ஆதரவு உள்ளவர்களாக இருந்து வருகிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் உதவித் தொகையை பெறும்போது உண்மையிலேயே உதவித் தொகையைப் பெற தகுதி இருந்தும், அதைப் பெற முடியாத நிலையில் உள்ள ஆதரவற்றவர்களின் நலன் கருதி மீண்டும் தகுதி படைத்த அனைவரும் உதவித் தொகையை, நிர்ணயம் இல்லாமல் வழங்க அரசு ஆணையிட்டு உதவுமாறு, ஆதரவற்ற அனாதைகளின் சார்பில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அத்தோடு தற்போது அரசு விதவைப் பெண்களுக்கு ரூபாய் 1,000 உதவித் தொகையை திருமணச் செலவிற்காக தந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்படி திருமண உதவித் தொகையை கேட்டு விண்ணப்பிக்கும் விதவைத் தாய்மார்கள் திருமணத்திற்கு இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பே விண்ணப்பிக்க வேண்டும் என்றும், தன் கணவன் இறந்து போன இறப்புச் சான்றிதழ் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்றும் விதிமுறைகள் வகுக்கப்பட்டு உள்ளன. இதன் காரணமாக பல விதவைத் தாய்மார்கள் இந்த உதவியைப் பெற முடியாமல் உள்ளார்கள். காரணம் கணவன் இறந்து போய் நீண்ட காலம் ஆனவர்கள், விபத்தினால் இறந்து போனவர்கள் எல்லாம் சில கிராமப்புறங்களில், முறையாக இறப்பு சம்பந்த



1986 ஏப்ரல் 26]

[திருமதி பி.லட்சுமி]

மான பதிவுகளை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடம் செய்ய வேண்டும் என்ற அந்த விதிமுறையைத் தெரிந்து கொள்ளாதவர்கள், இப்படிப்பட்ட உதவித் தொகையைப் பெற விண்ணப்பிக்கும் நேரங்களில், இந்த இறப்புச் சான்றிதழ்களைக் கொடுக்க முடியவில்லை. எனவே, இந்த திருமண உதவித் தொகையைப் பெற முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. எனவே, இதை மனிதாபிமான முறையில் பரிசீலனை செய்து, விதவைத் தாய்மார்கள், அவர்கள் விதவைதான் என்பதற்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களான மக்கள் பிரதிநிதிகளோ, அல்லது உள்ளாட்சி மன்றத் தலைவர்களோ சான்றிதழ் தந்தால், அதை ஏற்று, அவர்களுக்கு திருமண உதவித் தொகையை வழங்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், சில விதவைத் தாய்மார்கள், தங்கள் பெண்களுக்கு திருமணம் செய்துவிட்டு, அதன் பின் அரசின் திட்டத்தைத் தெரிந்து உதவிப் பணம் பெற விண்ணப்பித்தால், அந்தக் கோரிக்கை மனு நிராகரிக்கப்படுகிறது. எனவே, அந்த விதவைத் தாய்மார்களுடைய பெண்கள் திருமணம் முடிந்த பின்னாலும் அவர்கள் விண்ணப்பிக்கலாம், அதற்கு தக்க சான்று வழங்கினால், உதவிப் பணம் பெறலாம் என்ற உத்தரவு அரசு இடவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், சமூக நலத்துறையின் மூலமாக தையல் பயிற்சி போன்ற தொழில் பயின்று உள்ள பலர் வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் இருந்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு வழங்கும் விதமாக, மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சத்துணவுத் திட்டத்தில் சீருடைக்காக வழங்கும் உடைகளையும், அரசு ஊழியர்களுக்கு வழங்கும் உடைகளையும் எதத்துக் கொடுக்கும் பணிகளை இத்தகைய பயிற்சி பெற்றவர்களுக்குத் தர ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் உடல் ஊனமற்றவர்களுக்கு இந்தத் துறையின் மூலமாக செயற்கை உறுப்புகள் பொருத்தப்பட்டு வருகின்றன. செயற்கை உறுப்புகளைப் பொருத்துவதற்கு விண்ணப்பிக்கும், ஊனமுற்றவர்கள் தாங்கள் உறுப்புகளைப் பொருத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்றால், அவர்கள் சென்னைக்கு வந்து தங்கள் உடல் உறுப்பின் அளவுகளைக் கொடுத்துவிட்டு, பின்பு மீண்டும் அவர்களை வரச் சொல்லி, செயற்கை உறுப்பினைப் பொருத்துகின்ற நடைமுறை தற்போது அமுலில் இருந்து வருகிறது. வசதி இல்லாத ஏழை எளியவர்கள் பணத்தைச் செலவு செய்து கொண்டு, சென்னை வந்து போக அவர்களுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்தக் குறையைப் போக்க, செயற்கை உறுப்புகள் பொருத்தும் நிறுவனத்தைச் சார்ந்தவர்களை ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்களில் சம்பந்தப்பட்ட மாவட்டங்களுக்குச் சென்று, அங்கே உள்ள சமூக நலத் துறை அலுவலகங்களில் தங்கி இது

[திருமதி பி. லட்சுமி]

[1986 ஏப்ரல் 26]

போன்று செயற்கை உறுப்புகள் பொருத்த விண்ணப்பிக்கும் விண்ணப்பதாரர்களுக்கு அவர்கள் வருகை தரும் தேதியைப் குறித்து கடிதம் எழுதி, அவர்கள் அங்கு வந்து தங்களுடைய உறுப்புகளுக்கான அளவினைத் தரவும், அப்படி அளவுகள் எடுத்த பிறகு, குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் அனைத்து உறுப்புகளையும் தயாரித்து, மீண்டும் கொண்டு வந்து, மாவட்ட சமூக நல அலுவலகங்களில் வந்து சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு பொருத்த ஏற்பாடு செய்து, வசதியற்ற ஏழை எளியவர்களின் சிரமத்தைப் போக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் அரசின் சார்பில் பெண்கள் பாதுகாப்பிற்காகவும், தொழு நோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் மறுவாழ்வு இல்லங்கள் உள்ளதைப் போல, வயது முதிர்ந்த ஆதரவற்ற நிலையில், தங்களுடைய இறுதி நாட்களில் வாழ வழி இன்றி தவிக்கும் முதியோர்களுக்கு நல்வாழ்வு வழங்கும் வகையில், ஆதரவற்ற முதியோர் பாதுகாப்பு இல்லங்களை மாவட்டந்தோறும் அமைத்து, அவர்களைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-00)

மேலும் தற்போது பெரும்பான்மையான பெண்கள் வரதட்சணைக் கொடுமையினால் கொலை செய்யப்படுவதும், தற்கொலை செய்துகொள்வதும் அதிகரித்து வருகின்றன. இதை கடும் சட்டத்தின் மூலம் தடுத்து நிறுத்துவதுடன், மணமான பெண்கள் தங்கள் கணவன்மார்களின் கொடுமையால் நரக வாழ்வு வாழ்ந்து கொண்டு வருகிறார்கள், அப்படிப்பட்ட பெண்கள், விவாக ரத்து பெற தற்போது பல சட்டத் தடைகள் உள்ளன. அவைகளை தளர்த்தி, பெண்களைத் கொடுமை செய்யும் கணவன்மார்களிடமிருந்து பிரிந்து வாழ, விரும்பினால் அவர்கள் கணவன்மார்களிடமிருந்து விவாக ரத்து பெற, பெண்களின் கோரிக்கையை வைத்து விவாகரத்து உடனடியாக வழங்க அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் சத்துணவு மையங்களில் பணியாற்றும் தாய்மார்கள் பிரசவ விடுப்பில் செல்லும் காலத்திற்கு சம்பளம் வழங்கப்படுவது கிடையாது. ஆகவே, அதை கவனித்து அரசுத்துறைகளில் பணியாற்றும் மற்ற பெண்களைப் போல பேறுகால விடுமுறையோடு சம்பளம் வழங்கப்படுவதைப் போல சத்துணவு மையத்தில் பணிபுரியும் தாய்மார்களுக்கும் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இரண்டு வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகளுக்கும் மற்ற தாய்மார்களுக்கும் “கேர்” உணவு பொருள்களாக பஸ்கார் ஸ்லீட், சாலட் எண்ணெய் போன்றவை வழங்கப்படுகின்றன. “கேர்” உணவுப் பொருள்கள் 39 திட்ட பிரிவுகளுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. இத்திட்டம் கோவை மாவட்டம், சேலம், தருமபுரி, திருச்சி இன்னும் பல மாவட்டங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டு இப்போது செயல்படாமல் இருக்கிறது. மீண்டும் இத்



1986 ஏப்ரல் 26] [திருமதி பி. லட்சுமி]

திட்டம் நடைபெற, அனைத்து இடங்களிலும் செயல்படுவதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை இத்திட்டம் செயல்படுத்தப் பட ஆவன செய்ய வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இத்திட்டத்தினால் கிராமப்புறங்களில் உள்ள ஏழை கர்ப்பிணி தாய் மார்களுக்கும், இரண்டு வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகளுக்கும் இன்னும் பல சத்துள்ள பொருட்கள் கிடைக்க வாய்ப்புகள் ஏற்படும். எனவே, மீண்டும் இத்திட்டத்தை எல்லா மாவட்டங்களிலும் செயல்படுத்தவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆதி திராவிடர், பழங்குடி மக்கள் இறந்தால் அவர்களுடைய ஈமச்சடங்குக்கு இதுவரை ரூபாய் 50 வழங்கப்பட்டு வந்தது. இதனை கருணை உள்ளம் படைத்த மாண்புமிகு இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு 100 ரூபாயாக உயர்த்திக் கொடுத்தமைக்கு ஆதி திராவிடர், பழங்குடியினர் சார்பிலும் என்னுடைய சார்பிலும் மாண்புமிகு இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவருக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கிராமப்புறங்களில் நர்சரி பள்ளிகளை ஆரம்பிக்கலாம் என்பதனை கொள்கை அளவிலே ஏற்று அதனைப் படிப்படியாக செயலாற்றும் பொருட்டு சமூக நலத் துறையால் பராமரிக்கப்படும் 4,343 குழந்தைகள் நல மையங்களில் நர்சரி பள்ளிகளைத் திறக்க அனுமதிக்கப்பட்டது. இரண்டாம் கட்டமாக 1983-84 ஆம் ஆண்டில் 5 ஆயிரம் குழந்தைகள் நல மையங்களிலும் நர்சரி பள்ளிகளைத் திறக்க அனுமதிக்கப்பட்டது. குழந்தைகள் நல மையங்களில் உள்ள அமைப்புகளில் மேற்படி நர்சரி வகுப்புகளை நடத்துவதற்கு கல்வித் துறையைச் சார்ந்த ஆதார பயிற்சி யாளர்கள் மூலமாக சிறப்பாகப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கல்வி ஆண்டிலேயே நர்சரி பள்ளிகளாக ஆக்க பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தற்போது தனியார்சன் நர்சரி பள்ளிகளை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பள்ளிகளிலே சேரக்கூடிய குழந்தைகளுக்கு மாதம் ஒரு தெரகை வாங்கிக் கொண்டு பள்ளி நடத்தி வருகிறார்கள். இதனைத் தவிர்க்க அரசு நர்சரிப் பள்ளிகளை இந்த ஆண்டிலேயே அமைத்து ஏழை எளிய குழந்தைகளும் நர்சரிப் பள்ளிகளில் படிக்க மாண்புமிகு இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவரவர்களின் நல்ல அரசை நர்சரிப் பள்ளிகளை ஏற்படுத்தித் தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தாயுள்ளம் கொண்ட மாண்புமிகு இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு விதவைகளின் திருமணத்திற்காக இந்த ஆண்டின் தொகையாக ரூ. 5 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்ததற்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, மாமன்றத்தில் பேச வாய்ப்பு வழங்கிய மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைக் கூறி அமர்கிறேன்.

[1986 ஏப்ரல் 26]

திரு. ம. ஆபிரகாம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சமூகநலத் துறை மானியக் கோரிக்கை மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு முதற்கண் என் நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கடந்த ஆண்டு இந்தத் துறைக்கு 78 கோடியே 5 இலட்சத்து 94 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த ஆண்டு 76 கோடியே 4 இலட்சத்து 25 ஆயிரம் ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக ஆண்டுக்கு ஆண்டு விலைவாசி ஏற்றம், பண வீக்கம் காரணமாக நாணயத்தின் மதிப்பு குறைவு என்பது நாடு தழுவிய ஒன்றாக இருக்கிற நிலையில் நம்முடைய வரவு செலவு திட்டத்தில் வருவாய் கடந்த ஆண்டு 2,368 கோடியே 4 லட்சம் ரூபாயாக இருந்தது. இந்த ஆண்டு வருவாய் கணக்கு 2,674 கோடியே 10 லட்சத்து 98 ஆயிரம் ரூபாயாக உயர்ந்து இருக்கிற நிலையில் இந்தத் துறைக்கு ஒதுக்கீடானது குறைவானது. அந்த நிதி உயர்த்தப்பட வேண்டும். ஆனால் ஏறத்தாழ 2 கோடி ரூபாய் சென்ற ஆண்டைக் காட்டிலும் இந்த ஆண்டு குறைவாக ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அரசு பணியாளர்களுக்கு சம்பள விதிம உயர்த்திய வகையிலும் திருத்தி அமைக்கப்பட்ட காரணத்தாலும் நிர்வாக செலவு கூடுகின்ற நிலைமையினால் இந்தத் துறைக்கு தொகை குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது வருந்தத்தக்க ஒன்று ஆகும். சமூகநலத் துறை புறக்கணிக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பது என்னுடைய கருத்து. அதை இந்த நிதி ஒதுக்கீடு நிரூபிக்கிறது. இந்தத் துறை அமைச்சர் பொறுப்பில் இருந்து ஆதி திராவிட நலத்துறை, பிற்பட்டோர் நலத்துறை எல்லாம் காலப் போக்கில் தனித்தனி அமைச்சர் பொறுப்பில் போய் தற்போது மகளிர் நலத்தை மட்டும் ஏற்று இருக்கிறார் இந்த அமைச்சர். இதுவும் கூட நன்மை என்றே கருதுகிறேன். மகளிர் நலப் பணி முழுவதிலும் தீவிர கவனம் செலுத்தி பணி செய்வதற்கு இது ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கும். இப்படி சொல்லுகின்ற நேரத்தில் இந்தத் துறையில சில மாறுதல்களைச் செய்ய வேண்டும். இந்தத் துறைப் பொறுப்பில் கூடுதல் அதிகாரம் வழங்கப்பட வேண்டும். இல்லை என்றால் என்னதான் பணி செய்தாலும் புண்ணுக்கு புனு கு பூசுவதை போல்தான் பூரண பலன் கிடைக்காது. ஆதரவு அற்ற மகளிர், ஆதரவு அற்ற குழந்தைகள் இவகாளுகெல்லாம் உதவுவதற்கு எத்தனையோ திட்டங்கள் ஏட்டில் தரப்பட்டிருக்கின்றன சேவை இல்லங்கள் நடத்தப்படுகின்றன இந்த சேவை இல்லங்களில் ஏழை விதவைகள், ஆதரவு அற்ற பெண்கள் கணவனால் கைவிடப்பட்டவர்கள், இவர்களுக்கு எல்லாம் ஆதரவு தந்து மறுவாழ்வு தருவது கைவினைத் தொழில் பயிற்சி, தருவது போன்ற திட்டங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. நான் இங்கே ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்கள், ஆதரவு அற்ற பெண்கள், சேவை இல்லங்கள் மூலம் உதவி செய்கின்ற அந்த பணிகள் நல்ல பணிகள் ஆகும். ஆனால் அதுவே



1986 ஏப்ரல் 26] [திரு. ம. ஆபிரகாம்]

நிரந்தரப் பணி ஆகிவிடாது. சமூக கொடுமைகள் சாரணமாக ஆதரவு அற்ற பெண்கள், கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்கள், வாய்ப்பு வசதி அற்றவர்களுக்கு நிதியைப் பெற்றுத் தருவது இந்ததுறையின் பொறுப்பாக இருக்க வேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட பெண்களுக்கு நீதி மன்றத்தில் சென்று வழக்கைத் தொடர்ந்து வாதாடி நீதி பெற்று தரும் பொறுப்பை இந்தத் துறை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இதற்காக பெண்கள் வழக்கறிஞர்கள் இந்தத் துறையின் நேரடி கட்டுப்பாட்டின்கீழ் நியமிக்கப்பட்டு சமூக நீதிக்கு எதிராக மகளிருக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகளை எதிர்த்து நீதிமன்றம் சென்று வழக்கை தொடர்ந்து நீதியைப் பெற்றுத் தரவேண்டும். இதற்கான செலவுகளை இந்த துறையே ஏற்கவேண்டும். அதற்காக இலவச சட்ட உதவி இருக்கிறது என்று இங்கே பேசலாம். கையை காட்டி விடலாம். மாவட்டம் தோறும் 4, 5 பெண் வழக்கறிஞர்களை இந்த துறையின் சார்பில் நியமிக்கப்படுவார்களானால் அவர்கள் வரதட்சிணை கொடுமைகளால் பெண்கள் இறப்பது முதல் ஏன் திரைப்படங்களின் சுவரொட்டிகளில் பெண்களை தாக்குவது வரை ஒழிக்க முடியும். அத்தனை பிரச்சினைகளையும் இந்த வழக்கறிஞர்கள் நீதிமன்றத்திற்கு எடுத்துச் சென்று நீதியைப் பெற்று சமூக நல உலகத்தில் இந்தத் துறை, இதற்கு என்று தனியாக ஒரு ஸ்பெஷல் செல் தேவை. இந்த ஸ்பெஷல் செல்லில் சமூகநலத் துறை அமைச்சர், இயக்குநர், அவர்களின் நேரடிப் பார்வையில் சி.பி. யைப் போல் செடல்பட வேண்டும். அப்போது தான் பெண்களுக்கு எதிரான குற்றங்கள் முழுமையாக தடுக்க முடியும். ஆதரவு அற்ற பெண்கள், கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்கள் ஆகியோரின் எண்ணிக்கையை குறைத்து காட்டவும் முடியும்.

அடுத்து, சேவை இல்லங்களில் அடைக்கலம் போகக்கூடிய பெண்களுக்கு வழங்குகின்ற உதவி தொகை மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. அது போதுமானது அல்ல. இதை உயர்த்தித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மகளிர் தொழில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைக்கப்படுவது பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டு இருக்கிறீர்கள். இதிலே 15 சங்கங்கள் மற்றும் சத்துணருத் திட்டம் மபறும் ஒருங்கிணைந்த குழந்தைகள் வளர்ச்சித் திட்டம் ஆகியவற்றிற்கான பதிவேடுகள் தயாரிக்கப் படுவதாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

[முற்பகல் 11-10]

இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் சமூகநலத்துறைக்கு தேவையான பதிவேடுகள், மற்றும் ஆதிதிராவிடர் நலத்துறை போன்ற அமைச்சகங்களுக்குத் தேவையான பதிவேடுகளை இந்தச் சங்கங்களிலிருந்து தான் வாங்க வேண்டும் என்று வரையறுக்கப்படவேண்டும். அதை இந்த மகளிர் கூட்டுறவுச்

[திரு. ம. ஆபிரகாம்]

[1986 ஏப்ரல் 26]

சங்கங்களுக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும். மெழுகுவர்த்தி, சாக்குக்கட்டிகள் செய்வது போன்ற பணிகளில் 60 மகளிர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளித்துள்ளதாக கூறப்பட்டுள்ளது. மெழுகுவர்த்தி, சாக்குக்கட்டிகள், போன்றவற்றை அரசு அலுவலகங்கள், கல்லூரிகள், பள்ளிகள் போன்றவைகள் இந்த மகளிர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலிருந்து வாங்கப்படவேண்டும் என்று இந்த அரசு உத்தரவிடுமானால், குறைந்தபட்சம் 6,000 மகளிருக் காவது வேலை வாய்ப்பு தரமுடியும்.

தீப்பெட்டி தொழில் பற்றி இங்கே கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த தீப்பெட்டி தொழிற் கூட்டுறவு துறையிலும், தனியார்த் துறையிலும் ஒரு லாபகரமான ஒரு தொழிலாக இல்லை. தர்மபுரி மாவட்டத்தில் தீப்பெட்டி தொழிற்சாலைகள் மூடப் பட்டிருக்கின்றன. அதில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. எனவே, அந்தத் தொழிலுக்கு ஒரு மாற்று ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென் பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும்.

விதவைகள் மூலம் சிற்றுண்டி சாலைகள் நடத்துவது பற்றி இங்கே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. முதல் கட்டமாக நம்முடைய தலைமைச் செயலகத்தில் இதுபோன்ற சிற்றுண்டிச் சாலைகள் துவங்கப்படுவதுடன் அனைத்து மாவட்ட ஆட்சி தலைவர் அலுவலகங்களிலும் மகளிர் மன்றங்களின் மூலம் இந்தச் சிற்றுண்டிச் சாலைகளை அமைக்க வேண்டும். இதன்மூலம் அதிகப்படியான வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும். இந்தப் பெண்களுக்கு வாழ வழி கிடைக்கும்.

இங்கே தட்டச்சு, சுருக்கெழுத்து, கணக்குத்துறைப் பயிற்சி அளித்தல் என்கின்ற தலைப்பின் கீழ் ஏழைப் பெண்களுக்கு உதவுகின்ற பல திட்டங்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இங்கே கூறியிருக்கிற கணக்குப்படி, 1,000 பெண்களுக்கு தட்டச்சும், 400 பெண்களுக்கு கணக்குப் பயிற்சியும், 500 பெண்களுக்கு சுருக்கெழுத்துப் பயிற்சியும் கொடுத்து உதவுவதாகக் கூறப் பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு மாவட்டத்திற்கு என்றால் ஒருவேளை சொல்லலாம். மாநிலம் முழுவதிலும் 1,900 பேர் என்று சொன் னால், இன்றைக்கு மாநிலத்தில் இருக்கிற ஏழைப் பெண்கள் கணக்கைப் பார்த்தால், இது கடலிலே கரைத்த பெருங்காயம் போல் ஆகிறது. அதிகம் பேர் பயன்பெறும் வகையில் இந்தத் திட்டம் விரிவாக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சத்துணவுத் திட்டங்கள் பற்றி ஒரு சில வார்த்தை கள் கூற விரும்புகிறேன். இந்த அவையிலே இதற்கென்று தனி விவாதம் கிடையாது. இந்த மன்றத்திலே மானியக் கோரிக்கை வைக்காமல் இருக்கிற ஒரு அமைச்சர் இருக்கிறார்.



1986 ஏப்ரல் 26]

[திரு. ம. ஆபிரகாம்]

அடுத்து மின்துறை. அதைப்பற்றி நாம் சில ஆண்டுகளிலே விவாதிப்போம், ஆனால் பல ஆண்டுகளில் விவாதிப்பது இல்லை. ஆகவே இரண்டும் விவாதிக்கப்பட வேண்டிய துறைகள். ஆனால் விவகாரம் மிகுந்த துறைகள். சத்துணவுத் துறைக்கு சமூகநலத் துறையிலிருந்து மானியம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றும் வேறு பல துறைகளிலிருந்தும் மானியம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சமூக நலத்துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்ட ரூ. 76 கோடியில், சத்துணவுக்கு மட்டும் ஏறத்தாழ 10 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதைத் தவிர, பல்வேறு துறைகளிலிருந்தும் சத்துணவிற்கு பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அது செயல்படும் விதம் குறித்து ஆடிட்டர் ஜெனரல் ரிப்போர்ட்டில் அதிருப்தி தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

குழந்தைகள் நல மையங்களில் சோப் வாங்குவதற்கும், விளக்குமாறு வாங்குவதற்கும் மாதம் ரூ. 12 ஒதுக்கப்படுகிறது. இந்த நான்கு மாவட்டங்களிலுள்ள 8,248 மையங்களுக்கு ரூ. 12,70,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் ரூ. 6,84,000 தான் செலவழிக்கப்பட்டுள்ளது. 3,839 மையங்களில் சோப் வாங்கவில்லை. விளக்குமாறும் வாங்கவில்லை. இதைப் போலவே ரிஜிஸ்டர்கள் வாங்குவதற்காக இந்த 8,248 மையங்களுக்கும் ரூ. 4,84,000 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த 5,257 மையங்களில் இந்த ரிஜிஸ்டர்கள் வைக்கப்படவில்லை. சமூக நலத் துறை இயக்குநர் சத்துணவிற்காக மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறை மாவட்ட கலெக்டருக்கு மானிய நிதி தருகிறார். மூன்று மாவட்டங்களில் செலவினங்கள் கணக்கு தரப்படவில்லை. இப்படி கணக்கு தராத மாவட்டங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கித் தந்த வகையில், 1982-83ல் ரூ. 31,11,000-ம், 1983-84ல் ரூ. 21,36,000-ம் இந்த மூன்று மாவட்டங்களுக்கும் அதிகமாக தரப்பட்டுள்ளது. அந்தத் தொகையும் நன்றாக செலவழிக்கப்படவில்லை. திருப்பித் தரவும் இல்லை என்று ஆடிட்டர் ஜெனரல் கூறியிருக்கிறார்.

அது மட்டுமல்லாமல், குழந்தைகள் நலம் என்ற தலைப்பில் இங்கே சில விவரங்கள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அந்த குழந்தைகள் நலம் என்ற தலைப்பில் உடல் நலம் பராமரித்தல், தடுப்பு ஊசி, உடல் நலம் சரி பார்த்தல், எடை எடுத்தல் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் எப்படி நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறது என்பதைப் பற்றி இங்கே ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நான்கு மாவட்டங்களில் 66 மையங்களில் அதிகாரிகள் சோதனையிட்டார்கள். அதில் 6,919 குழந்தைகளுக்கு உணவு அளிக்கப்படுகிறது. ஆனால் 3,370 குழந்தைகளுக்குத்தான் உடல்நலம் பற்றி பதிலேடுகள் பராமரிக்கப்படுகின்றன, அந்த 3,370 குழந்தைகளுக்கு முன்னாலே

[திரு. ம. ஆபிரகாம்]

[1986 ஏப்ரல் 26]

சேர்ந்த குழந்தைகளுக்குத்தானாம், பின்னாலே சேர்ந்த குழந்தைகளுக்கு கிடையாதாம். 28 மையங்கள் 2,781 குழந்தைகளுக்கு எடை குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மீதம் இருக்கிற 38 மையங்களில் 1,788 குழந்தைகளுக்கு மட்டும் எடை பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது 3,170 குழந்தைகளுக்கு தடுப்பூசிகள் போடப்பட்டுள்ளன. நிதி ஒதுக்கீடு முறையாக செய்யப்படவில்லை என்று ஆடிட்டர் ஜெனரல் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தக் குறைபாடுகள் எல்லாம் களையப்படவேண்டும்.

அடுத்து செங்கற்பட்டு மாவட்டம், அண்ணா பிறந்த மாவட்டத்தில் மறுவாழ்வு மையம் ஒன்று 74 லட்சத்து 86 ஆயிரம் ரூபாய் செலவில் நிறுவத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. அதற்காக மத்திய அரசு பன்னிரண்டேழுக்கால் லட்சம் ரூபாய் வழங்கியுள்ளது. அந்தத் திட்டப் பணிகளை விரைவில் துவங்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். என்னுடைய தொகுதியில் குரோம்பேட்டையில் மனவளர்ச்சி குன்றிய குழந்தைகள் இல்லம் ஒன்று இருக்கிறது. அந்த இல்லத்தில் 25 குழந்தைகள் படிக்கிறார்கள். அதற்கு 3 லட்ச ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. அரசுத் துறையில் நடத்தப்படும் முதல் நிறுவனம் இது. அதை மேலும் விரிவாக்குவதற்கு அரசு முயற்சிகள் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

இலவச தையல் இயந்திரங்கள் இந்த ஆண்டு ஆயிரம் பெண்களுக்கு வழங்கப்படும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இது மிகக் குறைவானது. ஒரு தொகுதிக்கு 10 பேர்களுக்காவது கொடுத்தாலும் 25 ஆயிரம் இயந்திரங்கள் தேவைப்படும். அதிகமான எண்ணிக்கையில் வழங்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆயிரம் தையல் இயந்திரங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன.

திரு. ம. ஆபிரகாம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சத்துணவுக்கு தனியாக அமைச்சர் தேவையில்லை. அத்துறையை சமூக நலத் துறையிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும். மேலும் மக்கள் நல்வாழ்வு இலாகாவின் கீழ் உள்ள குடும்பநலத் துறையும் சமூக நலத் துறையிடம் மாற்றம் செய்தால் குடும்ப நலத் திட்டம் இன்னும் செம்மையான முறையிலே நடைபெற வாய்ப்பு உண்டு. எனவே அமைச்சருக்கு அதிகத் துறைகளைக் கொடுத்து அதிக நிதி ஒதுக்கீடு செய்வதன் மூலமாக இந்தத் துறைசிரப்பாக செயல்பட வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. தி. அன்பழகன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசுகின்றபோது அண்ணா மாவட்டம் என்று செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்



1986 ஏப்ரல் 26]

[திரு. க. அன்பழகன்]

கள். இன்றைக்கு அதிகாரப் பூர்வமாக அண்ணா மாவட்டம் என்று அரசு அறிவித்ததற்குப் பிறகு மாண்புமிகு உறுப்பினர் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தை அண்ணா மாவட்டம் என்று கூறுவது முறையானா?

திரு. க. அன்பழகன் : ஆளுங்கட்சிக்கு அப்படிக் குறிப்பிடுவதில் விருப்பம் இல்லையென்றால் அண்ணா பிறந்த மாவட்டம் என்று திருத்திக்கொள்ளுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அப்படிப் பேசியிருந்தால் அதைத் திருத்திக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. ச. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சமூக நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் சார்ந்திருக்கிற அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக நானும் என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றதற்குப் பின்னாலே தமிழகத்திலே இருக்கிற அனைத்துத் துறைகளும் பல முற்போக்குத் திட்டங்களைக் கொண்டு வந்து சீரும்சிறப்புமாக இயங்கி வருகின்றன. அதைப்போல சமூக நலத் துறையும் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டதற்குப் பின்னாலே சிறப்பாக இயங்கி வாழ்க்கையில் வழுக்கிவிழுந்தவர்கள், விதவைகள், வாழ்வை இழந்தவர்கள், அனாதைகள், பிச்சைக்காரர்கள், மற்றும் சமுதாயத்தில் நலிந்தவர்கள் ஏழை எளியவர்கள் சாப்பாற்ற யாருமே இல்லை என்று சொல்லக் கூடிய வயது முதிர்ந்தவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் இது சுதந்திர நாடு, இந்த சுதந்திர நாட்டிலே உள்ள உங்களுக்கு எல்லா உரிமைகளும் சலுகைகளும் உண்டு என்று மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் வாரி வழங்குகிற சமூக நலத் துறை இன்றைக்கு சீரும் சிறப்புமாகப் பீடுநடை போட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்தத் துறையிலேதான் நல்ல முற்போக்கான திட்டங்கள், வளமான வாழ்வுக்கு வழிவகுக்கும் திட்டங்களெல்லாம் இன்றைக்குச் சிறப்பாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன.

(முற்பகல் 11.20)

அனாதைகளாக ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றவர்கள், அபலைகளாக இருக்கின்றவர்கள் மறுவாழ்வு பெற்று, இன்றைக்குப் புத்துயிர் பெற்று அவர்கள் வாழ்வை தரமான வாழ்க்கைத் தரத்தில் உயர்த்திக்கொண்டிருக்கின்ற நிலைமையை சமூக நலத் துறையின் மூலமாக இன்றைய அரசு ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது.

எத்தனையோ இளஞ் சிறார்கள் குற்றவாளிகளாக இருந்தாலும், அவர்களையும் திருத்துவதற்காகக் கூட இந்த சமூக நலத் துறையின் மூலமாக அவர்களுக்காக சீர்திருத்தப்

[திரு. ச. சங்கரலிங்கம்]

[1986 ஏப்ரல் 26]

பள்ளி அமைக்கப்பட்டு, அவர்களும் திருந்தி மறுவாழ்வு பெற்று இந்தத் தமிழகத்தில் ஒரு மனிதனாக உலவுவதற்காக எத்தனையோ அறிவுரைகளைத் தெள்ளத் தெளிவாகப் புரிய வைத்து அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையைத் திருத்தியமைத்துக் கொள்வதற்காக இந்த சீர்திருத்தப் பள்ளியானது சமூக நலத் துறையின் சார்பாக இயங்கிக்கொண்டு வருகிறது.

அதுமட்டுமல்லாமல், கிராமப்புறங்களில் ஊட்டச்சத்து முறை கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. பல்வகையான ஊட்டச் சத்துக்கள் அந்தத் தாய்மார்களுக்குக் கிடைக்காத காரணத்தினால் அவர்கள் குழந்தைகளைப் பெற்று எடுக்கின்ற நேரத்தில் அரைகுறையாகப் பெற்றெடுக்கின்ற நிலைமைகளைத் தடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் இந்தத் திட்டம் இன்றைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டு, அந்தத் தாய்மார்களுக்கு ஒரு சிறப்பான ஊட்டச்சத்து அந்தக் குழந்தைகளுக்கும் வழங்கப்பட்டு இன்றைக்குக் கிராமப்புறங்களில் உள்ள குழந்தைகள் எல்லாம் மிகச் சிறப்பான நலத்தோடு வாழ்ந்து வருகின்றன என்பதை நான் அன்போடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சத்துணவுத் திட்டம் எங்களுடைய இதய தெய்வம், புரட்சித் தலைவரவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டு, இத்திட்டத்தின் காரணமாகப் பல இலட்சக்கணக்கான தாய்மார்கள் வேலை வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். வரதட்சிணைக் கொடுமை காரணமாக 30, 35 வயது வரையில் கூட திருமணம் ஆகாத பெண்கள் இன்றைக்கு எல்லாச் சமுதாயத்திலேயும் இருக்கிறார்கள் என்பதை வெளியே பட்டவர்த்தனமாக மக்கள் மன்றத் திற்குக் காட்டுகின்ற முறையில், வரதட்சிணைக் கொடுமையால் கஷ்டப்படும் ஏழைகள் இருக்கிறார்கள் எல்லாச் சமுதாயத்திலேயும் என்பதைத் தெளிவாகப் புரிய வைக்கும் முறையில் இருப்பதுதான் இந்தச் சத்துணவுத் திட்டம். இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாகப் பல தாய்மார்கள் தங்கள் வாழ்விலே ஒளிபெற்றுப் பிரகாசிக்கின்ற அளவிற்கு வேலைவாய்ப்பைப் பெற்று, இந்தத் திட்டம் தமிழகத்திலே சிறப்பாகப் பீடுநடை போட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இதன் மூலமாகத் தாய்மார்கள் தங்கள் வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய வேலையைத் தேடிக்கொண்டு சிறப்பான இடத்தில் அமர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், இன்றைக்கு அனாதைகளும், முதியோர்களும், விதவைகளும் அரசு மானியத்தைப் பெற்று ஒரு தாய் தந்தையர் தங்களுடைய குடும்பத்திலே தங்களுடைய குழந்தைகளால் தர முடியாத செல்வத்தை அதாவது அவர்களால் வழங்க முடியாத செல்வத்தை, அன்பை என்று சொல்வார்கள், அந்த அளவிற்கு இந்த அரசு அவர்களிடத்திலே அன்பு காட்டி அந்த முதியவர்களுக்கு மானியமாக மாதாமாதம் உதவிப் பணமும்



1986 ஏப்ரல் 26]

[திரு. ச. சங்கரலிங்கம்]

உடையும் கொடுத்து, தினசரி முதியோருக்கு உணவைக் கொடுத்து அவர்களுக்கு ஆதரவளித்து வருகிறது. தமிழகத்தில் இன்றைக்குப் பிச்சைக்காரர்களே இல்லாத நிலைமையை உருவாக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் புரட்சித் தலைவரவர்கள் சிரப்பான திட்டங்களையெல்லாம் தந்து சமூக நலத் துறை சீரும் சிறப்புமாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்தத் துறையானது இன்னும் சீரும் சிறப்புமாக வளர்ந்தோங்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் ஒருசில குறைபாடுகளைக் கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னாலும்கூட, அந்தக் குறைகள் நிவர்த்தி செய்யப்பட்டு வருங்காலத்தில் வளமான தமிழகத்தை பிச்சைக்காரர்களே இல்லை என்கின்ற நிலைமைக்கு மாற்றப்பட வேண்டும், குற்றவாளிகளாக இருக்கின்ற இளஞ்சிறார்கள் திருத்தப்பட்டு நல்ல முறையில் பயிற்சி பெற்று அவர்கள் நல்ல முறையில் மனந்திருந்தி வருகின்ற நிலைமையை உருவாக்கித் தருகின்ற இந்த மானியக் கோரிக்கையை மனமார வரவேற்று, வாய்ப்புக்கு நன்றிகூறி அமர்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு. எம். செல்லமுத்து : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சமூக நலத்துறை பற்றி நான் சார்ந்துள்ள மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில் ஒருசில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். சமூக நலத் துறை என்று சொல்கின்றபொழுது, இன்றைக்குத் தமிழகத்திலே உள்ள 5 கோடி மக்களில் எறத்தாழ பாதிக்கு அதிகமாக இருக்கக்கூடிய பெண்களைப் பற்றியும் அதே நேரத்தில் குழந்தைகளைப் பற்றியும் அவர்களுக்கு பல்வேறு சலுகைகளை உருவாக்குவதற்கும் இருக்கக்கூடிய அந்தத் துறைக்கு ஒதுக்கக்கூடிய பணம் மிகமிகக் குறைவாக இருக்கிறது. சமுதாயத்திலே இருக்கிற பிரச்சினைகளையும் துறைக்கு ஒதுக்கியிருக்கின்ற பணத்தையும் பார்க்கிற பொழுது இத் தொகை கடலில் கரைத்த பெருங்காயமாகத்தான் இருக்கிறது. எனவே, சமூக நலத் துறைக்கு அதிகமாக நிதி ஒதுக்கி, சமுதாயத்திலே நலிந்த பிரிவினருக்கு வாழ்வளிக்கக்கூடிய முறையில் தமிழக அரசு செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே, பல்வேறு விவரங்களை சமூக நலத் துறை சொல்லியிருந்தாலும், அதில் கூறப் பட்டிருக்கக்கூடிய சலுகைகளை எல்லாம் இன்றைக்கு யார் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கிறபொழுது, ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு, குறைந்த எண்ணிக்கை உடையவர்கள் தான், அதுவும் மேல் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, அது அடிமட்டத்தில் இருக்கிற சாதாரண ஏழை எளியவர்களைப் போய்ச் சேருகிறதா என்று பார்த்தால், நிச்சயமாக நம்முடைய நோக்கம் நிறைவேறவில்லை என்பதுதான் எங்களுடைய அனுபவமாக இருக்கிறது.

[திரு. எம். செல்லமுத்து]

[1986 ஏப்ரல் 26]

இன்றைக்குச் சமூகத்திலே பொருளாதார நெருக்கடி மேன்மேலும் வளர்ந்து வரும் சூழ்நிலையில், எல்லாம் நவீன மயமாக்கப்பட்டு மனிதர்கள் வேலைக்குச் செல்ல வேண்டாம் என்று சொல்லும் நிலையில், வேலையற்றவர்கள் எண்ணிக்கை அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிற நிலையில், எல்லாம் பணம் என்ற நிலையில், எப்படியாவது பெண்ணைத் தீருணம் செய்து கொள்வதன் மூலமாகவது ஒரு பெரும் தொகை வர வேண்டுமென்ற எதிர்பார்ப்புகளைச் சமுதாயச் சூழ்நிலை காரணமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால், கிராமப்புறத்திலும் சரி, நகர்ப்புறத்திலும் சரி, இலட்சக்கணக்கான வரதட்சணைக் கொடுமை வழக்குகள் வந்து கொண்டிருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம்.

அதே போல, கற்பழிப்பு சம்பவங்கள், பெண்களை இழிவு படுத்துகின்ற கொடுமைகள், ஏராளமாக நடந்திருக்கின்றன வாயிலாகவும் நேரடியாகவும் பார்க்கிறோம். எனவே, அத்தகைய கொடுமைகளைத் தடுக்க, உரிய நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்கிறதா, காவல் துறை எடுக்கிறதா என்று பார்த்தால், அவையெல்லாம் கண் துடைப்பாகத்தான் இருக்கிறதே தவிர, உள்படியே வரதட்சணைக் கொடுமையால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களுக்கோ, அல்லது கற்பழிக்கப்பட்ட சூழ்நிலையில் இருக்கிற பெண்களுக்கோ, போதிய சமூக பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய நடவடிக்கையை அரசும், காவல் துறையினரும் சரிவர செய்யவில்லை என்பதுதான் எங்களுடைய அனுபவமாக இருக்கிறது. எனவே, வரதட்சணைக் கொடுமை நீங்கவும், இன்னும் சட்டங்களை நிறைவேற்றவும் காவல் துறையைச் சாயராக பயன்படுத்த வேண்டுமென்று நான் என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, தமிழ்நாடு ஜனநாயக மாதர் சங்கத்தின் சார்பிலே, பல்வேறு கோரிக்கைகளை அரசுக்கும் சமூக நலத் துறைக்கும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பெண்களுக்கு இழைக்கக் கூடிய கொடுமைகளை விசாரிக்க, ஒரு சிறப்பு காவல் துறை பிரிவை உருவாக்க வேண்டுமென்று கூறி இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, வரதட்சணைக் கொடுமைகளை விசாரிக்க ஒரு சிறப்புக் காவல் படையை அமைத்து, அதற்குப் பொறுப்பாக ஒரு உயர் பெண் காவல்துறை அதிகாரியை நியமிக்க வேண்டும். பெண்களின் பிரச்சினைகளை விசேஷ அக்கறையோடு அணுகவும், காலதாமதமின்றி நடவடிக்கை எடுக்கவும் இந்த அரசு உரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகளை விசாரிக்க காவல் துறைக்கு உதவ கணிசமான அளவு, பெண்களைக் கொண்ட மாவட்ட ஆலோசனைக் குழுக்களை நியமிக்க வேண்டும் என்று ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன் மத்திய அரசு அனுப்



1986 ஏப்ரல் 26] [திரு. எம் செல்லமுத்து]

பிய சுற்றறிக்கையை தமிழ்நாட்டில் இன்னும் அமல்நடத்த முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தக் கோரிக்கைகளை உடனடியாக அமல் நடத்த, நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வரதட்சணைக் கொடுமை போன்ற சமூகக் கொடுமைகளை எல்லாம் ஆராய்வதற்கும் பரிசீலிப்பதற்கும் மாவட்டந்தோறும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தலைமையில் குழுக்கள் அமைப்பதற்கான வழிவகைகளை அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது.

திரு. எம். செல்லமுத்து : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் மேற்கொண்டிருக்கிறது என்றுதான் கூறினார்கள். அது எப்பொழுது மேற்கொள்ளப்படும்? அப்படி அமைக்கப்படக்கூடிய குழுக்களில் பெண்கள் அதிகமாக இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்குவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பெண்களும் அதில் இடம் பெறுவார்கள்.

திரு. எம். செல்லமுத்து : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட அளவில் குழுக்கள் அமைப்பதோடு வட்ட அளவிலும் அமைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல, இன்றைக்குச் சமூக நலத் துறையால் நடத்தப் படக்கூடிய பல்வேறு நலத் திட்டங்களைப் பார்க்கிறபொழுது, இன்றைக்குப் பெண்களுக்கு இழைக்கப்படுகின்ற கொடுமைகளைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளுக்கு உதவுகின்ற வகையில், அனைத்து ஜனநாயக மாதர் சங்கங்களையும் அமைப்புகளையும் கொண்ட ஒரு ஆலோசனைக் குழுவை ஒவ்வொரு வட்டத்திற்கும், மாவட்டத்திற்கும் மாநில அளவிலும் அமைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-30)

அதேபோல சத்துணவுக் கூடம், இன்றைக்கு சத்துணவு வேண்டாம் என்று வாதாடுபவர்கள் அல்ல நாங்கள். ஏனென்றால் வறுமைக் கோட்டின் கீழ் உள்ள குழந்தைகளுக்கு சத்துணவு அளிப்பது பாவம் இல்லை. அந்த சத்துணவுக் கூடங்களில் கொடுக்கக்கூடிய உணவுகள் அங்கே இருக்கக் கூடிய கட்டிட வசதிகள் இவ்வகையெல்லாம் பார்க்கின்ற

[திரு. எம். செல்லமுத்து] [1986 ஏப்ரல் 26]

போது எந்த நோக்கத்திற்காக அமைக்கப்படுகின்றதோ அந்த அளவிற்கு இல்லை. அவைகளையெல்லாம் முறையாக கண்காணிப்பதற்கான குழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும். சத்துணவுக் கூடங்களில் வேலை செய்யும் ஆயாக்கள், அமைப்பாளர்களுக்கு போதுமான சம்பளம் இல்லை. வேலை உத்தரவாதமும் இல்லை. முன்புகூட மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கின்றபோது சத்துணவுக் கூடங்களில் குழந்தைகள் படிப்பதற்கு சாதனங்கள் எல்லாம் கொடுத்திருக்கிறோம். பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு பார்க்கின்றபோது அந்த சத்துணவு கூடத்திலே கொடுத்திருக்கின்ற 16 கட்டளைகள் அமல்நடத்தப்படவில்லை. சத்துணவுக்கூடம் 8½ மணிக்கு மூடப்பட்டிருக்கிறதே. 10 மணிக்குத்தான் வருகிறார்கள். சாரணம் வெளியூரிலிருந்து போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவைகள் எல்லாம் முறையாக நடத்தி, சத்துணவு சத்தாக கொடுப்பதற்கு உரிய முறையில்..... (மணியடிக்கப்பேற்றது)

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி உபகரணங்களாகக் கொண்டு கிராமங்களில் இருக்கின்ற சத்துணவுக் கூடங்களில் குழந்தைகளுக்கு கல்வி கற்பிக்கப்படுகின்றது. கட்டிட வசதி என். ஆர். ஈ. பி. தேசிய ஊரக வேலைவாய்ப்பு திட்டத்தின் அடிப்படையில் கட்டப்படும்.

திரு. எம். செல்லமுத்து : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் என். ஆர். ஈ. பி. அடிப்படையில் கட்டப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். நன்றி. இன்னும் பல இடங்களில் அப்படிப்பட்ட கட்டிட வசதிகள் இல்லாமல் இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்கிறேன். அந்த முறையிலே அவற்றை கட்ட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைய தினம் ஆட்சி சுவரொட்டிகளை தடுப்பதற்கு உரிய முறையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

முதியோர், உடல் ஊனமுற்றோர், விவசாய தொழிலாளர்களுக்கு இங்கே உதவித் தொகைகள் வழங்கப்பட்டு உள்ளன. தாசில்தார் அலுவலகங்களில் சென்றால் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்குத்தான் கொடுக்கிறார்கள். மனு செய்யக்கூடிய அத்தனை பேர்களுக்கும் கொடுக்கவில்லை.

விவசாயத் தொழிலாளர்கள் உழைத்து களைத்தவர்கள் இன்றைக்கு பலவேறு துறைகளில் இருப்பவர்களுக்கு ரிடையர் மெண்டிற்கு பிறகு பல சலுகைகள் இருக்கின்றன. கழனியிலே பாடுபட்டு தோள் எல்லாப் கருகியிருக்கக்கூடிய சாரண விவசாயிக்கு இன்றைக்கு ரூ. 30 தரப்படுகிறது. அதனை உயர்த்தி கொடுக்க வேண்டும். மனு செய்யக்கூடிய அனைவருக்கும் கொடுக்க வேண்டும். .... (மணியடிக்கப்பெற்றது.)



1986 ஏப்ரல் 26]

**மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் :** துணைத் தலைவர் அவர்களே, முதியோர் உதவித் தொகை இன்றைக்கு ரூ. 35 கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

**திரு. எம். செல்லமுத்து :** துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த 35 ரூபாய் இன்றைக்கு விலைவாசி உயர்விற்கு போதுமானது அல்ல. மனு செய்யக்கூடிய அத்தனை பேர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய கோரிக்கை. அநாதைகள் இல்லம் திறந்திருக்கிறார்கள். இவைகளை ஒரே அளவில் கொண்டுவந்து சமுதாயத்திலே நலிந்த அல்லது பாதுகாப்பற்ற சமூக சூழ்நிலை காரணமாக இருக்கின்றவர்களுக்கு ஒவ்வொரு வட்டத்திலும் ஒரு பாதுகாப்பு இல்லத்தை அமைத்துத் தந்து அவர்கள் மகிழ்ச்சியாக வாழ்வதற்குண்டான சூழ்நிலையை உருவாக்கித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்று பல்வேறு சலுகைகள் அளித்திருந்தாலும் அவர்களுக்கு வேலை உத்தரவாதம் அளிக்கக்கூடிய காரியத்தை செய்வதன் மூலம் தான் அவர்கள் வாழ்வு மறுமலர்ச்சி அடையுமே தவிர, அரசாங்கம் கொடுக்கும் சலுகையை பெற்று வாழ்வது என்பது சிக்கலாக இருக்கிறது. எனவே, வேலைவாய்ப்பு எல்லா துறைகளிலும் சம அளவிற்கு இல்லாவிட்டாலும்கூட 3-ல் 1 பகுதியாவது அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கக்கூடிய வகையில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

**\*திரு. சா. ஞானசுந்தரம் :** மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, 76,04,25,000 ரூபாய்க்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று நான் சில கருத்துக்களைக் கூற விழைகிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை).

பெண்களை வாழ வைக்காத நாடு வாழ்ந்ததாக வரலாறு இல்லை. பெண்களின் முன்னேற்றம் தான் ஒரு நாட்டினுடைய முன்னேற்றம் என்று அறிஞர்கள் சொல்கிறார்கள். அந்த வகையில் இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டில் பெண்களின் முன்னேற்றத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய தலைமையில் அமைந்திருக்கிற அரசு நல்ல பல திட்டங்களை வரவுக்கு ஏற்ற வகையில் செலவு செய்து நிறைவேற்றி வருகிறது. ஏழை, எளிய, பாமர மக்களை வாழ வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது இந்த அரசு என்பதை நான் கூறுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே சத்துணவுத் திட்டம் பற்றிப் பேசினார்கள். காப்பகங்கள் வேண்டுமென்றெல்லாம் அருமை நண்பர்கள் பலர் பேசினார்கள். ஆனால் ஏனோ, இவையெல்லாம் பணக்காரர்

[திரு சா. ஞானசுந்தரம்]

[1986 ஏப்ரல் 26]

களுக்குத்தான் போய்ச் சேருகிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. செல்லமுத்து அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நாம் சில வரையறைகளை வைத்து, திட்டங்களை வைத்து இப்படித்தான் செய்ய வேண்டுமென்று இதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். ஏழை எளியவர்களுக்குத் தான் 35 ரூபாய் பென்ஷன் கொடுக்கிறோம். விதவைகளுக்குக் கொடுக்கிறோம். வயது வந்த தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கிறோம். இது போல் ஊனமுற்றவர்களுக்கும் கொடுக்கிறோம். இவையெல்லாம் முறையாக இந்த அரசு நடத்தி வருகிறது. சத்துணவுத் திட்டம் என்ற வகையில் இந்த அரசு ஏழை எளிய பாமர மக்களுடைய வீட்டுக் குழந்தைகளுக்கு, விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய வீட்டுக் குழந்தைகளுக்கு, 85 இலட்சம் குழந்தைகளுக்குச் சத்துணவுத் திட்டத்தை இந்த அரசு வழங்குகிறது. சமூக நலத்துறை மூலமும் இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துகிறார்கள். அப்படி இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துகின்ற அதே நேரத்தில் அதிலே தரப்படுகின்ற வேலை வாய்ப்பினைப் பொறுத்தவரையில் பெண்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் விதவைகளாகவும், தாழ்த்தப்பட்டவர்களாகவும், ஆதரவற்றவர்களாகவும் இருக்கக் கூடிய ஏழை எளிய மக்களுக்கு சத்துணவு அமைப்பாளர்கள் என்ற பணி கொடுக்க வேண்டும் என்ற வகையில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சுமார் 84,315 பேர் சத்துணவு அமைப்பாளர்களாகவும், ஆயாக்களாகவும் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சீருடை வழங்குகிற திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் 59,43,338 பேர்கள் இன்றைக்குச் சீருடை பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் முதலாளிகளுக்கு ஆதரவு கொடுக்க வேண்டுமென்றால் வேறு ஆட்கள் அல்லது முதலாளிகள் கையிலே கொடுத்து அதைத் தைக்கச் சொல்லியிருக்கலாம். ஆனால் மகளிர் மேம்பாட்டை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக அதாவது மகளிருக்கான சிறப்பான திட்டத்தைச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக 40,000 மகளிருக்கு வேலை வாய்ப்பை இந்த அரசு அளித்துக் கொண்டிருக்கிறது. தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைத்து 40 ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட மகளிர் பயன் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லி இந்தப் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் எந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு உத்தரவாதத்தைத் தந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பெண்களுக்கென்று மகளிர் மேம்பாட்டுக் கழகத்தை அமைத்து ஏழை எளிய மக்களும், விதவைகளும், ஆதரவற்றவர்களும் பயன் பெறுகின்ற வகையில் ஏற்பாடு செய்திருப்பதோடு தொழிற்கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அமைத்து அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் வளத்தை ஏற்படுத்தி வருகிறது இந்த அரசு என்பதைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.



1986 ஏப்ரல் 26]

[திரு. சா. ஞானசுந்தரம்]

தட்டச்சு பயில்கிறவர்களுக்கெல்லாம் உதவித் தொகை கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அந்த உதவித் தொகையைச் சற்று அதிகப்படுத்த வேண்டும். அதைப் பொறுத்த வரையில் முன்பு 3,000 ரூபாய் என்று வருமான வரம்பு இருந்தது. இப்போது அது 6,000 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டு இருக்கிறது. அதை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 7,975 பெண்கள் பயன் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

ஊனமுற்றவர்கள், பெண்கள் இப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாம் பெட்டிக் கடை வைக்கிறோம் என்று சொன்னால் 250 ரூபாயிலிருந்து 500 ரூபாய் வரையில் அவர்களுக்கு மானியமாக அரசு உதவி தருகிறது. இந்த மானியத் தொகையை 2,000 ரூபாய் என்று உயர்த்தித் தர வேண்டுமென்று நான்கேட்டுக் கொள்கிறேன். மூன்று சக்கர வண்டிகள் 8,782 பேர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஊனமுற்றவர்கள் பேருந்துகளில் பயணம் செய்வதற்கு, அதாவது ஏழை எளிய ஊனமுற்றவர்கள் இலவசமாகப் பயணம் செய்வதற்கு பஸ் பாஸ் தந்திருக்கிறார்கள். அரசு நிறுவனங்களின் பேருந்துகளில் மட்டும் தான் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தனியார் துறைகளில் இருக்கின்ற பேருந்துகளுக்கும் அவ்வாறு தர வேண்டும்.

(முற்பகல் 11.40)

கலப்பு திருமணம் பற்றியும், வரதட்சணை பற்றியும் பேசினார்கள். கலப்பு திருமணம் என்பது தந்தை பெரியார் அவர்களும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் சமுதாயத்தைச் சீர்திருத்த வேண்டும் என்பதற்காகவும், பெண்கள் மேம்பாடு அடைய வேண்டும் என்பதற்காகவும் இப்படிப்பட்ட சமுதாயப் புரட்சியை நாட்டிலே கொண்டு வந்து, இன்றைக்குச் சமுதாயம் மேம்பாடு அடைந்து கலப்பு திருமணங்களும், அய்யர் இல்லாத திருமணங்களும் தமிழகத்தில் பெருகி வருகின்றன. அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் அந்தத் திருமணங்கள் நடக்கிற நேரத்தில், கலப்புத் திருமணங்கள் செய்கிற தம்பதிகளுக்கு 5 ஆயிரம் ரூபாய் உதவித் தொகையாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. அதைப் பாராட்டுகிறேன். அவர்களுக்கு ஒரு பவுன் நகையும் 300 ரூபாயும், கூட தருகிறார்கள். இந்தத் திருமணங்களை இன்னும் ஊக்குவிக்க 5 ஆயிரம் என்பதை 10 ஆயிரமாகக் கூட ஆக்கலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்போது தான் சமுதாயத்தில் ஏற்றத் தாழ்வு மறையும் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்போது நாட்டிலே நிலவிவரும் வரதட்சணைக் கொடுமைகள் எல்லாம் தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக இந்த அரசு பல காரியங்களைச் செய்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு

[திரு. சா. ஞானசுந்தரம்]

[1986 ஏப்ரல் 26]

நன்றி. ஆனாலும் இன்னும் அதிகமாக அந்த உணர்வை மக்கள் மத்தியிலே பரவச் செய்ய இன்னும் திரைப்படங்கள் மூலமும், விளம்பரங்கள் மூலமும் பிரச்சாரம் செய்ய வேண்டும். பல துறைகளைச் சார்ந்தவர்களையும் சேர்த்து ஒரு குழுவாக அமைத்தும் அந்தப் பிரச்சாரத்திலே அவர்களை ஈடுபடுத்தியும் அரசு நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

இப்படி பல வகைகளிலும், பெண்களுக்கு திருமணம் செய்கிறபோது பல வகைகளிலும் அவர்களுக்கு துன்பம் ஏற்படுகிறது. கணவனை இழந்து விதவைகளாக இருப்பவர்களுக்கும், கணவனால் கைவிடப்படுகிறவர்களுக்கும் வாழ்விற்கு உத்தரவாதம் இல்லாமல் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வாழ்வதற்கு வழி காட்டுகிற வகையில், அவர்களுக்கு வாழ் சமூக உத்தரவாதம் கொடுக்கிற வகையில் சட்டங்களை இயற்ற வேண்டும். அதே போல திருமணங்களைச் செய்துக் கொண்டு கணவனாலே கைவிடப்படுகிறபோது அவர்களுக்கு வாழ்க்கைக்கே உத்தரவாதம் இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே சட்ட முறையில் அதைச் செய்ய வேண்டும். அவர்கள் கணவன்மார்களுக்கு அஞ்சுகிறவர்கள் என்றாலும் கூட, திருமணங்களை முறையாகப் பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டும். அந்த வகையில் சட்டம் இயற்றப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் சமுதாயத்திலே எத்தனை பேர்கள் திருமணம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள், எத்தனை பேர்கள் திருமணம் செய்யாமல் இருக்கிறார்கள், எத்தனை பெண்கள் விதவைகளாக இருக்கிறார்கள்; எத்தனை பேர்கள் கணவனால் கைவிடப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற குறிப்புகள் அரசுக்கு முறையாகக் கிடைக்கும். ஆகவே அதை முதலாவதாக இந்த அரசு செய்ய வேண்டும்.

நான் சிங்கப்பூர் சென்றிருந்தபோது பார்த்தேன். அந்த நாட்டிலே இருக்கக் கூடியவர்கள், திருமணம் செய்து கொள்ளப் போகிற கணவனும் மனைவியுமாக சேர்ந்து போய், திருமணத்திற்கு பத்து நாட்களுக்கு முன்னால், தங்களை பதிவு செய்து கொள்கிறார்கள். அப்படி பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று சட்டமே இருக்கிறது. அதே வகையில் இங்கேயும் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் எத்தனை பேர்கள் திருமணம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள், எப்படி வாழ்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க முடியும்; அவர்களுக்கு சட்டப் பாதுகாப்பு கொடுக்கக் கூடிய ஒரு முறையிலும் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய முடியும்.

அது போல நம்முடைய கிராமப் புறங்களில் பார்த்தால் 15 வயதிற்கும் கீழே உள்ள பெண்களுக்குக் கூட திருமணம் செய்து நடத்தி விடுகிறார்கள். நம்முடைய நாட்டிலேயும் 18 வயதிற்குள் திருமணம் செய்யக் கூடாது என்று சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் இங்கே அப்படி நடப்பதில்லை. மேலை நாடுகளில், கல்யாணம் செய்துக் கொள்ளவேண்டும் என்றால் பெர்த் சர்ட்டிபிகேட், பிறந்த நாள் சான்றிதழ் தர வேண்டும்,



1986 ஏப்ரல் 26]

[திரு. சா. ஞானசுந்தரம்]

அப்போதுதான் திருமணம் நடத்த முடியும். அந்த வகையில் இங்கேயும் சொண்டு வரவேண்டும். அப்படி இல்லாததால் மேலைநாடுகளில் இருப்பவர்கள் எல்லாம் கூட தம்முடைய போன்ற இடங்களுக்கு வந்து, கோயில்களிலே நம நாட்டு பெண்களை திருமணம் செய்து கொண்டு சென்று விடுகிறார்கள். அதையும் தடுக்க வேண்டும். ஆகவே கட்டாயமாக 15 வயது நிரம்பியதற்குப் பிறகுதான் திருமணம் செய்ய வேண்டும் என்று சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும். இப்போதே அந்தச் சட்டம் இருந்தாலும், அதை தீவிரமாக நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். அதற்காகத்தான் நான் இந்த திருமணங்களையெல்லாம் பதிவு செய்துவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அப்படி திருமணங்களைப் பதிவு செய்கிறபோது அவர்கள் அதிகாரிகளிடத்தில் அதற்காகச் செல்லுகிறபோது, அந்தப் பெண்களின் வயது 18 வயதிற்குள் இருந்தால், அதை அவர்கள் உடனேயே நிறுத்தி விடுவார்கள். அதனால் முறையற்ற முறையில் ஏமாற்றி செய்யப்படும் திருமணங்கள் நிறுத்தப்பட்டு விடும். பல கலப்பு திருமணங்களைச் செய்வதற்கும், இப்போது நாம் அடிக்கடி படிக்கிறோமே அதுபோன்ற காதல் திருமணங்கள் நடைபெற அது வழி வகுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த திருமணங்களையெல்லாம் பதிவு செய்வதற்கு சட்ட ஷரத்து கொண்டு வந்து, அனைத்தையும் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது பெண்களுக்கு நிறைய தொழில் இயல் பயிற்சி கொடுப்பதற்கான மையங்கள் திறக்கப்பட்டுள்ளதாக தெரிகிறது. அதேபோல காது கேளாதவர்களுக்கு ஒரு பள்ளி தஞ்சையிலே இருக்கிறது. அதேபோன்று ஜெயில் பள்ளியிலே இருக்கிற தோழர்களுக்கும் இந்த தொழில் இயல் பயிற்சியிலே பயிற்சி அளிப்பதற்கான வகையில் அதை நல்ல முறையில் விஸ்தரித்து உபகரணங்கள் எல்லாம் அந்தப் பள்ளிக்கு அளித்து அதை இன்னும் சிறப்பாகச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல மகளிர்களுக்கு நிறைய தொழிலியல் பயிற்சியைப் பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். கயிறு தொழில் கூட அதில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, முத்துப்பேட்டை, பட்டுக்கோட்டை போன்ற இடங்களில், தென்னை அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தால், அந்தக் கயிறு வைத்து கைத் தொழில் செய்யும் தொழிற் சாலையை அந்தப் பகுதிகளிலே துவங்கி, அங்கே தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அதிகமாக இருப்பதால், அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு தருகின்ற வகையில்

[திரு. சா. ஞானசுந்தரம்] [1986 ஏப்ரல் 26]

அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றி தெரிவித்து விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

\*திருமதி தா. ஓராசாம்பாள் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, சமூக நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட மானியத்தின் மீது நான் ஒரு சில கருத்துக்களை கூற விழைகிறேன். சமூக நலம் என்ற இந்த மானியத்தில் கொடுக்கப்பட்ட புஸ்தகத்தை முழுவதுமாக புரட்டிப் பார்க்கும்போது, ஏற்கனவே ஒவ்வொரு ஆண்டும் கொடுக்கப்பட்டுள்ள அதே திட்டங்கள்தான் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. சற்று பண மாறுதல்களோடு, சற்று ஆள் மாறுதல்களோடு, 50 என்பதை 60 என்றும் ஆயிரம் ரூபாய் என்பதை 1500 ரூபாய் என்றும் அதையே, சற்று மாற்றித்தான் அந்த திட்டங்கள் இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்றைக்கு பொருளாதாரத்தில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் அதிகமாக இருக்கிற சூழ்நிலையில் பெண்கள் மக்கள் தொகையில் பாதிக்கு மேல் இருக்கிறார்கள். பெண்களுக்காக தீட்டப்படுகிற திட்டங்கள் தீவிர திட்டங்களாக இல்லாமல் ஏதோ ஒரு நாளைக்கு 5 ரூபாய் 2 ரூபாய் கிடைக்கிற அளவில்தான் இருக்கின்றன. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் ஆதிதிராவிட நலத் துறையின் கீழ் தீட்டப்படுகிற திட்டங்கள் அனைத்தும் பாய் முடைதல், கீற்று முடைதல், கயிறு திரித்தல், சோப்பு செய்தல் போன்று சிறுசிறு திட்டங்களாக, கிராம மக்கள் அவற்றை செய்ய இயலாத திட்டங்களாக, அவற்றின் மூலம் அவர்களின் வாழ்க்கைக்கு போதுமான வருமானம் கிடைக்காத திட்டங்களாக இருப்பதைப் போல, சமூகநலத் துறையின்கீழ் அளிக்கப்படுகிற தொழில்கள் சாக்பீஸ் செய்தல், மெழுகு வர்த்தி செய்தல், நூற்பு இயந்திரம், தையல் இயந்திரம் வழங்குதல் போன்றவைகளாக இருக்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் சமூக நலத்துறையில் ஆரம்ப காலத்தில் கொண்டு வரப்பட்ட திட்டங்கள், அதே திட்டங்கள்தான் இப்போதும் இருந்து வருகின்றன. வளரும் சமுதாய தேவைகளுக்கேற்ப இதில் தீவிரமாக மாறுதல்கள் தேவையென்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நாங்கள் எல்லாம் கிராமங்களில் இருந்து வந்தவர்கள். கிராமப்புறங்களில் சமூகநலத் துறையின் வாயிலாக அளிக்கப்படுகிற முதியோர், ஊனமுற்றோர், விதவைகள், விவசாயக் கூலிகள் உதவித் தொகை வேண்டுமானால் 10, 20 பேர்களுக்கு கிடைக்கிறதே தவிர, இதைத் தவிர வேறு எந்தத் திட்டமும் கிராமப்புறங்களில் நடப்பதில்லை அவை கிராம மக்களை அடைய வில்லையென்பதை நான் இந்த நேரத்தில் உறுதியாகக் கூற முடியும். வேண்டுமானால் துறையின் வாயிலாக புள்ளி விவரங்களைச் சேகரித்து இந்த இந்த ஊர்களில் நாங்கள் இன்னென்ன பேர்களுக்கு இந்த உதவிகளைச் செய்கிறோம்.



1986 ஏப்ரல் 26] [திருமதி தா. இராசாம்பாள்]

கிறோம் என்று சொன்னால் நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவும் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை குறிப்பிட ஆசைப் படுகிறேன்.

இன்றைக்கு கிராமப்புறங்களில் கல்விக்கூடங்கள் இருந்தாலும் படிக்காத பாமர மக்கள், குறிப்பாக பெண்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஞானசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னதைப் போல 18 வயதிற்கு முன்னால் அவர்களுக்கு திருமணத்தை செய்து வைத்து வாழ்க்கையில் ஈடுபடும் நிலைமைதான் இன்றைக்கும் இருந்து வருகிறது. ஆகவே கிராமப்புறங்களில் பரவேந்தர் பாரதிதாசன் அவர்களின் 'இருண்ட வீடு' கவிதையை ஓரங்க நாடகமாகத் திரைப்படமாக திரையிட வேண்டும். சமூக நலத்துறையின் வாயிலாக நடைபெறுகிற அனைத்துத் திட்டங்களும் நகரங்களில்தான் அமல்படுத்தப்படுகின்றன. ஆகவே இந்தத் திரைப்பட நிகழ்ச்சியை கண்டிப்பாக செய்தி விளம்பரத் துறை மூலமாக கிராமப்புறங்களில் திரையிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-50)

இன்றைக்கு முதியோர், ஊனமுற்றோர், விவசாயக் கூலிகள் உதவித்தொகை மாதம் 35 ரூபாய் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. ஆளும் கட்சியிலும், எதிர்க்கட்சியிலும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இந்த உதவித் தொகை நியாயமாக உரியவர்களுக்குப் போய் சேரவில்லையென்று கேட்கும்போது, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விண்ணப்பம் கொடுத்த அனைவருக்கும் தகுதியின் அடிப்படையில் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்லி வருகிறார்கள். ஆத்தூர் தாலுகாவில் 2,000-க்கும் மேற்பட்ட விண்ணப்பங்கள் இன்றைக்கும் நிலுவையில் இருக்கின்றன. அதற்கு காரணம் கேட்டால் அதிகாரிகள் இல்லை, போதுமான அலுவலர்கள் இல்லையென்று பதில் சொல்கிறார்கள். நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் படித்து வேலையில்லாமல் இருப்பவர்களை 1 மாதம், 2 மாதம், 3 மாத காலத்திற்கு நியமனம் செய்து அவர்களை வைத்து விண்ணப்பங்களை பரிசீலனை செய்து முழுமையாக அவற்றை சீர்செய்து ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் அந்த ஆய்வை முடிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிலுவையாக உள்ள விண்ணப்பங்கள் நிறைய இருந்தும் கூட, இங்கே ஒரு கிராமத்தில் 20 பேர்களுக்கு உதவித் தொகைக் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதில் விதவையாக இருக்கின்ற ஒருவர் இறந்தால்தான் மற்றொரு விதவைக்கு அந்தத் தொகையைக் கொடுக்கிறார்கள். அதேபோல் ஊனமுற்றவர் ஒருவர் இறந்தால்தான் மற்றொருவருக்குக் கிடைக்கும். இதுதான் உண்மை நிலை. இப்படி இருக்கும்போது, நாங்கள் எவ்வளவு எடுத்துச் சொல்லியும்கூட, அனைவருக்கும்

[திருமதி தா. இராசாம்பாள்] [1986 ஏப்ரல் 26]

இது கொடுக்கப்படுகிறது என்ற பதில் தான் கொடுக்கப்படுகிறது. ஒரு தாலுக்காவிற்கு 100 பேர்கள் என்றால், அந்த 100 பேர்களுக்கும் தான் கொடுக்கிறார்கள். வருகின்ற விண்ணப்பங்கள் அனைத்தும் பரிசீலனை செய்யப்படுவதில்லை.

அடுத்தாற்போல், முன்னதாக விண்ணப்பித்தவர்கள் எல்லாம் விவரம் தெரிந்தவர்களாக இருப்பதாலும், மற்ற அலுவலர்களை அணுகுகின்றவர்களாக இருப்பதாலும் அந்தத் தொகையை அனுபவித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். தற்போது மோசமான நிலையில் இருக்கக்கூடியவர்கள் எல்லாம் இந்தத் தொகையைப் பெற முடியாமல் இருக்கிறார்கள். என்னுடைய தலைவாசல் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அங்கே மனு நீதிக்காக வந்திருந்தார். ஏராளமான விண்ணப்பங்கள் இந்த உதவித் தொகை கோரி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் கொடுக்கப்பட்டது. ஊதாரணமாக என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த புத்தூர் ஆறுமுகம் என்பவர், அவருக்கு இரண்டு கால்களும் இல்லை. வேலை செய்ய முடியாத நிலை. அவர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் விண்ணப்பம் கொடுத்து, தாகில்தார் அவர்களிடம் கொடுத்து சட்டமன்ற உறுப்பினர் சிபாரிசுடன் கொடுக்கப்பட்டு, அந்த விண்ணப்பம் இதுவரையில் ஏறக்குறைய 3 ஆண்டுகாலமாக கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்கள் முறையாக விண்ணப்பித்து இருந்தும் கூட இதுவரை அவர்களுக்கு உதவித் தொகை கொடுக்கப்படவில்லை. எனவே தயவு செய்து அதில் தனிக் கவனம் செலுத்தி, முழுக் கவனம் செலுத்தி அரசு போடுகிற திட்டங்கள் தகுதியானவர்களுக்குச் சென்று அடையவேண்டும் என்ற கொள்கை அடிப்படையில் அரசு இயங்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஊனமுற்ற மாணவ மாணவியர்களுக்கு இலவச பஸ்பாஸ் வழங்கப்படுகிறது. வரவேற்கிறேன். அதேபோல் ஊனமுற்றவர்களுக்கு சமூக நலத்துறை வாயிலாக பெட்டிக் கடைகள் வைப்பதற்கு நாம் சிபாரிசு செய்கிறோம். அவர்கள் ஒரு இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு சென்றுதான் பொருட்களை வாங்கவேண்டும். எனவே, அவர்களுக்கும் இலவச பஸ்பாஸ் வழங்கவேண்டும் என்று அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஊனமுற்றவர்கள் சாதாரணமாக பெட்டிக் கடைகள், காய்கறிக் கடைகள், டீ கடைகள்தான் வைத்திருப்பார்கள். ஆகவே அவர்கள் அந்தப் பொருள்களை அருகில் உள்ள டவுனுக்குச் சென்றுதான் வாங்கவேண்டும். எனவே, அவர்களுக்கும் இந்த உதவியை நீட்டித்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.



1986 ஏப்ரல் 26] [திருமதி தா. இராசாம்பாள்]

அடுத்து ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் தையல் ஆசிரியர்கள் என்ற பணி நியமனம் இருக்கிறது. அவர்கள் நீண்டகாலமாக, 1961ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1986 ஆம் ஆண்டு வரை, 25 ஆண்டு காலமாக பணியாற்றி வருகிறார்கள். அவர்களை வேலை வாங்குவது சமூக நலத்துறை. ஆனால் அவர்களுக்கு சம்பளத்தை கொடுப்பது உள்ளாட்சித் துறை. அவர்களும் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்கள், தையல் பயிற்சி பெற்றவர்கள், டி.டி.சி. சர்ட்டிபிகேட் பெற்றவர்கள்தான். ஆனால் அவர்களுக்கு இதுவரை எந்தவிதமான பதவி உயர்வும் இல்லை. அவர்கள் எந்தவிதமான ஊதிய உயர்வும் இல்லாமல், இதுவரையில் பணியாற்றிக் கொண்டு வருகிறார்கள். முன்பு எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்களை, கிராம சேவிகாக்களாக நாம் பதவி உயர்வு கொடுத்திருக்கிறோம். அதை நான் வரவேற்கிறேன். அதேபோல் இந்தத் தையல் ஆசிரியர்களை, நீண்டகாலமாக தகுந்த சம்பளம் இல்லாமல் பணியாற்றுகின்ற அவர்களை, சமூகநலத் துறை எடுத்து, அவர்களுக்கு நல்ல சம்பளமும், ஊதிய உயர்வும் கிடைக்க ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுச் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு வேலையில்லாத பட்டதாரிகளாக இருப்பவர்கள் 5 ஆண்டுக் காலம் பதிவு செய்திருந்தால், மாதம் 100 ரூபாய் நாம் உதவித் தொகை வழங்குகிறோம். அதேபோல் முதியோர்களுக்கு 35 ரூபாய் வழங்குகிறோம். நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன், சத்துணவு மையத்தில் பணி புரியும் அமைப்பாளர்களுக்கு 150 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அவர்களிடம் வாங்கப்படுகிற வேலை என்பது, சட்டத்திற்கு உட்பட்டு அவர்கள், செய்யவேண்டியது இந்த சத்துணவு மையத்தைக் கண்காணிப்பது ஒன்றுதான். இன்று ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு என்னென்ன வேலைகள் கொடுக்கப்படுகிறதோ, என்னென்ன திட்டங்கள் வருகிறதோ, அதாவது பொருளாதாரத் திட்டங்கள் அல்லாத, பொருளாதார உதவித் திட்டம் இல்லாமல், நிதி ஒதுக்கீடு இல்லாமல் வருகின்ற திட்டங்கள் எது எது வருகிறதோ, அவைகள் அனைத்துமே, இவர்கள் மூலமாகத்தான் இன்றைக்கு செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. உதாரணமாக குடும்ப நலத் திட்டம் என்று சொன்னால், இன்றைக்கு மாநிலத்தில் உள்ள அனைத்துத்துறை அரசு அலுவலர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒரு கேஸ்போட்டால் கூட நீங்கள் கொடுக்கின்ற அந்த குறியீட்டை நாம் எப்போதோ அடையமுடியும். ஆனால் ஒருவரும் செய்வதில்லை. இதை முழுமையாக சத்துணவு அமைப்பாளர்களிடம் கொடுத்து தான் இலக்கை எட்டிக் கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் இல்லை என்று சொல்லலாம்.

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, குழந்தைகள் நல அமைப்பாளர்கள் குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தில் ஈடுபட்டு கேஸ் கொண்டு வரக்கூடாது என்றுதான் அரசின் மூலமாக உத்தரவு பிறப்பிக்கப்

[திருமதி கோமதி சீனிவாசன்] [1986 ஏப்ரல் 26]

பட்டு இருக்கிறது. வேண்டுமானால் குழந்தைகள் நல அமைப்பாளர்கள் "மோட்டிவேட்" செய்யலாம், குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தைப்பற்றி வாய் மூலமாக தாய்மார்களிடம் எடுத்துச் சொல்லலாம்.

**திருமதி தா. இராசாம்பாள் :** நாங்கள் இன்றைக்கு அதை நிரூபிக்க இயலாத நிலையில் இருக்கிறோம். காரணம் நேரடியாக அங்கே சென்று பார்க்கும்போதுதான் அதை நாம் தெரிந்து கொள்ள முடியும்; உணர முடியும். ஏனென்று சொன்னால், அந்தச் சான்றிதழ், குடும்பநலத் திட்டத்தில் அறுவை சிகிச்சை செய்து கொண்ட அந்தச் சான்றிதழ் என்பது ஒரு அதிகாரியின் பெயரில்தான் வாங்குகிறார்கள். இதைச் சத்துணவு அமைப்பாளர்கள் மீது போட்டு வாங்குவது இல்லை. நீங்கள் சென்று பார்த்தால் எந்த ஒரு சத்துணவு மையத்திலும் சத்துணவு அமைப்பாளர்கள் இருக்கமாட்டார்கள்.

அத்தோடு மட்டுமல்ல கொடுமை, அந்தச் சத்துணவுக் கூடத்தில் 30 ரூபாய் சம்பளம் பெருகின்ற அந்த ஆயா கூட 150 ரூபாய், 200 ரூபாய் கொடுத்து இந்தக் குடும்ப நலத்திட்டத்திற்கு ஆள் பிடிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு ரூ. 200 கோடி என்று இந்த அரசால் செலவழிக்கப்படுகின்ற அந்தத் திட்டம் எந்த வகையில் சரியாக இயங்குகிறது என்பதைத் தான் நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைக்கு..... (குறுக்கீடு)

**மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே :** மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அது தேவையில்லை என்று சொல்கிறார்களா? தேவையில்லை என்று சொல்வார்களேயானால் அதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் நமக்கு வருகின்ற கடிதத்தைப் பார்த்தீர்களேயானால் அவ்வளவு பயங்கரமான வகையிலே, இந்த ஆண்டிலேகூட இந்த இலக்கை கூடுதலாக நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். நாங்கள் மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்க இருக்கிறோம். 5 இலட்சத்து 75 ஆயிரம் பேருக்கு அறுவை சிகிச்சை செய்யவேண்டுமென்று இலக்கு நிர்ணயித்து, இப்போதுதான் அந்தக் கடிதம் வந்திருக்கிறது. இதையெல்லாம் நாம் செய்யவேண்டுமென்றால், நிர்ப்பந்தப்படுத்தாமல் செய்ய முடியாது. நிர்ப்பந்தப்படுத்த வேண்டாமென்று காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தினுடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வார்களேயானால், திட்டவட்டமாக அது அவர்களுடைய கருத்தாக இருக்குமேயானால், நாங்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ள தயாராக இருக்கிறோம். மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இப்படித் தான் இருக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் எழுதிவிடத் தயாராக இருக்கிறோம்.

**திருமதி தா. இராசாம்பாள் :** மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, திட்டங்கள் செயல்படக் கூடாது, செயல்படுவதிதடங்கல் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்பது எங்களுடைய குறிக்க



1986 ஏப்ரல் 26] [திருமதி தா. இராசாம்பாள்]

கோள் அல்ல. இன்னும் குறிப்பாக சொல்லவேண்டுமென்று சொன்னால், அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசினுடைய திட்டம் என்று கூறுகிறார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில், மத்திய சர்க்காருடைய திட்டமாக இருந்தாலும், மாநில அரசு திட்டமாக இருந்தாலும், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளான சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் நாங்கள் பொறுப்பேற்றிருக்கிறோம். அவைகள் கண்டிப்பாக நல்லமுறையில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். ஆனால் சத்துணவு அமைப்பாளர் வாயிலாக, 150 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகின்ற அவர்கள் வாயிலாக.....முதியோர்களுக்குக் கூட 35 ரூபாய் கொடுக்கிறோம்... 30 ரூபாய் வாங்குகின்ற அந்த விதவைத் தாய்மார்கள், முதிய தாய்மார்களின் வாயிலாக அதைச் செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு நிலையைத்தான் நான் கண்டிக்கிறேனேயொழிய குடும்ப நலத் திட்டத்தை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். செம்மையாக அது நடைபெற நாங்கள் அனைவரும் ஒத்துழைப்புக் கொடுக்கிறோம். என்னுடைய தொகுதியில் குடும்ப நல விளம்பரத்திற்காக...(குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : மன்னிக்கவேண்டும். நான் குறுக்கிடுவதை தவறாக நினைக்கக்கூடாது. இது மேஜர் இஷ்யூ ; பெரிய பிரச்சினையாக இருக்கிற காரணத்தினாலே குறுக்கிடுகிறேன். அந்த மையங்களுக்கு பல தாய்மார்கள் வருகின்றார்கள். அப்பொழுது அங்கே வேலை செய்யக் கூடிய தாய்மார்களோடு நல்ல விதத்திலே தொடர்பு ஏற்படும். ஆகவே நாம் அவர்களைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, இந்தக் குடும்பநலத் திட்டத்தை ஏற்பாடுகளையானால் நாட்டுக்கு நலமாக இருக்கும், நல்லதாக இருக்கும் என்று இவர்கள் சொன்னால், அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த ஒரு நல்ல முறையை—இந்த சேனல் ஆப் கம்யூனிசேஷன்—இவர்களை நாம் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். இது தேவையில்லை என்று சொல்வீர்களேயானால், அந்த முறையை கைவிடுவதற்காக, என்னைப் பொறுத்தவரையில், இந்தக் குடும்ப நல இலாக்காவின் சார்பாக நான் நிறுத்தத் தயாராக இருக்கிறேன். அங்கே என்ன பிரச்சினை வருகிறது என்றால், இப்படிப்பட்ட தொடர்பு கிடைக்கக்கூடிய இடங்களையெல்லாம் நாம் பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லையென்றால், இந்த இலக்கையே நாம் எட்ட முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி தா. இராசாம்பாள் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய விளக்கத்திற்கு நான் நன்றி சொல்லைக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நான் அவர்களுடைய கருத்திலிருந்து மாறுபட்டவள் அல்ல. நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுவதெல்லாம், குறைந்த சம்பளம் வாங்குகின்ற இவர்கள் மூலமாகத்தான் குடும்பநலத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமா? ரெவின்யூ அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். மருத்துவ அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். ஊராட்சி ஒன்றிய அதிகாரிகள்

[திருமதி தா. இராசாம்பாள்] [1986 ஏப்ரல் 26]

இருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே ஆசிரியர்கள் மூலமாகக் கூட இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினோம். ஆனால் இன்றைக்கு அனைவரையும் விட்டுவிட்டு, இந்தப் பெண்கள் என்று போட்டவுடன் இவர்கள் மூலமாகத்தான் இவைகளை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று சொன்னால் அது கரியாக இல்லை என்பதைத்தான் நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதுவும் ஒரு நல்ல எண்ணத்தோடு சொல்கிறேன். நீண்ட நாட்களாக அந்த சத்துணவு மையங்கள் மூடியே இருக்கின்றன.

(நண்பகல் 12.00)

ஆனால் சரக்குகள் தான் போடப்படுகின்றன. ஒரு மூட்டை அரிசியை ஒரு பெண் எடுத்துக் கொண்டு போகிறாள் என்று சொன்னால், ஏன் எடுத்துக் கொண்டு போகிறாள் என்று சொன்னால் “நான் 300 ரூபாய் கடன் பட்டு இருக்கிறேன், குடும்ப நலத்திற்காக, ஆகவே 2 கேஸ் போட்டு இருக்கிறார்கள் அதற்காக இந்த அரிசியை விற்க வேண்டும்” என்று சொல்லுகிறார்கள். நல்ல எண்ணத்தோடு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ள இந்தத் திட்டம் பாழ் ஆகக் கூடாது. அந்த கிராம மக்களுக்கு சத்துணவுத் திட்டம் முழுமையாக பயன் தர வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் நான் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதோடு மலை வாழ் மக்களுக்கு தையல் பயிற்சி, தட்டெழுத்து பயிற்சி அளிக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு எல்லாம் நல்ல ஒரு நிலையத்தை ஏற்படுத்தித் தந்து மேலும் பெண்கள் முன்னேற்றத்திற்கு பாடு பட வேண்டும். இன்னும் ஒன்று, மாவட்டம் தோறும் தையல் மிஷின்களை கொடுக்கிறோம். மிஷின் கொடுக்கும்போது அங்கே அநாதைகளுக்கு மிஷின் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஒரு அரசு கடிதம் ந.க. எண். 44545/எம். 2/79, நாள் 7-12-1979 என்ன கூறுகிறது என்று சொன்னால் deserted wives are not eligible for free supply of sewing Machines என்று இருக்கிறது. நம்முடைய நலப் பள்ளிகளில் கூட கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்களுக்கு பயிற்சி அளித்து அவர்களை வெளியே அனுப்புகிறோம். ஆனால் அவர்களுக்கு மிஷின் வழங்குகிற அந்தத் தகுதி இல்லை. ஆகவே அவர்களுக்கும் கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்களுக்கும், அந்தத் தையல் மிஷின் கொடுக்க ஏற்பாடு இருக்க வேண்டும். என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. இந்த அரசு ஆணையில் அவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்று இருக்கிறது. ஒரு வேளை இந்த சிறு விவசாயிகளுக்கு சான்றிதழ் வழங்குவது போல்.....

மாண்புமிகு திருமதி சோமதி சீனிவாசன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி இராசாம்பாள் அவர்கள் சொல்லியது சேலம் மாவட்டத்தில் அந்த அரசு உத்தரவு போடப்பட்டதாக, அந்த கருத்து பற்றி, இங்கே கூறியிருக்கிறார்கள். கணவன் கைவிட்ட பெண்களுக்கு தையல் இயந்திரம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அரசு மறு உத்தரவு போடச் சொல்லி நான் சொல்லியிருக்கிறேன்



[1986 ஏப்ரல் 26]

**திருமதி தா. இராசாம்பாள் :** மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே நான் கூறியது சேலம் மாவட்டத்தில் அல்ல, Social Welfare Department-இல் இருந்து போட்டு தமிழகம் முழுமைக்கும் ஆனது. மீண்டும் அதை திருத்தி அமைத்துக் கொண்டதற்கு நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் அரசு இந்த மாதிரி சிறு சிறு தொழிலாக அவர்களுக்கு அமைத்துக் கொடுப்பதை விட, அந்த ஏழை விதவைத் தாய்மார்களின் பெண் பிள்ளைகள் படிப்பதற்கு குறைந்தது மாவட்டத்திற்கு ஒரு ஐ.டி.ஐ. திறக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது.)

அதோடு இன்றைக்கு கங்கவல்லி ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் காது கேளாதோர் பள்ளி ஒன்று நடக்கிறது, சமூக நலத்துறையின் மூலமாக. ஆனால் இன்றைக்கு பெண்களுக்கான உயர்நிலைப் பள்ளி துவங்கப்பட்டு இருப்பதால் அந்த பிள்ளைகள் அங்கே இருப்பதற்கு சிரமமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு புதிதாக, வேறு கட்டிடம் கட்டிக் கொடுப்பதோடு அங்கே கொடுக்கின்ற உணவுப் பண்டங்களுக்குக் கொடுக்கின்ற, அந்தத் தொகை போதாது, அதையும் அதிகப்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மறுமணம் செய்து கொள்பவர்களுக்கு பல சலுகைகள் கொடுத்து இருப்பதற்கு தமிழக அரசை வரவேற்கிறேன். ஆனால் அவர்களுக்கு தகுதியின் அடிப்படையில், கலப்பு மணம் செய்து கொள்பவர்களுக்குக் கூட, இன்றைக்கு எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஞானசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னதுபோல, 4 ஆயிரம் ரூபாய், பவுன், 300 ரூபாய் திருமண செலவுக்கு என்று கொடுக்கிறார்கள். நான் என்ன சொல்லுகிறேன் என்றால், அந்தத் தொகையே தேவை இல்லை. ஏன் என்றால் அதனால் பாதிக்கப்பட்டவள் நான். நான் சொல்வது என்னவென்றால் அவர்களுக்கு தகுதியின் அடிப்படையில் வேலை வாய்ப்பை வழங்குங்கள். அது தான் அவர்களுக்கு உறுதுணையாக இருக்கிற செயலாக, வாழ்க்கைக்கு உதவுகின்ற ஒரு செயலாக இருக்கும் என்பதை நான் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது.)

**திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் :** மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, சமூக நல மானியத்தில் ஜனதா கட்சியின் சார்பில் பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு முதலில் நன்றியைத் தெரிவித்து என்னுடைய உரையை துவக்குகிறேன்.

சமூக நல வாரியத்தின் மூலமாக மாண்புமிகு சமூக நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் ரூ. 71 கோடிக்கு கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் சென்ற ஆண்டு அவர்கள் கோரிக்கை ரூ. 78 கோடி. ஆனால் இந்த ஆண்டு ரூ. 7 கோடி குறைவாக வைத்திருக்கிறார்கள். மற்ற பல்வேறு துறையைச் சார்ந்த அமைச்சர்கள் எல்லாம் மானியக் கோரிக்கைகளிலே கூடுதலாகக் கேட்கின்றபோது, இந்தத் துறையைச் சார்ந்த அமைச்சர் மாத்

[திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்] [1986 ஏப்ரல் 26]

திரம் மானியக் கோரிக்கையை குறைவாகக் கொடுப்பதற்கான காரணம் தெரியவில்லை. அப்படியென்றால், பிரச்சினைகள் இங்கே குறைந்து விட்டதா, சமூக நலத்துறையைப் பொறுத்த வரையில், பிரச்சினைகள் குறைந்து விட்டதா என்பதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

அதைப் போல, சென்ற ஆண்டு கொள்கைக் குறிப்புப் புத்தகம் 60 பக்கங்களாக அச்சிடப் பெற்றிருந்தது. ஆனால் இந்த ஆண்டு 50 பக்கம் தான் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. இதையும் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவதோடு, இந்தப் புத்தகத்தைப் படிக்கும்போது, ஏதோ சென்ற வருடப் புத்தகத்தைத்தான் படிக்கிறோமோ என்ற நிலை வருகின்றது. சுமார் 20 பக்கம் வரையில் எந்தவிதமான எழுத்து மாற்றமும் இல்லாமல், அதையே திரும்பத் திரும்ப அமைச்சரவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முதியோர்களுக்கு இந்தத் துறையிலே இன்னும் என்ன வசதிகள் செய்து கொடுத்திருக்கிறீர்கள், மேலும் தாய்மார்களுக்கு இன்னும் என்ன வசதிகள் செய்து கொடுத்திருக்கிறீர்கள்? அதுபோலவே குழந்தைகளுக்கு இன்னும் என்ன வசதிகளைச் செய்து கொடுத்திருக்கிறீர்கள் என்பதையெல்லாம் கேட்க இருக்கிறேன் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வெட்டுத் தீர்மானங்களைப் பார்க்கின்றபோது, சத்துணவுக் கூடங்கள் வேண்டும், உடல் ஊனமுற்றோர்களுக்காக செவி மடுப்புக் கருவிகள், உபகரணங்கள், உடல் ஊனமுற்றோர்களுக்காக பள்ளிகள் வேண்டும், உடல் ஊனமுற்றோருக்காக உதவித் தொகை காலாகாலத்தில் கொடுக்கப்பட வேண்டும், அநாதை இல்லங்கள் கட்டப்பட வேண்டும், முதியோர் உதவித் தொகை அதிகப்படுத்தப்பட வேண்டும், கிராமப் புறங்களில் கர்ப்பிணிப் பெண்களுக்கு 3 மாதங்களுக்கு முன்பாக உதவித் தொகையை வழங்க வேண்டுமென்று பல்வேறு பிரச்சினைகள் இந்த வெட்டுத் தீர்மானங்களில் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவோ பிரச்சினைகள் இருக்கும்போது, அதிகப்படியான பணத்தை மற்ற எல்லா மானியக் கோரிக்கை மூலமாகக் கேட்டிருக்கும்போது, இவர்கள் குறைவாகக் கேட்டிருக்கிறார்களே, அதைப் பார்க்கும் போது, பிரச்சினைகளை அணுக பயப்படுகிறார்களோ என்று தான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

நான் இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். 6 மாவட்டங்களில் தான் இன்றைக்கு சுகாதாரப் பணியாளர்களுடைய அமைப்புகளை அமைத்திருக்கிறார்கள். இராமநாத புரத்தைப் பிரிக்கும் போது 8-ஆக இருக்கிறது, இரண்டு மாவட்டத்தை அதிகப்படுத்தியதால். அதைப் போலவே



1986 ஏப்ரல் 26] [திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்]

மதுரையைப் பிரிக்கும்போது 9-ஆக இருக்கிறது, ஒரு மாவட்டத் தை அதிகப்படுத்தியதாலே. இது தவிர மற்ற மாவட்டங்களில் சுகாதாரப் பணியாளர் அமைப்புகளையெல்லாம் ஏன் இன்னும் வைக்காமல் இருக்கிறீர்கள்? அங்கெல்லாம் சுகாதாரத் தேவையே இல்லாமல், அவர்கள் நல்ல வாழ்க்கையை நடத்துகிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

நீங்கள் கொடுத்திருக்கின்ற குறிப்பிலே மகளிர் நலம், குழந்தைகள் நலம், ஊனமுற்றோர் நலம், தமிழ்நாடு சமூக நல வாரியம் என்ற இந்த நான்கு தான் சமூக நலத்துறையின் கீழ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீங்கள் சொல்லி இருப்பதிலே பல் வேறு துறைகளில் 975 பெண்களுக்கும், பனைப் பொருள் தொழில்களில் 250 பெண்களுக்கும், கிராமப் புற நூற்பு மையங்களில் 57 பெண்களுக்கும், சாக்குக்கட்டி மற்றும் மெழுகுவர்த்திக் கூடங்களில் 60 பெண்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டுள்ளதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி ஒரு மாநிலத்திலே, 5 கோடி மக்கள் வாழ்கின்ற இந்த மாநிலத்தில், ஏறத்தாழ 2½ கோடி பெண்கள் இருக்கின்ற ஒரு மாநிலத்திலே, மாநிலம் முழுமைக்கும் 50, 100 என்ற அளவில் வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கின்றபொழுது சமூக நலத்துறை சரியாக செயல்படவில்லை என்பதை சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சென்ற வருடம் சீருடை கொடுப்பதில் 40,000 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுத்திருப்பதாகச் சொன்னீர்கள். ஆனால் அந்தப் பெண்கள் எல்லாம் அதைத் தைக்கவில்லை என்பதையும், தனியார் தான் தைத்து தந்திருக்கிறார்கள் என்றும் அவர்களுக்குக் கூலி கூட கொடுக்கப்படவில்லை என்றும் இங்கே சட்டமன்றத்தில் பேசப்பட்டது.

கர்ப்பினியாக இருக்கும் பெண்களுக்கு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பாகவும், அதற்குப்பிறகும் மாதம் ரூ. 50 வீதம், கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்றும் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஜனதா கட்சி ஆளும் கர்நாடகத்தில் இந்த விதமான முறை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

முதியோர் உதவித் தொகையின் மூலம் 2,80,032 பேர் பலன் அடைந்திருக்கிறார்கள். மாதத்திற்கு ரூ. 35. இது உயர்த்தப்பட இருக்கிறது, பரிசீலிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்று சென்ற ஆண்டு கொள்கைக் குறிப்பிலே அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். சென்ற ஆண்டு கொள்கைப் புத்தகத்தில் ரூ. 35 கொடுப்பது பற்றி விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த மாதம் யக் கோரிக்கையில் எவ்வளவு கொடுக்கிறார்கள் என்ற கணக்கு எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆகவே அதுவே தொடரப்பட்டிருக்கிறதா? அல்லது மாற்றப்பட்டிருக்கிறதா? மாண்புமிகு உறுப்பினர் லட்சுமி

[திரு. ஏ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்] [19 6 ஏப்ரல் 26]

அவர்கள் பேசும்போது ரூ. 30 என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்ன போது அமைச்சர் அவர்கள் மறுப்பு தெரிவிக்கவில்லை. ஆனால் இந்தப் பக்கத்திலுள்ள உறுப்பினர் பேசும்போது ரூ. 30 என்று சொல்லும்போது ரூ. 35 என்று அவர்கள் விளக்கம் சொன்னார்கள். அப்படி ஏற்கனவே ரூ. 35 கொடுக்கப்படுகிறது.

(பிற்பகல் 12.10)

சென்ற ஆண்டு கூட்டுவதற்கு பரிசீலனை செய்யப்படுவதாகச் சொன்ன தொகையை ஏன் இன்னும் கூட்டிக் கொடுக்கவில்லை? சென்ற ஆண்டு நான் பேசுகிறபோது 100 ரூபாயாவது குறைந்த பட்சம் கொடுங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டேன். அது சாதியம் இல்லாவிட்டால் 50 ரூபாயாவது கொடுக்க வேண்டுமென்பது நான் என்னுடைய வேண்டுகோள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

இன்னொன்று, அவர்கள் வரிசையிலே இருக்கிறார்கள். எலிஜிபிள் என்று, தகுதிபெற்றவர்கள் என்று இருந்தாலும் உணவு மட்டும் கொடுக்கிறார்கள். 35 ரூபாய் கொடுப்பதில்லை. என்ன வரிசை என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அங்கே தாலுகா ஆபிசிலே கேட்டால், எங்களுக்கு இவ்வளவு தான் கோட்டா இருக்கிறது என்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பிறகு வந்து சேருகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை எப்படிச் சேர்ப்பது என்றால் இருக்கிற முதியோர்களிலே யாராவது இறந்து விட்டால் சேர்த்துக் கொள்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இது என்ன திட்டம் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. நீங்கள் கொடுக்கக்கூடியதை அனைவருக்கும் கொடுக்க வேண்டும். நாங்கள் கையெழுத்துப் போட்டு அனுப்பினால் கூட, டாக்டர் சர்டிபிகேட் ஆர்.ஐ. சர்டிபிகேட் வேண்டியிருக்கிறது. இவை எல்லாம் தேவைதானா? அவர்களோ, முதியவர்கள், வாழ வசதியற்றவர்கள். அனாதைகள் ஆக இருக்கும்போது இதற்கெல்லாம் செலவழிப்பதற்கு அவர்களுக்கு எங்கே பணம் இருக்கிறது? அந்தக் காரணத்தினால் சில பேர்கள் மனுக்கூடப் போட முடியாமல் திட்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வாக்காளர் ஜாபிதாவிலே இருக்கிற வயதைப் பார்த்து உதவி செய்ய வேண்டும். வாக்காளர் ஜாபிதா என்பது அரசால் அச்சடிக்கப்படுவது. அதிலே வயதைச் சரிபார்த்து நீங்கள் அவர்களுக்கு உதவித் தொகை கொடுக்க வேண்டும். டாக்டர் சர்டிபிகேட் மற்ற சர்டிபிகேட் என்று இவர்களை அலைய வைக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மறுவாழ்வு. 3 ஆண்டுகளுக்கு 10 பேர்களுக்குத் தான் செய்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அப்படியானால் வருடத்திற்கு 3 பேர்கள். அப்படியானால் மறுவாழ்வு பெறுவதற்கு யாரும் முயற்சி எடுக்கவில்லையா அல்லது அந்த அமைப்புச்



1986 ஏப்ரல் 26] [திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்]

சரியாக இயங்கவில்லையா என்பதை நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதிலே இன்னும் என்ன என்னவோ பள்ளிகள், சீர்திருத்தப் பள்ளி, பிற்காப்பு இல்லங்கள் இப்படிப் பலப்பல..

**மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் :** துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள், யாருக்கு மறுவாழ்வு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்கு விளக்கம் கொடுக்கப்படும்.

**திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் :** துணைத் தலைவர் அவர்களே, அனாதைப் பெண்கள் மறுவாழ்வு பெறுவதிலே 3 வருடத்திலே 10 பேர்கள் தான் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று இந்தப் புத்தகத்திலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மறுவாழ்வு பெறுவதற்கு யாரும் சரியாக அபிவிருத்திப் போடவில்லையா, அல்லது இந்தத் துறை சரியாக இயங்கவில்லையா என்பது தான் என்னுடைய கேள்வி. பல சீர்திருத்தப் பள்ளிகள் பற்றி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த மாநிலத்திலே அவை 10, 15 தான் இருக்கிறது. சில மாவட்டங்களிலே தான் சமூக நலத்துறை இயங்குவதாகத் தெரிகிறது. அனைத்து மாவட்டங்களிலும், மாநிலம் பூராவும் அது சரியாக இயங்கவில்லை. காது கேளாதோர் பள்ளிகள் அரசுப் பள்ளிகள் 9, தனியார் 11 என்று இருக்கிறது. அதைப் போலவே பார்வையற்றோர் பள்ளிகள் அரசு சார்பிலே 11, தனியார் 9 என்று தான் இன்று இருக்கிறது. இப்படி ஒரு மாநிலம் பூராவும் 20 தான் இருக்கிறது. மாவட்டத்திற்கு ஒன்றாவது அல்லது இரண்டு என்ற முறையிலாவது அரசு சார்பாக வைக்க வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை நான் வைக்க விரும்புகிறேன்.

5 ஆயிரம் பேர்களுக்கு ஒரு சுகாதார நிலையம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு பெண் சுகாதாரப் பணியாளர், ஒரு ஆண் சுகாதாரப் பணியாளர் இருப்பதாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. 1,600 சுகாதார நிலையங்கள் கட்ட இருப்பதாகவும் 265 கட்டியிருப்பதாகவும் மீதியைக் கட்ட இருப்பதாகவும் சென்ற ஆண்டு குறிப்பிடப்பட்டது. ஆனால் இந்த ஆண்டு கொள்கை விளக்கச் குறிப்பிலே 1075 கட்டப்படுவதாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அப்படியானால் இந்த 1,600-ஐ ஒரு வருட காலமாக கட்டி முடிக்கவில்லையா 800 சுகாதார நிலையம் கட்டுவதற்கு ஒரு வருடம் போதாதா? என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். நான் ஏற்கனவே சொன்னதைப் போல் அந்த 6 மாவட்டங்களுக்கு மட்டும்தான் இந்தத் திட்டமா? மற்ற மாவட்டங்களுக்கு இல்லையா?

**மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் :** மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அந்த 6 மாவட்டங்களில் உலக வங்கி ஊட்டச் சத்துத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் சுகாதார மையங்கள் அமைக்கப்பட்டு செயல்பட்டு வருகின்றன.

[1986 ஏப்ரல் 26]

**திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் :** துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கேட்க விரும்புவது, மற்ற மாவட்டங்களுக்கு சுகாதார மையங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லையே. மற்ற மாவட்டங்களிலே சுகாதாரம் சரியாக இருக்கிறதா? அங்கே எல்லாம் ஏன் சுகாதார மையங்கள் நிறுவப்படவில்லை? அவர்கள் எல்லாம் சுகாதார வசதியோடு இருக்கிறார்களா என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி.

**மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் :** துணைத் தலைவர் அவர்களே, மற்ற மாவட்டங்களில் பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அந்த 6 மாவட்டங்களில் உலக வங்கி ஊட்டச் சத்துத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் இருக்கின்றது. இன்னும் பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஒருங்கிணைந்த குழந்தை வளர்ச்சித் திட்டம். முதலமைச்சர் சத்துணவுத் திட்டம் இப்படி பல்வேறு திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

**திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் :** துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கேட்பது 5 ஆயிரம் பேர்களுக்கு ஒரு சுகாதார நிலையம் என்று சொல்கிறீர்கள். 5 கோடி பேர்கள் இருக்கிறபோது மாநிலம் முழுவதும் எத்தனை நிறுவ வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி. 5 ஆயிரம் பேர்களுக்கு ஒரு சுகாதார நிலையம் என்கிற போது மாநிலம் பூராவும் நிறுவ வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து.

**மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் :** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆறு மாவட்டங்களுக்குத்தான் உலக வங்கியின் நிதி உதவி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலேதான் ஆறு மாவட்டங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து செய்யப்பட்டு வருகிறது. யூனிசெப் நிறுவனத்தின் மூலமாக சுகாதார நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டு செயல்பட்டு வருகின்றன.

**திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் :** துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அதையே திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதைத் தவிர வேறு மாவட்டங்களுக்கும் இந்தத் திட்டத்தை விஸ்தரிக்கின்ற வாய்ப்புக்களைச் செய்யுங்கள் என்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை.

**மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஸ்ரீநாத் :** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்களுடைய தகவலுக்காகச் சொல்லுகிறேன். “World Bank Project” என்பது முதலிலே பைலட் ஸ்கீமாக மதுரை மாவட்டத்தில் உள்ள கொட்டாம்பட்டி என்ற இடத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, ஆறு மாவட்டங்களில் செயலில் கொண்டு வரப்



1986 ஏப்ரல் 26] [டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே]

பட்டிருக்கின்றது. அதேமாதிரி சற்று வேறுபாடு உள்ள டேனிடா திட்டம் இரண்டு மாவட்டங்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே, எங்கெங்கு முடியுமோ, எந்தெந்த மாவட்டங்களுக்கு வாங்க முடியுமோ அதற்கு மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொண்டு, அவர்கள் வெளிநாடுகளிலே உள்ள நிறுவனங்களோடு World Bank, DANIDA project போன்றவற்றிற்கு project areas என்று ஒட்டு மொத்தமாகப் பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள். We try to increase the project areas as far as possible. நம்மால் எவ்வளவு முடியுமோ அந்த அளவிற்கு சொல்லிச் சொல்லி வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். இதுபோக இன்னும் இரண்டு மாவட்டங்கள் இருக்கின்றன. மற்ற மாவட்டங்களுக்கு மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவி கிடைக்கவில்லை என்றால் நம்முடைய மாநில அரசின் நிதி நிலைமையை வைத்துக் கொண்டே திட்டங்களை ஆரம்பிப்பதற்கான ஏற்பாட்டை அரசாங்கம் கவனிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் : துணைத் தலைவரவர்களே, அதைத்தான் நான் அமைச்சரவர்களிடத்திலேயிருந்து எதிர்பார்த்தேன். நம்முடைய மாநிலத்திலே உள்ள பணத்தின் மூலமாக ஆரம்பிக்கக் கூடாதா என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி.

சுகாதாரப் பணியாளர்களாக இருப்பவர்கள் திருமணம் ஆகாத பெண்களாக இருக்க வேண்டும் என்று இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். அது பற்றி எனக்குச் சரியாகத் தெரியவில்லை. அப்படி சுகாதாரப் பணியாளர்கள் திருமணம் ஆகாத பெண்களாக இருக்கிறார்கள். கிராமங்களில் உள்ளவர்கள், தங்களுக்கு இவர்கள் மருந்து கொடுப்பதில்லை, மாத்திரை கொடுப்பதில்லை, ஊசி போடுவதில்லை என்று புகார் சொல்கிறார்கள். இந்தப் பணியாளர்களைக் கேட்டால், இவைகளையெல்லாம் காலாகாலத்தில் அவர்கள் கேட்பதில்லை, இரவு நேரங்களில் வந்து தொந்தரவு செய்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். எனவே, அந்தப் பணியாளர்களைப் போடுகின்றபொழுது திருமணம் ஆனவர்களைப் போட்டால் என்ன என்றுதான் கேட்கிறேன். திருமணம் ஆகாதவர்களைப் போடுவதால் அவர்கள் வேறு யாரையாவது அண்டி வாழ வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இல்லையென்றால் அந்த ஊரை விட்டு வேறு எங்காவது சென்று இருக்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்தக் கிராமங்களில் உள்ள இடங்களில் இந்தப் பெண்கள் தங்குவது இல்லை. எனவே இந்த நிலைமையை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஊரக வளர்ச்சித் துறை மூலமாகவும், சமூக வளர்ச்சித் துறை மூலமாகவும் கட்டப்படுகின்ற கட்டிடங்களை அமைச்சர்கள் நகரங்களுக்கு வந்து திறப்பு விழாக்களில் திறந்து வைத்து

[திரு. எ.எஸ்.ஏ. ஆறுமுகம்] [1986 ஏப்ரல் 26]

விட்டுச் செல்கிறார்கள். இப்படி இந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தின் மூலமாக கட்டப்படும் அல்லது சமூக வளர்ச்சித் துறை மூலமாகக் கட்டப்படும் கட்டிடங்களை நகரங்களில் அமைச்சர்கள் வந்து திறந்து வைத்து விட்டுச் செல்லுகின்ற பொழுது கிராமங்களுக்கு வராமல் சென்று விடுகிறார்கள். நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், அமைச்சர்களெல்லாம் கிராமங்களுக்கு வந்து பாருங்கள் ; அந்த விழாக்களைக் கிராமப்புறங்களிலே நடத்துங்கள் ; நேரடியாக அங்குள்ள குழந்தைகளைப் பாருங்கள் ; அங்கே உள்ள சத்துணவுக் கூடங்களைப் பாருங்கள் ; இப்படி இவைகளையெல்லாம் நேரடியாகப் பார்க்க வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களை இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சமூக நலத்திலே இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதியைப்பற்றி, தராசு பத்திரிகையிலேகூட வந்திருக்கிறது. இரண்டு பெரிய பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. அதில் ஒன்று, வரதட்சிணைக் கொடுமை. இரண்டாவது, போலீசில் புகார் கொடுத்தும் கேஸ் எடுக்கவில்லை. ஒரு மாத காலமாக அந்தப் பெண்ணை அடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் சமூக நலத்துறை எடுத்துச் செயல்பட வேண்டும். ஆதரவில்லாத ஏழைத்தாய் போலீசில் புகார் கொடுத்து அதை கேஸாக எடுக்கவில்லை என்றால், சமூக நலத்துறை அந்தப் பிரச்சினையை எடுத்து தீர்க்க வேண்டும். பெண்கள் மான பங்கம் செய்யப்படுவது, பெண்கள் ஏமாற்றப்படுவது ஆகியவைகளைத் தடுப்பதற்காக இந்த சமூக நலத்துறை பாடுபட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அனாதைக் குழந்தைகளைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது, 250 குறியீட்டெண்ணிக்கை கொண்ட 20 ஆதரவற்ற குழந்தைகள் பராமரிப்பு இல்லங்கள் பராமரிக்கப்படுகின்றன என்று சொல்கிறீர்கள். இப்படி 20 இடங்களில் இந்த அனாதைக் குழந்தைகளுக்கான இல்லங்கள் இருக்கின்றன. இதை அதிகப்படுத்த வேண்டும். அனாதைக் குழந்தைகள் தாங்கள் அனாதைகள் என்று எண்ண முடியாத அளவிற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொடுத்து பராமரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சத்துணவுத் திட்டத்திலே 2 வயது முதல் 4 வயது வரையுள்ள பயன்பெறும் குழந்தைகள் எண்ணிக்கை ஏறத்தாழ 23 இலட்சம் என்று சொல்கிறீர்கள். இந்தத் திட்டத்தினால் ஏழை மக்க



1986 ஏப்ரல் 26] [திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்]

ளுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. அதை நாம் ஒத்துக் கொள்ளலாம்\*\* குழந்தைகளுக்குப் பயன்படவில்லை என்பதைச் சொல்லத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. 2 வயது முதல் 4 வயது வரையுள்ள பயன்பெறும் குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை சுமார் 23 இலட்சம் என்று சொல்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 12-20).

இருக்கிற அனைத்துக் குழந்தைகளைக் கணக்கெடுக்கிறார்களா என்று தெரியவில்லை. ஒரு குழந்தைக்கு 44 பைசா செலவழிக்கப்படுவதாக சொல்லும்போது இந்த விலை வாகியில் சத்துணவுத் திட்டம் நல்ல திட்டம் என்று எப்படிச் சொல்லமுடியும். தன்னிகரில்லா திட்டம் அது என்றெல்லாம் வர்ணிக்கப்படுகிறது. (மணியடிக்கப் பெற்றது). அடுத்து குடும்ப நலத்திட்டம். இந்தத் திட்டத்திற்கு சத்துணவு அமைப்பாளர்களை பயன்படுத்த வேண்டாம் என்று எடுத்துக் கூறி, வாய்ப்பு அளித்தமைக்குந்ந் கூறி விடைபெறுகிறேன்.

திரு. க. பாலசுப்பிரமணியன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு பெரியவர் பேசும்பொழுது ஒரு கருத்தைச் சொன்னார். அது தவறான கருத்து என்பதால், தயவுசெய்து அவைக் குறிப்பிலிருந்து எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர் சொல்லும்போது, \* \* ஆகவே, அதை நீக்க வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஸ்வீப்பிங்காகச் சொல்லக் கூடாது. ஆகவே, அப்பகுதி நீக்கப்படுகிறது.

திருமதி டி. யசோதா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சமூகநலத் துறையின் மூலமாக, 1986-87 ஆம் ஆண்டிற்கான மானியக் கோரிக்கை எண். 30-ன் கீழ் ரூ. 76,04,25,000 நிதி ஒதுக்கீடு கோரிக்கையின் பேரிலே நான் சார்ந்திருக்கிற இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் என்னுடைய ஒருசில கருத்துக்களை உங்கள் முன்னே படைக்க விழைகின்றேன்.

மகளிர் நலம், சமூக நலமாக மாறி, அது மகளிர் நலம் மட்டுமல்ல, குழந்தைகள் நலம், ஊனமுற்றோர் நலம், மற்றும் நல வாழ்வு, அனாதைகள் மற்றும் உதவி வேண்டுவோர் ஆகிய அனைவரின் நலங்களையும் கவனிக்கும் பொருட்டு செயல்பட்டு வருகின்ற விதத்திலே, மகளிர் நலமாக இருந்தது, சமூக நலமாக மாறியிருக்கிறது.

\*\*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[திருமதி டி. யசோதா] [1986 ஏப்ரல் 26]

ஒட்டுமொத்தமாக, இந்தப் புத்தகத்தைப் படித்தபொழுது எனக்கு பூலோக சொர்க்கமே கண்ணுக்குள் வந்து விட்டது; அந்த அளவுக்கு கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே இருக்கின்ற திட்டங்களைப் பார்க்கின்றபொழுது, இவ்வளவும், உண்மையிலே ஏழை, எளிய மக்கள் அனைவருக்கும், இடைத் தரகர்கள் இல்லாமல், போய்ச் சேருமானால், இந்த அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய ஆட்சியிலேயே மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவியோடு தமிழகம் இருப்பது போல், சொர்க்கத்தை அடைந்துவிடமுடியும் என்ற அங்கலாய்ப்பிலேயே அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால், நிலைமை நிச்சயமாக அப்படி இல்லை. இன்றைக்கு தமிழக முதல்வருடைய சத்துணவுத் திட்டம் இல்லை, அந்த வளமான திட்டம் இல்லை யென்றால், சமூகநலத் துறையிலேயே பெரும் பங்கு நலம் இல்லாமலேயே போய் இருக்குமோ என்ற அச்சச் சூழ்நிலை கூட இருக்கிறது. காரணம், தாய்மார்கள், கர்ப்பிணிப் பெண்கள் பாலூட்டும் பெண்கள் என்று தரம் பிரித்து, பயன் அடையக் கூடிய வகையிலே இன்றைக்கு இந்தச் சத்துணவுத் திட்டமும் பயன்பட்டு வருகிறது என்பதை நாம் பார்க்கிறோம்.

அது மட்டுமல்ல, இன்றைக்குச் சமூக நலத் துறையின் மூலமாக பல மகளிருடைய மன்றங்களை அமைத்து, அந்த மகளிர் மன்றங்களின் மூலமாக, பல தொழில்களை உருவாக்கி வருகிறார்கள். தட்டச்சு, கருக்கெழுத்து, கணக்குப் பதிவு மற்றும் கணக்குத் துறையில் பயிற்சி, எழுதுபொருள் உற்பத்தி, பனைப் பொருள் தொழில்கள், சாக்குக்கட்டி மற்றும் மெழுகு வர்த்திக் கூடம், தீப்பெட்டித் தொழில், கயிறு தொழில், பட்டு நூல் எடுப்பு, தையல் தொழில் கூட்டுறவுச்சங்கங்கள் என்று இருப்பது மட்டுமல்லாமல், விதவைகள் மூலம் நடத்தப்படும் சிற்றுண்டிச் சாலைகள் போன்ற பல தொழில்களை இந்த மகளிர் மன்றத்தினுடைய சார்பிலே நடத்துவதற்கும், தனிப் பட்டவர்களுக்கு இந்தத் துறை கொடுத்து உதவுவதற்கும் இன்றைக்கு வழி வகை காண்கின்றதை இந்தக் குறிப்பேட்டிலே நாம் பார்க்கின்றோம். நான் உண்மையிலேயே இதனை பெருமையாக எடுத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் அதே நேரத்திலே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து நான் தெரிந்து கொள்ள ஆசைப்படுவதெல்லாம் ஒன்றுதான் இன்றைக்கு நிறைய மாதர் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அந்த மாதர் சங்கங்களில் எல்லாம் பல அமைப்புகள் கொழுத்துவிட்டிருக்கின்றன. பல மாதர் சங்கங்கள் எல்லாம் மிகப் பெரிய அளவிலே வளர்ந்துகொண்டிருக்கின்றன. எங்களுடைய பகுதியிலே ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள். அதனை சட்டமன்றத்திலே அனுமதிப்பார்களா, இல்லையா என்பது தெரியாது என்ற காரணத்தினால் அதை கொஞ்சம் மறைத்துச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். வயிற்றுக்கு மேலே ஈரம் என்று சொல்வார்கள். அதுபோல் வயிற்றுக்கு மேலே ஈரம் இருக்கின்ற மகளிர் மன்றங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. ஆனால் தோன்றிய உடனே அழிக்கப்படுகின்ற



[1986 ஏப்ரல் 26] [திருமதி டி. யசோதா]

குழ்நிலையில் பல மகளிர் மன்றங்கள் இருக்கின்றன. பல இடங்களில் மகளிர் மன்றங்கள் தோற்றுவிக்கப்படுகின்றன. மன்றங்களை தோற்றுவிக்கின்றவர்கள் அத்தனை பேரும் கல்வி அறிவிலே தேர்ச்சி பெற்றவர்கள், முதிர்ச்சி பெற்றவர்கள் என்று சொல்வதற்கு நான் தயாராக இல்லை. அப்படிப்பட்டவர்களை பயிற்றுவித்து, அவர்கள் மன்றம் அழிந்து விடாமல் பாதுகாத்து அந்த மன்றங்களை ஊக்குவிப்பதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் இதுகாறும் என்ன நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறது என்பது புரியாத புதிராக இருக்கிறது. புத்தகத்திலே பார்த்து இருக்கிறோம். அவ்வை இல்லத்திற்கு இவ்வளவு கொடுத்து இருக்கிறோம், இந்த அமைப்பிற்கு இவ்வளவு கொடுத்து இருக்கிறோம் என்று நீங்கள் எழுதி இருப்பதையெல்லாம் பார்த்து இருக்கிறோம், இவை அத்தனையும் மிகப் பெரிய அமைப்புகள். இந்த மிகப் பெரிய அமைப்புகளுக்கு நீங்கள் உதவி செய்யவில்லை என்றாலும் அவர்கள் பல நாட்டு உதவிகளைப் பெற்று அமைப்புகளை வாழ்வித்துக் கொள்வார்கள். உங்களுடைய உண்மையான உதவி எங்கே வேண்டும் என்று சொன்னால், அடித் தளத்திலே, வறுமைக் கோட்டின்கீழ் இருக்கின்ற ஏழை எளிய மக்கள் இருக்கின்ற அந்தப் பகுதியிலே வேண்டும். அங்கு மாதர் சங்கங்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டும். அப்படிப்பட்ட மாதர் சங்கங்கள் வளர்ந்தால்தான் உண்மையிலேயே நமக்கு நல்ல எதிர் பார்ப்புகள் கிடைக்கும் என்பதை நான் மிகப் பணிவோடு சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

**மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் :** பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மகளிர் மன்றங்கள் என்ற அடிப்படையில் தொண்டு நிறுவனங்களுக்கு மத்திய அரசாங்கம் ஊக்கத் தொகை கொடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில்தான் மாநில அரசு அவர்கள் என்னென்ன கல்விக் கூடங்களை நடத்துகின்றார்களோ அதற்கெல்லாம் அவர்களை உற்சாகப் படுத்த வேண்டும், ஊக்கப்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில்தான் ஊக்கத் தொகைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன.

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் :** மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இறுதியில் பதில் சொல்ல வேண்டும். இடையில் குறுக்கிட்டால் உறுப்பினர்கள் நேரத்தை அதிப்படுத்துமாறு கேட்கிறார்கள்.

**திருமதி டி. யசோதா :** துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஊக்கப்படுத்தக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை. அவர்களுக்கு நீங்கள் ஊக்கப்படுத்தித்தான் ஆகவேண்டும் என்பதில்லை என்கின்ற நிலைக்கு அவர்கள் போய்விட்டார்கள். அவர்கள் வளர்ந்துவிட்டார்கள். உங்களுடைய ஊக்கத்தை அவர்கள் எதிர் பார்க்கவில்லை. இருப்பினும் உங்களுடைய எண்ணத்திற்கு நீங்கள் ஊக்கப்படுத்துவது குறைந்தபட்ச ஊக்கமாக இருந்து அது இல்லாதவர்களுக்கு அதிகபட்ச ஊக்கமாக.....

[1986 ஏப்ரல் 26]

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் ஊக்கப்படுத்தவில்லை. மத்திய அரசாங்கம் ஊக்கப்படுத்தச் சொல்கிறார்கள். அதன் அடிப்படையில்தான் நாங்களும் ஊக்கப்படுத்துகின்றோம்.

திருமதி டி. யசோதா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசு ஊக்கப்படுத்தச் சொல்வதால் நீங்கள் அதிலே உங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லலாம். சட்டமன்றத்திலே இருக்கின்றவர்கள், தமிழகத்தினுடைய நிலைமையைப் புரிந்தவர்கள் இப்படிச் சொல்கிறார்கள். இல்லாதவர்களுக்கு அது போய் சேர வேண்டும் என்று சொன்னால்.....

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : அதை நீங்களே சொல்லலாம்.

திருமதி டி. யசோதா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, எங்களை கூப்பிட வேண்டிய இடத்திலே கூப்பிட்டால் சொல்ல வேண்டிய இடத்திலே அதை கட்டாயமாக சொல்வோம். அதை எந்த இடத்திலும் சொல்வோம். இந்தப் பொறுப்பிலே நீங்கள் இருக்கின்ற காரணத்தினால் அந்தத் துறை அமைச்சரை நீங்கள் சந்திக்கின்றபோது இந்த மன்றத்தினுடைய கருத்துக்களை நீங்கள் அவர்கள் முன்னாலே வைக்கலாம் என்ற கருத்தை குறிப்பிட்டுச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நான் சமூக நலத் துறை அமைச்சர் அவர்களை பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீங்கள் இன்றைக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கின்ற மாதர் சங்கங்கள் இருக்கின்றதே, அதில் இந்த நலத் துறை மூலமாக எத்தனை தாழ்த்தப்பட்ட மகளிர் சங்கங்கள் இருக்கின்றன என்பதை விரல்விட்டு சொல்ல முடியுமா? இங்கே கணக்கிலே ஒரு பகுதியிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏதோ குறிப்பிட்ட சில மையங்கள் மலைப் பகுதியிலே இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதியிலே கொஞ்சம் பேர் மாதர் சங்கங்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சங்கங்கள் மூலமாக உதவி செய்வதாக ஒரு கணக்கு கொடுத்து இருக்கிறீர்கள்.

(பிற்பகல் 12-30)

நான் உங்களிடத்திலே கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஒட்டுமொத்தமாக மகளிர் சங்கங்கள் இன்றைக்கு இருப்பதிலே எத்தனை தாழ்த்தப்பட்ட அரிசன சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மகளிர்க்காக சங்கங்கள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன? எத்தனை இன்றைக்கு வளர்ந்து வந்திருக்கின்றன என்று சொன்னால், குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் நான்கைந்துகூட இருக்காது என்பதை மிக வேதனையோடு நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இங்கே ஒரு கணக்கு கொடுத்திருக்கிறீர்கள். சத்துணவு கொடுக்கப்படும் குழந்தைகளுக்குச் சீருடை தைத்துக்கொடுப்பதில் 59,43,338 பேருக்கு தைத்துக் கொடுக்கப்பட்டது என்றும் 3 64 கோடி ரூபாய் மகளிருக்கு வருமானம் ஏற்பட்டிருக்கிறது



1986 ஏப்ரல் 26] [திருமதி டி. யசோதா]

என்றும் அதிலே 40,000 மகளிர் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். உங்களுக்கு இதைக்கூட நான் சொல்ல விரும்புகிறேன் ஒரு ஆலோசனையாக. இன்றைக்கு எக்ஸ்போர்ட் துணிகளைக் கொண்டு வந்து பல தனிப்பட்ட முதலாளிகள் கொழுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் தான் தையல் பயிற்சி கொடுக்கிறோம். உதவித் தொகை கொடுக்கிறோம். அப்படி உதவித் தொகை பெற்று பயிற்சி பெற்று வருகிறவர்கள் எக்ஸ்போர்ட் கடையில் வேலை செய்கிறபோது, அந்த எக்ஸ்போர்ட்டை ஏன் நம்முடைய அரசுத் துறையில் நடத்தி அந்த பயிற்சி பெற்று வருகிற மாணவிகள் அதைச் செய்யக்கூடிய அளவுக்கு ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்தக்கூடாது? அப்படி ஏற்படுத்தினால் தனிப்பட்டவர்கள் இதில் பரவி வருகிற நிலைமைகளைத் தடுக்கலாம் அல்லவா?

மகளிர் மன்றங்கள் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு 50 உள்ளன. மன்ற அமைப்பாளர்களுக்கு 3 மாதத்திற்கு 15 ரூபாய் மதிப்பீதியம் கொடுக்கிறோம். ஒரு அம்மாவுக்கு அதாவது ஒரு அமைப்பாளருக்கு மூன்று மாதத்திற்கு 15 ரூபாய். ஏன் மாதத்திற்கு 5 ரூபாய் என்று போடுங்களேன்? அப்போதுதான் தெரியும் அதனுடைய உண்மையான நிலவரம். இது எப்படி இருக்கிறது என்றால், என்னுடைய மகள் தினம், தினம் குளிப்பாள், ஆனால் என்னுடைய மருமகள் தீபாவளிக்குத் தீபாவளி குளிப்பாள் என்று சொல்லுவது மாதிரி இருக்கிறது. ஒரு மாதத்திற்கு 5 ரூபாய் வருகிறது என்றால் அந்த மதிப்பீதியத்தை வைத்துக் கொண்டு அந்தப் பெண்மணியாலே எப்படி தான் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற பொறுப்பைச் சரியாகச் செய்ய முடியும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எனவே அந்த ரூ. 15-ஐ ரூ. 30-ஆக அல்லது 50-ஆக ஆக்குங்கள். அதனால் ஒன்றும் குறைந்துவிடாது. அந்த வகையில் அதனை உயர்த்த வேண்டும்.

அடுத்து சிறப்பாகச் செயல்படும் மகளிர் மன்றங்களுக்குப் பரிசுத் தொகை ரூ. 1,000, ரூ. 600 என்று கொடுக்கிறோம். இதிலே ஏன் ரேட் டிவைட் பண்ணி வைத்திருக்கிறீர்கள்? தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், மலைவாசிகள், முற்பட்டவர்கள், பிற்பட்டவர்கள் என்றெல்லாம் பிரித்து வைத்திருப்பது மாதிரி ஏன் இதிலேயும் வைத்திருக்கிறீர்கள்? அப்படி டிகிரி வாரியாகப் பிரித்து வைத்துக் கொடுக்காமல் 400 ரூபாய் என்றால் எல்லோருக்கும் அதையே கொடுங்கள், 1,000 ரூபாய் என்றாலும், 5,000 ரூபாய் என்றாலும் எல்லோருக்கும் ஒரே சீராக கொடுங்கள், நாங்கள் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. இந்த வித்தியாசம் வேண்டாம் என்றுதான் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து விதவைகளின் பெண்களுக்குத் திருமணம் செய்ய நாம் உதவி செய்கிறோம். அது நல்ல திட்டம். ஆனால் ஒரு பெண்ணுக்குத்தான் கொடுப்போம் என்று சொல்கிறீர்கள். ஒரு

[திருமதி டி. யசோதா] [1986 ஏப்ரல் 26]

விதவைத் தாய்க்கு இரண்டு பெண்களுக்கு மேல் இருந்தால் அடுத்த பெண்ணுக்கு எப்படி கல்யாணம் செய்து வைப்பாள்? ஒரு பெண்ணுக்குதான் சமூக நலத்துறையின் மூலம் உதவி கொடுக்கிறோம். நான்கு பெண்கள் இருந்தால் அந்த நான்கு பெண்களையும் அந்த அம்மா கட்டிக் கொடுக்க எவ்வளவு கஷ்டப்படுவார்கள்? ஒரு பெண்ணைக் கட்டிக் கொடுத்து மருமகன் வந்ததற்குப் பிறகு அந்த மருமகன் மற்ற பெண்களைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்க முடியுமா? எனவே விதவைத் தாய்க்கு உதவி செய்கிறபோது கருணை உள்ளத்தோடு அந்தப் பிரச்சினையை அமைச்சர் அவர்கள் அணுகவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உங்களுக்குச் சிரமம் இருந்தால் நம்முடைய தமிழக முதல்வர் கருணைமனம் கொண்டவர், தாய்மனம் கொண்டவர், எனவே விதவைத் தாய் பிரச்சினைகளை அவரிடத்திலே சொன்னால்கூட பரவாயில்லை. ஒரு பெண்ணுக்கு எத்தனை பெண்கள் இருந்தாலும் கல்யாணம் பண்ணிவைக்கலாம் என்று அவர்கள் சொல்வார்கள். ஆகவே விரைவிலே நீங்கள் அந்த வகையில் அறிவிக்க வேண்டும்.

அடுத்து ஒருங்கிணைந்த குழந்தை வளர்ப்புப் பணித் திட்டம். பாராட்டப்படக் கூடிய திட்டம்தான் இது. கருவிலே இருக்கிற குழந்தைக்கும் ஊட்டச் சத்து கொடுக்கிறோம். அது பிறந்து வந்ததற்குப் பிறகு 6 வயது வரையில் அந்தக் குழந்தைகளுக்குச் சுகாதாரம், ஊட்டச் சத்து மற்றும் வேண்டிய அத்தனை காரியங்களையும் மனவளர்ச்சித் திட்டம் உட்பட செய்து கொடுக்கிற போது உண்மையிலேயே குழந்தை பெறுகிற தாய்மார்களுக்கு எந்தக் கவலையும் இல்லை. அவர்கள் பெறுவதற்கு முன்னாலேயே இந்த அரசு அவர்களைக் காப்பாற்றுகிறது. பெற்ற பிறகும் 6-வது வயது வரை அந்தக் குழந்தையை திடகாத்திரம் உள்ள குழந்தையாக மாற்றுகிற திட்டம் இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது சாதாரணத் திட்டமா? இது எப்பேர்ப்பட்ட திட்டம்? ஆனால் அது என்னுடைய தொகுதிக்குக் கிடையாது. நம்முடைய ஜனதா கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். சில சுகாதார மையங்கள் எல்லாம் சில பகுதிகளுக்கு மட்டும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலேயும் மையங்கள் தொடங்கவில்லை என்றும் 'எங்களுக்கு ஏன் கொடுக்கவில்லை, எல்லே ருக்கும் கொடுக்க வேண்டாபா' என்றும் சொன்னார்கள்.

அந்தத் திட்டம் கூட எனக்கு, என்னுடைய தொகுதிக்கு கிடையாது. ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் இரக்கப்பட்டு என்னுடைய தொகுதிக்கும் அந்த சலுகையை செய்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

அதேபோல, அனாதைப் பெண்களுக்கு திருமணம் செய்வதற்கு நம்முடைய அரசு உதவி செய்கிறது. அதைக்கூட நான் வரவேற்கிறேன். அந்தக் குறிப்பிலே ஒரு எழுத்து எழுதி



1986 ஏப்ரல் 26] [திருமதி டி. யசோதா]

யிருக்கிறோம். நம்முடைய அறிக்கையிலே, குறிப்பிலே என்ன எழுதியிருக்கிறோம் என்றால், ‘‘ அனாதைப் பெண்களுக்கு உதவி செய்ய தமிழ்நாடு அரசு ஒரு தனித் திட்டத்தை செயல்படுத்துகிறது. அதன்படி 18 வயது முதல் 30 வரையிலான அனாதைப் பெண்களுக்கு அவர்களது ஆண்டு வருமானம் ரூ. 3,000-க்கும் குறைவாக இருந்தால் ஒருவருக்கு ரூ. 1,000 வீதம் திருமணி நிதி உதவி அளிக்கப்படும். ஒரு குடும்பத்திலிருந்து ஒரு அனாதைப் பெண் மட்டுமே இவ்வுதவியைப் பெற தகுதியுடையவர்’’ என்று அதில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ‘‘ஒரு குடும்பத்திலிருந்து ஒரு அனாதைப் பெண்ணிற்கு மட்டுமே’’ என்றால் எப்படி? குடும்பம் என்று இருந்தால் எப்படி அனாதைப் பெண் ஆகும்? யாருமே இல்லை என்றால்தான் அனாதையே தவிர, ஒரு குடும்பம் என்று இருந்தால் அவள் எப்படி அனாதையாக முடியும்? அரசு தந்துள்ள அறிக்கையிலே 14 ஆவது பக்கத்திலே 15 ஆவது அயிட்டத்திலே அப்படிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அதையும் பார்த்து பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல தையல் இயந்திரங்களை 1986-87-லே ஆயிரம் பேர்களுக்குக் கொடுக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். 22 மாவட்டங்கள் இருக்கின்றன. 22 மாவட்டங்களுக்கும் சேர்த்து ஆயிரம் பேர்களுக்கு என்று சொன்னால் எப்படி சரியாக இருக்கும்? அதை நீங்கள் அதிகரிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் ‘தையல் மெஷின்களைக் கொடுக்கிறார்கள், எங்களுக்கு எழுதி தாருங்கள்’ என்று கேட்ட பெண்களுக்கெல்லாம் நான் நிறைய எழுதி எழுதி கொடுத்திருக்கிறேன். ஆனால் ஒருவருக்குக் கூட கிடைக்கவில்லை. நான் போய் ‘என்ன உங்களுக்கு தையல் மிஷின் கிடைத்ததா’ என்று கேட்டால், ‘இல்லையம்மா எங்களை செலக்ட் பண்ணவில்லை’ இந்த வருடத்து டார்ஜெட் முடிந்து போய் விட்டது, அடுத்த வருஷம் தான் என்று சொல்லுகிறார்கள் என என்னிடம் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அடுத்த வருஷம், அடுத்த வருஷம் என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர, ஒரு வருஷம் கூட கிடைக்கவில்லை. நானும் 1980-லேயிருந்து 1985 வரை 5 வருஷங்களாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். அவர்களுக்காக எழுதிக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் கிடைப்பதில்லை. அதற்குக் காரணம் 22 மாவட்டங்களுக்கும் சேர்த்து வருடத்திற்கே ஆயிரம் தையல் மெஷின் தான் என்றால் அது யானைப் பசிக்கு சோளப்பொறிதான் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு அதை அதிகரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விதவைகளுக்கு திருமண வயது வரம்பை 30 என்று போட்டிருக்கிறார்கள். 30 வயதிற்குப் பிறகு, 35 வயதானால் அந்தப் பெண்கள், விதவைப் பெண்கள் திருமணம் செய்து கொள்ளக் கூடாதா? செய்து கொண்டால் இந்த

[திருமதி டி. யசோதா]

[1986 ஏப்ரல் 26]

உதவித் தொகை கிடையாது என்று சொல்வது சரியல்ல. இந்த உதவியே ஒன்றும் மிகப் பெரிய உதவி இல்லை. அந்த நிலையில் இந்த வரம்பு எதற்கு? ஆகவே விதவைகளின் திருமணத்திற்கு வயது வரம்பை சற்று அதிகரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல, சத்துணவுத் திட்டத்தின் மூலமாக 84,315 பேர்கள் வேலை வாய்ப்பு பெற்றிருக்கிறார்கள். அது உண்மையிலேயே பாராட்டப்படக்கூடிய ஒன்றுதான். இந்த சத்துணவு எப்படி கொடுக்கப்படுகிறது என குறிப்பிலே கொடுத்திருப்பதைப் பார்த்தால், அரிசி 80 கிராம், பருப்பு 10 கிராம், எண்ணெய் 3 கிராம், காய்கறி மற்றும் தாளிதம்—50 கிராம் என்று அளவு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த அளவின் பிரகாரம் தான் சத்துணவு கொடுக்கப்படுகிறதா? நீங்கள் இன்ஸ்பெக்ஷன் போய் பார்த்தால் ஒருக்கால் அப்படிக் கொடுக்கலாம். ஆனால் எனக்குத் தெரிந்த வரையில் அப்படி கொடுக்கப்படவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் விரும்பினால் நான் அழைத்துப்போய் என்னுடைய தொகுதியிலே காட்டுகிறேன். எண்ணெயே இல்லாத உணவாகத்தான் அது இருக்கிறது. எண்ணெயே இல்லாத சத்துணவு ஆகத்தான் இருக்கிறது. ஆசிரியர்களைக் கேட்டால் 'நாங்கள் என்ன செய்வது அம்மா, கொடுப்பதை வைத்துக் கொண்டுதான் நாங்கள் செய்கிறோம்' என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த உணவு மிகவும் வறட்சியாக இருப்பதனால் குழிந்தைகளால் சாப்பிட முடியவில்லை. இந்த திட்டத்தை நாம் யாரும் கேட்டுக் கொண்டதனால் கொண்டு வரவில்லை. நாமாகக் கொண்டு வந்த திட்டம். அதனால் அந்த திட்டத்தை சரிவர நடத்த வேண்டும். கணக்கிலே கொடுத்திருப்பதைப்போல நடத்த வேண்டும்.

அடுத்து, பழங்குடியினருக்கான குழிந்தை நல மையங்கள். அதிலே ஆதிவாசிகளுக்கு எந்தெந்த இடங்களிலே என்று சொன்னால் வடஆற்காடு, மதுரை, கன்னியாகுமரி, நீலகிரி, கோயம்புத்தூர், பெரியார் மற்றும் சேலம் மாவட்டங்களில், ஆதிவாசிகளுக்கான குழிந்தைகளின் நல மையங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதாவது மலைப்பகுதிகளில் மட்டும், மலைகள் இருக்கும் இடங்களில் மட்டும் அமைந்துள்ளன. மலை இல்லாத பகுதிகளில் ஆதிவாசிகள் இல்லையா என்ன? ஆகவே அவர்கள் குடியிருக்கும் எல்லா இடங்களிலும் இந்த குழிந்தை நல மையங்களை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நர்சரி பள்ளிகளை துவங்கப்போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ரொம்ப பாராட்டுகிறேன். காரணம் பல தனியார்கள், நர்சரிப் பள்ளிகளை நடத்திக் கொண்டிருப்பவர்கள்,



1986 ஏப்ரல் 26] [திருமதி டி. யசோதா]

கொள்ளை அடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு எல்.கே.ஜி வகுப்பிற்கு 15 ஆயிரம் ரூபாய், 10 ஆயிரம் ரூபாய் கேட்கிறார்கள். ஏழைகள் தங்களுடைய பிள்ளைகளை அதிலே கொண்டு வந்து சேர்க்க முடியுமா? இந்த நிலைமையைப் போக்க வேண்டும் என்றால் நம்முடைய சமூக நலத் துறையின் மூலமாக நர்சரிப் பள்ளிகளை பல இடங்களிலும் பரவலாக துவக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-40)

ஊனமுற்றவர்களுக்காக அரசு சிறப்புத் திட்டத்தில் பயிற்சி நிலையங்களை அரசு நடத்துகிறது. அதிலே தொழு நோயாளிகளுக்காகவும், காதுகேளாதவர்களுக்காகவும், மனவளர்ச்சி குன்றியவர்களுக்காகவும் எந்தத் திட்டமும் இருப்பதாக கணக்கிலே கொடுக்கவில்லை. அந்த நிலைமையில் இந்த மூவருக்கும் திட்டம் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஊனமுற்றவர்களின் கல்விக்காக மத்திய அரசு மிக அதிகமான அளவிற்கு நிதியுதவி செய்கிறதை இந்த நேரத்தில் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 12,016 ஊனமுற்ற மாணவர்கள் இந்த வசதியைப் பெற்றுள்ளனர். உதவித் தொகையாக ரூ. 70 முதல் ரூ. 170 வரை அவர்களுடைய கல்விக்காக வழங்கப்படுகிறது. இதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்து, ஊனமுற்றவர்களுக்கு பெட்டிக் கடை வைக்க உதவி வழங்கப்படுகிறது. அமைச்சர் அவர்களுக்கு நினைவிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு பையன், கை, கால் சரியில்லாத ஊனமுற்றவன், பெட்டிக் கடை வைக்க விண்ணப்பித்தான். ஊனமுற்றவர்கள் லிஸ்டில் சேர்ந்து, எல்லா பரிசோதனையும் முடிந்து, பாங்கில் 3,000 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று குன்றத்தூர் இந்தியன் ஓவர் சீஸ் பாங்கிக்கு லெட்டர் அனுப்பி விட்டார்கள். பாங்கியிலே என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் 3,000 ரூபாய் கொடுக்க முடியாது, பெட்டிக் கடை வைக்க 500 ரூபாய் கொடுக்கிறோம், அவ்வளவு தான் முடியும், அதற்கு மேல் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். அந்த பையன் உடனே என்னிடம் வந்து அந்த விவரத்தைச் சொன்னான். அமைச்சர் அவர்களுக்கு லெட்டர் கொடுத்தேன். அந்த விவரங்களையும் 4, 5 போட்டோ ஸ்டேட் காபி எடுத்து வைத்துக் கொண்டேன். காரணம், அமைச்சர் அவர்களுக்கு நிறைய வேலைகள் இருக்கும். காப்பி வைத்துக்கொண்டால், வேண்டுமென்றால் இன்னொன்றையும் கொடுக்கலாமன்று அப்படி செய்தேன். அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்ட போது 'கட்டாயம் வாங்கித் தருகிறேன்' என்று சொன்னார்கள். சில நாட்களுக்குப் பிறகு அந்தப் பையன் மீண்டும் என்னிடத்தில் வந்தான். 'என்ன லோன் கிடைக்கவில்லையா' என்று கேட்டபோது, இல்லையென்று சொன்

[திருமதி டி. யசோதா]

[1986 ஏப்ரல் 26]

னான். 'அந்தப் பையன் மறுபடியும் வந்திருக்கிறான், லோன் கிடைக்கவில்லை'யென்று அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் சொல்லி அந்த விவரங்களின் இன்னொரு காப்பியை அமைச்சர் அவர்களுக்கு கொடுத்தேன். 'எப்படியாவது வாங்கிக் கொடுக்கிறேன்' என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நானும் ஒப்புக் கொண்டு வந்துவிட்டேன்.

அதற்கு பிறகு இன்றைக்கு அந்தப் பையன் ஒரு லெட்டர் எழுதியிருக்கிறான். 'என்னை மறந்துவிட்டீர்கள் என்றே நினைக்கிறேன், அமைச்சர் அவர்களிடம் கடிதம் கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னீர்களே, கொடுத்தீர்களோ இல்லையோ தெரியவில்லை, இதுவரையில் உதவித் தொகை கிடைக்கவில்லை'யென்று எழுதி இருக்கிறான். அமைச்சர் அவர்களுக்கு விண்ணப்பம் கொடுத்தும் உதவித் தொகை கிடைக்கவில்லையென்றால் ஊனமுற்றவர்களுக்கு மறுவாழ்விற்காக கொடுப்பதில் உண்மையான அக்கறை காட்டப்படவில்லை என்றே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் ராசாம்பாள் அவர்கள் ஒன்றினை குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பின்தங்கிய வட்டங்களை பட்டியல் செய்து வட்டார வாரியாக மக்கள் தொகைக் கணக்கின் கீழ் அந்த அடிப்படையில் தையல் இயந்திரங்களைக் கொடுப்பது சாலச்சிறந்ததாக இருக்குமென்று அவர் சார்பிலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கலப்புத் திருமணங்கள் செய்பவர்களுக்கு பரிசு கொடுக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் குறிப்பிடுகிறபோது நாங்கள் ஒரு பவுன் கொடுக்கிறோம், 4 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னார். திருமதி இராசாம்பாள் அவர்கள் பரிசே வேண்டாம், வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அவர்கள் கலப்புத் திருமணம் செய்தவர்கள்.

ஆலந்தூரில் எஸ்.பி. ஆபீஸ் இருக்கிறது. அந்த ஆபீசில் வேலை பார்க்கிற அம்மையார் ஒருவர் அரிசன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர். கல்யாணம் செய்து கொண்டு மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறார்கள். கல்யாணம் ஆகி ஐந்து வருடங்கள் ஆகியும் பரிசு கிடைக்கவில்லையென்று சொன்னார்கள். இந்த நிலைமைகள் இருக்கிறபோது பரிசு எங்களுக்கு வேண்டவே வேண்டாம் என்று கலப்புத் திருமணம் செய்து கொள்கிற தம்பதியர்கள் சொல்கிற நிலைமை வந்து விடக்கூடாது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எ. அருணாசலம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, கலப்புத் திருமணம் பற்றி உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்கள் ஒரு ஆண்டு காலத்திற்குள் ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் சர்ட்டிபிகேட்டை வைத்து விண்ணப்பிக்க வேண்டும். அந்த விவரங்களை உறுப்பினர் அவர்கள் கொடுத்தால் நடவடிக்கையெடுக்க தயாராக இருக்கிறோம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.



1986 ஏப்ரல் 26]

திருமதி டி. யசோதா : அது எல்லாம் முறைப்படி கொடுத்தாகி விட்டது, செங்கற்பட்டு கலெக்டர் ஆபீசில் நிற்கிறது.

அதுபோல் கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்களுக்கு உதவித் தொகை கொடுப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். வரவேற்கிறேன். அதேநேரத்தில் பிச்சைக்காரர்கள் ஒழிப்பைப் பற்றி நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள், உறுப்பினர் சகோதரர் தியாகராஜன் அவர்கள் பேசும்போது, 'பிச்சைக்காரர்கள் என்கே இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் நடவடிக்கை எடுக்கிறோம்' என்று சொன்னார்கள். என்கூட வாருங்கள், நானும் நீங்களும் போகிற காமாட்சி அம்மன் கோயிலில் பிச்சைக்காரர்கள் தொந்திரவுதான். அடுத்தாற்போல் அந்தோணியார் கோயிலுக்கு வாருங்கள், அர்மேனியன் தெருவில் இருக்கிறது, அங்கேயும் பிச்சைக்காரர்கள் வரிசையாக நின்று கொண்டு நாம் போவதற்குக் கூட வழிவிடாமல் இருக்கிறார்கள். இந்தப் பக்கம் அண்ணாசாலைக்கு வந்தால், அங்கே உள்ள தர்கா பக்கம் போனால், அங்கேயும் பிச்சைக்காரர்கள். டிராபிக்கிலே வண்டி நின்றால் போதும், உடனே ஒரு பெண், குழந்தையைத் தூக்கிக்கொண்டு வந்து, இந்தக் குழந்தைக்கு பால் வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லி, பிச்சை கேட்கிற நிலைமை இன்றைக்கு எல்லா இடங்களிலும், சுற்றுப்புறங்களிலும் இருக்கிறது. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. நம்முடைய எம்.எல்.ஏக்கள் கூட மவுண்ட் ரோடு பக்கம் போகும்போது, டிராபிக்கிலே வண்டி நின்றாவிட்டால், குழந்தைகள் வந்து, பால் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, பிச்சைக் கேட்கிற காட்சியைப் பார்க்கலாம். இதைப்பற்றி போலீசாரும் அக்கறைபடுவதில்லை. அவர்கள் எதிலேதான் அக்கறைபடுகிறார்கள் என்றால், அவர்கள் அக்கறை காட்டுவதே வேறு. ஆகவே, இதற்கு என்று தனிப் பிரிவை உருவாக்கி இந்தப் பிச்சைக்காரர்களை ஒழிப்பதற்கு, அவர்களைச் சீர்படுத்துவதற்கு இந்தத் துறையைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சமூக நல வாரியத்திலே பணிபுரிகிற அத்தனை பேர்களும் வருஷம் வருஷமாக, பழம்புளி மாதிரியாக, 14 வருஷம், 15 வருஷம் என்று அங்கேயே இருந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஏன், அவர்களை எல்லாம் மாற்றினால் என்ன? வேறு அதிகாரிகள் எல்லாம் நமக்குக் கிடைக்க மாட்டார்களா? அவர்களை மாற்றுவதே இல்லை. உங்களுக்குத் தெரியும். சமூக நல வாரியத்திலே இருக்கிற அதிகாரிகள், நந்தனத்திலே இருக்கிறவர்கள், பல வருஷ காலமாக தொடர்ந்து அங்கேயே இருந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் சாகா வரம் பெற்றவர்கள் போல் இருக்கிறது. அவர்கள் கிட்ட யாரும் போக முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. எனவே, இவர்களை மாற்றி புதுப் புது நபர்கள் வந்தால்தான், விருப்பு வெறுப்பின்றி நல்லமுறையில் அவர்கள் பணியைச் செய்வதற்கு வழிவகை செய்ய முடியும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திருமதி டி. யசோதா]

[1986 ஏப்ரல் 26]

இறுதியாக ஒன்றை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அது வரதட்சணைக் கொடுமை, இந்த வரதட்சணைக் கொடுமையினால் நிறையபேர்கள் இந்த காஸினாலே சாகிறார்கள். அப்படி சாகிற அத்தனை பேர்களும் மருமகள்கள்தான். இந்த காஸ் வெடித்து சாகிறவர்கள் மாமியார்கள் அல்ல. இந்த காஸ் வெடித்து சாகிறவர்கள் மாமனார்கள் அல்ல. காஸ் வெடித்து சாகிறவர்கள் புருஷர்கள் அல்ல. சாகிற அத்தனை பேர்களுமே மருமகள்கள்தான். இந்த காஸுக்கு ஏன் இந்த மருமகள்கள் மீது இவ்வளவு கோபம், இது காஸ் டிபார்ட்மென்டா, அல்லது வேறு எந்த டிபார்ட்மென்ட்? மத்திய அரசாங்கத் துறையின் மூலமாக அந்தக் கம்பெனி வெளியிடுகிற அந்த காஸ் லீக் ஆகிக் கொண்டு இருக்கிறதா.....

**மாண்புமிகு திரு. தா. வீராசாமி :** துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி யசோதா அவர்கள் சொல்கின்ற நேரத்தில் காஸ் வெடித்து மருமகள்கள்தான் சாகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். மருமகள்கள் சாகிறார்கள் என்றால் அவர்கள்தான் சமையல் அறையில் சமையல் செய்கிறார்கள். மாமியார்கள் வயதான காரணத்தால், சமைக்க வருவதில்லை. அதனால்தான் இப்படி ஏற்படுகிறது என்று நினைக்கிறேன். (சிரிப்பு).

**திருமதி டி. யசோதா :** துணைத் தலைவர் அவர்களே, எல்லா மாமியார்களும் வயதானவர்கள் இல்லை. ஆனாலும் கூட அங்கே இறக்கின்றவர்கள் அத்தனை பேர்களுமே மருமகள்கள்தான். இந்த மருமகள்கள் எல்லாம் எப்படிச் சாகிறார்கள்? காஸ் வெடித்துச் சாகிறார்களா? அல்லது காஸ் லீக்காகி சாகிறார்களா? காஸ் வெடித்து, அல்லது காஸ் லீக்காகி சாகிறார்கள் என்றால், இந்த இந்தியன் ஆயில் கம்பெனி வந்து, அதை புரூஃப் பண்ணுகிறார்களா? டாக்டர்களும் போலீஸ்காரர்களும் சேர்ந்து அங்கே நடைபெறுகின்ற மிகப் பெரிய கொலைக்கு ஒரு முழுக்கு அப்படியே போட்டு மறைக்கக்கூடிய ஒரு மிகப் பெரிய கொடுமை தான் தமிழகத்திலே அதிகபட்சமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த வரதட்சணைக் கொடுமையை ஒழிப்பதற்கு தனிப்பட்ட முறையில் நீங்கள் தமிழக முதல்வர் அவர்களோடு கலந்து பேசி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இப்படி வரதட்சணைக் கொடுமையின் காரணமாக, காஸ் லீக்காகி, அல்லது காஸ் வெடித்து இறந்தார்கள் என்று சொன்னால், அந்த கம்பெனியைச் சேர்ந்தவர்கள் வந்து, காஸ் வெடித்துத்தான் இறந்தார், அல்லது காஸ் லீக்காகித்தான் இறந்தார் என்று அவர்கள் புரூப் செய்தாலொழிய இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளுக்கு அப்பாற்பட்டு ஒருவர் சாகிறார்கள் என்று சொன்னால், இது சம்பந்தப்பட்ட ஒரு சில ரூக்காவது கடுமையான தண்டனை கொடுத்தால்தான் இந்த வரதட்சணைச் சாவுகள் என்பதைக் குறைக்க முடியும் என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லி, பேச வாய்ப்பு தந்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியைக் கூறி முடிக்கிறேன், வணக்கம்.



1986 ஏப்ரல் 26]

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்கள் தகவலுக்காகச் சொல்லுகிறேன். அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்கு முற்றிலும் ஏற்ற கருத்துக்கள்தான் என்னுடைய கருத்துக்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். The sympathies of the entire Government and of the entire country must be towards the daughters-in-law.

இங்கே மருமகர்களுடைய பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில் நாம் இதைப்பற்றி மிக எச்சரிக்கையாக இருக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு நம்முடைய அனுதாபத்தைத் தெரிவிக்கக் கூடிய அளவிற்கு நாம் இங்கே செயல்பட வேண்டும் என்பதிலே எந்த விதமான கருத்து வேறுபாடும் இருக்க முடியாது என்பதைச் சொல்லி, நம்முடைய நல்வாழ்வுத் துறையில் நாம் ஒரு ஆணையைப் பிறப்பித்து இருக்கிறோம். இந்த மாதிரியாக கான்ஸ் வெடித்து, especially young ladies இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் அவர்கள் மாட்டிக்கொண்டார்கள் என்றால் கடுமையான

(பிற்பகல் 12-50)

வகையிலே, சரியான வகையிலே பரிசோதனைசெய்து, ஒரு முறை அல்ல, இரண்டு முறை பரிசோதனை செய்து, 'The benefit of doubt be in favour of the daughters-in-law who are the victims of this sort of unfortunate incidents'

என்று நாங்கள் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிற கருத்தின் அடிப்படையில் அரசாங்கம் நல்வாழ்வுத் துறையில் செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது என்பதை உங்களுக்குத் தகவலுக்காகச் சொன்னால் நீங்கள் ஆறுதல் அடைவீர்கள் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

திருமதி டி. யசோதா : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய ஆறுதலுக்கு என்னுடைய நன்றி.

## 5. அமைச்சரின் அறிக்கை

விதி III-ன் கீழ், புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் மூடப்பட்டுள்ள காவேரி நூற்பு மற்றும் நெசவாலை குறித்து ஆயத்துறை மற்றும் கைத்தறித் துறை அமைச்சரின் அறிக்கை.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்றையதினம் நான் மேலவைக்கு ஒரு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்திற்காக சென்றிருந்தபோது, இந்த அவையில் புதுக்கோட்டையில் உள்ள காவிரி நூற்பாலையைப்

[திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்] [1986 ஏப்ரல் 26]

பற்றிய பிரச்சினையை எழுப்பினார்கள். அது பற்றிய அந்த நிர்வாகநிலையை விதி iii-ன் கீழ் விளக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். ஆகவே அறிக்கையைப் படிக்கிறேன்.

அறிக்கை.

புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திலுள்ள காவேரி நூற்பு மற்றும் நெசவாலையை திருவாளர்கள் மேட்டூர் பீயர்ட்செல் விமிடெட் நிறுவனத்தின் நிர்வாக காலத்தில் 1975-ம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்களில் மூடப்பட்டது. இந்த நூற்புரலையில் 600 நிரந்தர தொழிலாளர்களும் 231 தற்காலிக தொழிலாளர்களும் பணுபுரிகிறார்கள். இந்த ஆலை 4—1—1977 முதல் தமிழ்நாடு பஞ்சாலை நிறுவனத்திடம் “தொழிலியல்” (வளர்ச்சி மற்றும் ஒழுங்குமுறை) சட்டம் 1951-ன் கீழ் (ஐடிஆர் ஆக்ட்) நிர்வாகப் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டது.

இவ்வாலை கீழ்க்கண்ட காரணங்களால் மூட வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

காரணங்கள் :

1. ஆலையில் பழைய இயந்திரங்கள் குறைந்த உற்பத்தியே தரக்கூடியவை
2. நடைமுறை மூலதன பற்றாக்குறை
3. சம்பள அதிகாப்பு
4. மின்சார தட்டுப்பாடு

மேற்படி ஆலையை நிர்வகிக்க ஐடிஆர் சட்டம் பிரிவு 18 எண் கீழ் 31—3—1986 வரை தமிழ்நாடு பஞ்சாலை கழகத்தை காவேரி நூற்பாலையின் நிர்வாக பொறுப்பாளராக மத்திய அரசு அவ்வப்போது அறிக்கை மூலம் அறிவிப்பு செய்து வந்தது. ஆனால் மைய அரசு கடித எண் 3 (9)/81 நாள் 24—2—1986-ல் 31—3—1986-க்குப் பின் தமிழ்நாடு பஞ்சாலை கழகம் நிர்வாகத்தை தொடர வேண்டிய அவசியம் இல்லையெனவும் நிறுவனங்களின் சட்டம் ( Companies Act ) 1956-ன் கீழ் இவ்வாலையை கலைப்பதற்கும் (Winding up) உத்தரவு மைய அரசால் வழங்கப்பட்டது. இதற்கு பிறகு தமிழ்நாடு பஞ்சாலை கழகம் காவேரி நூற்புமற்றும் நெசவாலையை அதிகாரம் பெற்ற நபராக (Authorised person) தொடர்ந்து நடத்தும் தகுதியை இழந்து விட்டது.

மைய அரசின் உத்திரவின்படி தமிழ்நாடு பஞ்சாலை கழகம் காவேரி நூற்பாலையை கலைப்பதற்கு சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தில் மனு தாக்கல் செய்துள்ளது, இம்மனு 284—1986 அன்று—விசாரணைக்கு வரவுள்ளது.



1986 ஏப்ரல் 26]

[திரு. வி. வி. சாமிநாதன்]

ஆலையில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்கள் சங்கங்கள் சார்பில் மாநில அரசு மைய அரசு உயர்நீதிமன்றம், உச்ச நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதிகளுக்கு ஆலையை மூடாமல் தடுக்க வேண்டி தந்தி கொடுத்துள்ளார்கள். அத்துடன் அவர்கள் சார்பில் சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தில் ஆலையை தொடர்ந்து தமிழ்நாடு பஞ்சாலைக்கழகம் மூலம் நடத்த மனு கொடுத்துள்ளார்கள். இதுவும் 28-4-1986 அன்று விசாரணைக்கு வர இருக்கிறது.

தமிழ்நாடு பஞ்சாலைக் கழகம் நிர்வாகத்தை ஏற்ற போது ஆலை ரூபாய் 254 லட்சம் நஷ்டத்தில் இருந்தது. இன்றையதினம் மேலும் 334 இலட்சம் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆலையைப் புதுப்பிப்பதற்கு தொழிலாளர்கள் 120 பேர் தங்கள் வேலையை இழந்து தியாகம் செய்யவும் தயாராக உள்ளனர். பின்தங்கிய மாவட்டமான புதுக்கோட்டை மாவட்டதிலுள்ள இந்த ஆலையை தேசியமயமாக்குவது குறித்து தமிழ்நாடு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளபோது மைய அரசு இவ்வாலையை கலைப்பதற்கான உத்தரவு அனுப்பியுள்ளது.

உத்திரப்பிரதேசத்தில் ஆறு நூற்பாலைகளை மைய அரசு தேசியமயமாக்க முடிவு செய்துள்ளது. தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்படும் துயரத்தை போக்கும் வகையில் மைய அரசு காவேரி நூற்பாலையை தேசியமயமாக்க முன்வரவேண்டும். இது கொள்கை முடிவு சம்பந்தமான பிரச்சனை. இதுபற்றி மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களை, மாண்புமிகு நிதி மற்றும் தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் மூலம் கலந்து ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகிறது.

உயர்நீதி மன்றத்தால் நியமிக்கப்பட்ட கலைப்பு அதிகாரியின் (Official liquidator) உத்தரவுப்படி நிர்வாகத்தை 26-4-1986 முதல் ஒப்படைக்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

திரு. பொ. உத்திராபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கட்சியின் சார்பாக ஒருசில சருத்துக்களைச் சொல்ல அனுமதிக்கவேண்டும்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நேற்று கூட ஜனதா கட்சிக்கு கொடுப்பதற்கு நேரம் இல்லாமல் போய்விட்டது. அமைச்சர் பதில் சொல்ல வேண்டும். அதன்பிறகு ஒரு பில்லை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இன்று வாரத்தின் கடைசி நாள். எல்லோரும் போக வேண்டும்.

திரு. கு. ரமணி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கட்சியின் சார்பில் அவர்களுக்கு 4, 5 நிமிடங்கள் கொடுத்தால் போதும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நாம் ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் 10 நிமிடம் என்று ஒதுக்கித் கொடுத்தாலும் அவர்கள் 10 நிமிடத்தில் முடிப்பது இல்லை. மேலும் மேலும்

(பேரவைத் துணைத் தலைவர்) [1986 ஏப்ரல் 26]

நீட்டித்துக்கொண்டே போய்விடுகிறார்கள். அதை நீங்களும் பார்த்துக்கொண்டு தானே இருக்கிறீர்கள். ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் 5 நிமிடத்தில் முடித்து விடுகிறோம் என்று எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டால் அலுவல் ஆய்வுக் குழுவை கூட்டி அதைப் பற்றி முடிவு எடுத்து அதன்படி செய்யலாம்.

#### 4. வரவு-செலவுத் திட்டம் 1986-87 வாக்கேடுப்பு—தொடர்ச்சி.

கோரிக்கை எண் 30—சமூக நலன் (தொடர்ச்சி).

\* மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சமூக நலத் துறை மானிய கோரிக்கையின் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களையும், ஆலோசனைகளையும் இங்கே எடுத்து வைத்து இருக்கிறார்கள். சமூகநலத் துறையின் மானியக் கோரிக்கையின் மீது ஆலோசனைகளையும், கருத்துக்களையும் எடுத்து வைத்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு முதலில் நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தியாகராசன் அவர்கள் பேசும் போது ஊனம் உற்றவர்களுக்கு வேலையில் முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஆலோசனையையும் அதேபோல் ஏழை எளிய தாய்மார்களுக்கு, விதவைகளுக்கு, குழந்தைகளுக்கு, ஆதரவு அற்ற குழந்தைகளுக்கு, ஊனம் உற்றவர்களுக்கு எல்லாம் சமுதாயத்தில் இருக்கின்ற சூழ்நிலை பற்றியும், அதற்காக சமூக நலத் துறை இன்றைக்கு மிக சிறப்பான முறையில் பொறுப்பு ஏற்று தமிழக முதலமைச்சர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் யுவர்களுக்கு என்ன என்ன செய்து இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி எல்லாம் சமூகநலத் துறை கொள்கை விளக்க புத்தகத்தின் மூலமாகப் படித்து இங்கே அவர்கள் மிக சிறப்பான முறையில் தெரிவித்து அந்த கருத்துக்களை இங்கே எடுத்து வைத்து இருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் தமிழக முதலமைச்சர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சமூகநலத் துறையில் எவ்வளவு அக்கறை கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் முதலில் கவனிக்கவேண்டும். 1975-76 ஆம் ஆண்டு சமூகநலத் துறைக்காக 1 கோடியே 30 லட்சம் ரூபாய் தான் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு, சமூகநலத் துறை திட்டங்களை தீட்டி செயலாற்றி இருந்து இருக்கிறது. தமிழக முதலமைச்சர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பதவியை ஏற்றதற்கு பிறகு தான் இன்றைக்கு அது 76 கோடி ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டு சமூகநலத்துறை மிகச் சிறப்பான முறையில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. சமூக நலத் துறையின் மூலமாக ஏழை எளிய விதவைத் தாய்மார்கள், கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்கள், ஊனம் உற்றவர்கள், குழந்தைகள் போன்றவர்கள் மேல் எல்லாம் கவனம் செலுத்தவேண்டும்



1986 ஏப்ரல் 26]

[திருமதி கோமதி சீனிவாசன்]

என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் தான் இந்த துறைக்கு 76 கோடி ரூபாய் இன்றைக்கு தமிழக முதலமைச்சர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒதுக்கீடு செய்து மிக சிறப்பான முறையில் இந்த துறை செயலாற்றிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே முதலில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இங்கே பேசுகின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் பல் வேறு கருத்துக்களை சொன்னார்கள். சிலர் பேசுகிறபோது சமூகநலத் துறையில் இருக்கின்ற திட்டங்கள் எல்லாம் மிகச் சிறப்பான முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது என்பதைப் பற்றியும் சில திட்டங்களை வரவேற்றும் பேசியிருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 1-00)

சிலர் பேசுகின்றபோது இந்தத் திட்டம் மிகச் சிறப்பான முறையில் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது என்றும் அதைச் செயல்படுத்துகின்றபோது சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்பதைப் பற்றியும் இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இன்றைக்கு திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தத் திட்டங்கள் செயல்படுகின்ற முறையை நாங்கள் அறிவிக்கின்றபோது முறையாக அந்தத் திட்டம் ஏழைகளுக்குப் போய்ச் சேரவேண்டுமென்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில்தான் அதிகாரிகள் இன்றைக்கும் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இடைத் தரகர்கள் பற்றி கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி யசோதா குறிப்பிட்டார்கள். சமூக நலத் துறையால் தீட்டப்பட்டிருக்கின்ற திட்டம், மிகச் சிறப்பான திட்டம். அந்தக் கொள்கை விளக்கப் புத்தகத்தைப் படிக்கின்றபோது சொர்க்கமே பூலோகத்திற்கு வரப்போகிறது என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த அடிப்படையில் தான் பூலோகத்தில் சொர்க்கத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் தான் தமிழகத்தில் இருக்கின்ற ஏழை எளியவர்களுக்கான திட்டங்களைத் தீட்டி, சமூக நலத்துறையின் மூலமாக நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றது. அந்த வசையிலே, இடைத் தரகர்களை ஒழிக்க வேண்டுமென்பதைப் பற்றியும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இடைத்தரகர்களை ஒழித்து, நிச்சயமாக பூலோக சொர்க்கத்தை தமிழகத்தில் காணலாம் என்பதைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் யசோதா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த எண்ணத்தின் அடிப்படையில் தான் இன்றைக்கு அரசு செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இடைத்தரகர்கள் எங்கெங்கே இருக்கிறார்களோ, அவர்களை யெல்லாம் கண்டறிந்து களைவதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்காண்டிருக்கிறது. திட்டங்கள் தீட்டி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திட்டங்களைச் செயல்படுத்துகின்றபோது, அதற்காக போடப்பட்ட அதிகாரிகள் அந்தத் திட்டங்கள் ஏழை எளியவர்களுக்கு போய்ச் சேர்கின்றாத

[திருமதி கோமதி சீனிவாசன்] [1986 ஏப்ரல் 26]

என்று கவனிக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் அரசு மேற்கொண்டு, செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த மன்றத்தில் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல. இங்கே பல உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஊனமுற்றோர்களுக்காக வேலைவாய்ப்பில் முத்விடம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். என்னிடம் பெண்களுக்கான ஊக்கத்தொகையை, குறிப்பாக ஏழை எளிய பெண்களுக்கு, விதவைத் தாய்மார்களுக்கு ஊக்கத்தொகையை கொடுப்பதைவிட அவர்களுக்கான வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். அந்த எண்ணத்தின் அடிப்படையில் தான் தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பதவியேற்ற பிறகு, இன்றைக்கு சமூகநலத்துறையின் மூலமாக ஏழை எளிய பெண்களை ஊக்குவிக்கின்ற திட்டங்களை ஒருபுறம் அவர்களுக்கு கொடுத்தாலும், வேலை வாய்ப்பில் அவர்களுக்கு சிறப்பான வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில்தான், 1,34, 743 பெண்கள் இன்றைக்கு சமூகநலத்துறையின் மூலமாக, பல்வேறு திட்டங்களின் மூலமாக வேலைவாய்ப்பு பெற்றிருக்கிறார்கள் என்ற ஒரு மகிழ்ச்சியான செய்தியை இந்த அவையிலே நான் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போல இன்றைக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சேவை இல்லங்களைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். கணவனால் கைவிடப்பட்ட அந்தப் பெண்களுக்காக, விதவைத் தாய்மார்களுக்கான ஆதரவற்ற பெண்களுக்காக, இன்றைக்கு சேவை இல்லங்களைக் கொண்டுவருவதோடு மட்டும் நின்று விடக்கூடாது என்று மேலும் அவர்களுக்கு மறுவாழ்வு கொடுக்கின்ற வகையில் அரசு நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டு, தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அரசு சமூகநலத் துறையின் மூலம் ஏழைஎளிய பெண்களுக்கும், விதவைத் தாய்மார்களுக்கும், கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்களுக்கும், உடல் ஊனமுற்றோர்களுக்கும், சமுதாயத்தில் சமூகப் பொருளாதார சமத்துவத்தை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில்தான் இன்றைக்குத் திட்டங்களை வகுத்து, செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த எண்ணத்தின் அடிப்படையில் இன்றைக்கு தமிழகத்தில் 6 சேவை இல்லங்களும், 6 பணிபுரியும் மகளிர் விடுதிகளும் சிறப்பாகச் செயல்பட்டு வருகின்றன என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து தொண்டு நிறுவனங்களைப் பற்றியும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி யசோதா அவர்கள் பேசுகின்றபோது குறிப்பிட்டார்கள். இன்றைக்குத் தொண்டு நிறுவனங்களை ஊக்குவிக்கவேண்டுமென்ற கொள்கையை நாம் நிலைநாட்டி அவைகளைச் செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.



1986 ஏப்ரல் 26] [திருமதி கோமதி சீனிவாசன்]

தமிழகத்தில் இருக்கிற எல்லா மக்களுக்கும் அரசால் வழி வகைகளை, எல்லா திட்டங்களின் மூலமாகக் கொடுக்க முடியுமா என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒரு கணம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அந்தவகையில், தொண்டு நிறுவனங்களை ஊக்குவித்து தொண்டு நிறுவனங்களின் மூலமாக ஏழை எளியவர்களுக்கும், விதவைத் தாய்மார்களுக்கும், உதவிகளை வழங்குவதோடு, மறு வாழ்வு கொடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் தான் தொண்டு நிறுவனங்களை ஊக்குவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த வகையில் மத்திய அரசு தொண்டு நிறுவனங்களை ஊக்குவிக்கவேண்டுமென்ற ஒரு நியதியை வகுத்ததால் மாநில அரசும் அதை ஏற்றுக்கொண்டு தொண்டு நிறுவனங்களை ஊக்குவிக்கின்ற செயலில் அரசு ஈடுபட்டு வருகிறது. தொண்டு நிறுவனங்கள் எல்லாம் மாநில மத்திய அரசுகளின் உதவி போக ஏராளமான உதவிகள் அவர்களுக்குக் கிடைக்கின்றன என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார். அவர்கள் வேறு ஏதாவது நிறுவனங்கள் நடத்திக் கொண்டு வருவார்கள் அதன் மூலமாக கிடைத்திருக்கலாம், வெளி நாட்டிலிருந்து கிடைத்திருக்கலாம். மாநில அரசு, மத்திய அரசு திட்டங்கள் செயல்படுத்துகிறபோது அவர்களுக்கு உதவி கொடுக்க வேண்டும் என்ற நியதி இருக்கிறது. அந்த நியதியில் தான் உதவி வழங்கப்படுகிறது. அவர்கள் சரியாக அவைகளை நடத்தவில்லையென்றால், அரசாங்கத்திற்கு அப்படித் தெரியுமானால் அரசு கொடுக்கிற உதவியை நிறுத்தும்.

சேவை இல்லத்தின் கல்வியின் மூலமாக ஏழை எளிய பெண்களுக்கு, ஆதரவற்ற பெண்களுக்கு, கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்களுக்கு, எல்லாம் மேல்நிலைக் கல்விகூட படித்துக் கொள்கிற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே இதை மிகச் சிறப்பான முறையிலே செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தையல், தட்டச்சு, சுருக்கெழுத்து பயிற்சியெல்லாம் அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுவதுபற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு வருடத்திற்கு தான் தட்டச்சு, சுருக்கெழுத்து பயிற்சி கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். ஒவ்வொரு வருடமும் ஒதுக்கீடு செய்து வருகிறோம். ஒரே வருடத்தில் எல்லோரும் எல்லாப் பயன்களையும் பெறமுடியாது. ஒவ்வொரு வருடத்திலும் படிப்படியாக எல்லோரும் எல்லாப் பயன்களையும் பெறவேண்டும் என்ற முறையில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம்.

இலவச தையல் கருவிகள் கொடுக்கின்ற நிலையைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி ராசாம்பாள் அவர்களும் திருமதியசோதா அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். ஆயிரம் தையல் இயந்திரங்கள் போதாது என்றார்கள். வட்டங்கள் மூலமாக

[திருமதி கோமதி சீனிவாசன்] [1986 ஏப்ரல் 26]

ஏழை எளிய தாய்மார்களுக்கு தையல் தொழில் தெரிந்தவர்களுக்கு அவர்கள் எங்கெங்கே இருக்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் தேர்ந்தெடுத்து தையல் இயந்திரங்களை இலவசமாக கொடுக்க வேண்டுமென்றும் எண்ணிக்கையை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். வருடாவருடம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற நிலையை ஏற்படுத்தி இருக்கிறோம். வருடத்திற்கு ஆயிரம் இயந்திரங்கள் கொடுக்கிறோம். அந்த முறையில் ஏழை எளிய பெண்கள் அந்தத் திட்டத்தின் மூலமாகப் பயன்பெறுவார்கள் என்பதை நிச்சயமாக நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த அடிப்படையில் இலவசமாக தையல் கருவிகள் 11,289 ஏழைத் தாய்மார்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த வருடம் ஆயிரம் பெண்களுக்குக் கொடுக்கப்படும். மாவட்டங்களின் தேவைக்கு ஏற்ப இயந்திரங்கள் ஒதுக்கப்படும்.

ஏழை விதவைகளின் குழந்தைகளுக்குப் பாடப்புத்தகங்கள் வழங்குகிற நிலைபற்றி இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்கு ஐ.டி.ஐ. என்ற முறையிலே தொழிற்பயிற்சி ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் இன்றைக்கு மேல்நிலைக் கல்வி வரைக்கும் படிக்கிறார்கள். அந்தக் குழந்தைகளுக்கு பாடப்புத்தகங்களையும் நோட்டுப் புத்தகங்களையும் நாம் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். 28 ஆயிரம் குழந்தைகள் இந்தத் திட்டப் மூலமாகப் பாடப்புத்தகங்களையும் நோட்டுப் புத்தகங்களையும் பெற்று இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தொழிற்பயிற்சியைக் கொடுப்பதுபற்றி அரசு பரிசீலனை செய்யும்.

விதவைகளின் பெண்களுக்கு திருமணத்திற்கான திட்டத்தின் கீழ் ஆயிரம் பேர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. விதவை மகள் திருமணத்திற்கு ஒரு பெண்ணுக்குத்தான் தரப்படுகிறது, இரண்டாவது பெண்ணுக்கும், மூன்றாவது பெண்ணுக்கும் கொடுக்கலாம் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். விதவைத் தாய்மார்கள் 5 பெண்கள் பெற்றிருந்தால் 5 பெண்களுக்கும் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கத்திடம் நிதி குறைவாக இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் ஒரு பெண் திருமணத்திற்கு உதவித் தொகை கொடுக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் ஒரு பெண்ணுக்குத்தான் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. அநாதைப் பெண்கள் திருமணத் திட்டம்பற்றிக் குறிப்பிடுகிறபோது ஒரு குடும்பத்தில் என்று போடப்பட்டிருப்பதால் குடும்பம் என்று இருந்தால் அவர்கள் எப்படி அநாதையாகக் கருதப்படுவார்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்டார்கள்.



1986 ஏப்ரல் 26] [திருமதி கோமதி சீனிவாசன்]

(பிற்பகல் 1-10)

பாதுகாவலர்கள் யாராவது இருப்பார்கள். தாய் தகப்பன் இருக்க மாட்டார்கள்; அவர்கள் அநாதைக் குழந்தைகள்தான்; அந்தக் குழந்தைகளைப் பாதுகாப்பதற்கு யாராவது கார்டியன்ஸ் இருப்பார்கள் என்ற அடிப்படையில்தான் அந்தக் குடும்பம் என்று குறிப்பிட்டிருப்பார்கள். அந்த அடிப்படையில் ஆயிரம் பேர்களுக்கு இன்றைக்கு அவர்களுக்குத் திருமணத்திற்கான உதவித் தொகை கொடுக்கப்படும் என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

விதவை மறுமணத் திட்டத்தை இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அந்தத் தொகையைக் கூட உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று; 5,000 ரூபாய் கொடுக்கிறீர்கள் அதை 10,000 ரூபாய் ஆக ஆக்கவேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் இராசாம்பாள் குறிப்பிட்டார்கள். பத்தாயிரத்திற்கு உயர்த்தலாம்; ஆனால் ஏழாண்டு முடிந்த பிறகு 10,225 ரூபாய் அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. அந்த ஐந்தாண்டு தேசிய சேமிப்புப் பத்திரத்திற்கு, ஏழாண்டு முடிந்த பிறகு, ஐந்தாயிரம் ரூபாய் என்பது 10,225 ரூபாயாக அவர்களுக்கு வட்டியும் முதலுமாக வழங்கப்படுகிறது என்பதையும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

பெண்களுக்காக இந்த வருஷம் புதிதான ஒரு திட்டத்தைத் தீட்ட இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தை நான் படிக்கலாம் என்று கருதி மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்காகப் படிக்கிறேன்.

கடலூரில், பணிபுரியும் மகளிர்க்கென அரசு விடுதி கட்டும் பணி தொடங்கப்படும்.

அரசு சேவை இல்லங்களிலுள்ள மகளிர்க்கும், குழந்தைகளுக்கும் உடைகளுக்கான நிதி உதவி: பெண்களுக்கு 60 ரூபாயிலிருந்து 100 ரூபாய் ஆகவும், குழந்தைகளுக்கு 35 ரூபாயிலிருந்து 60 ரூபாயாகவும் உயர்த்தப்படும்.

உற்பத்தி மற்றும் பயிற்சி நிலையங்களிலுள்ள கிராமப்புற பெண்கள் பயிற்சியாளர்களின் உதவித் தொகை 30 ரூபாயிலிருந்து 50 ரூபாயாக உயர்த்தப்படும்.

தஞ்சை அரசு சேவை இல்லத்திற்கு ஒரு இலட்சம் ரூபாய் மதிப்பீட்டில் சுற்றுச் சுவர் கட்டப்படும்.

மகளிர் மேம்பாட்டுக் கழகத்தின் திட்டம் பற்றியும் இங்கே குறிப்பிடலாம் என்று நினைக்கிறேன். பெண்கள், சேவை இல்லத்தில் படிக்கின்ற வாய்ப்போடு நிறுத்திவிடாமல், அவர்கள் பொருளாதாரத்திலே உயர வேண்டும், முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும். வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த

[திருமதி கோமதி சீனிவாசன்] [1986 ஏப்ரல் 26]

வேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையிலே பெண்கள் மேம்பாட்டுக் கழகம் என்ற ஒரு கழகம் சமூக நலத் துறையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு அந்தக் கழகத்தின் மூலமாக ஏழை எளிய பெண்கள், படிக்காத பாமரப் பெண்கள், ஆதரவற்ற பெண்கள், ஊனமுற்ற பெண்கள் இவர்களுக்கெல்லாம் வேலை வாய்ப்பு பெறுகின்ற ஒரு நிலையை இன்றைக்கு மேம்பாட்டுக் கழகத்தின் மூலமாக சிறப்பான முறையில் நடத்திக்கொண்டு வருகிறது என்பதை இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்த எண்ணத்தின் அடிப்படையில் இன்றைக்கு பெண்கள் மேம்பாட்டுக் கழகத்தின் மூலம் 10,428 பெண்கள் இதுவரைக்கும் வேலைவாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். இதில் 5,440 பெண்கள் ஆதிதிராவிடப் பெண்களாக இருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து பார்க்கின்றபொழுது சமூக நலத் துறையில் ஜாதி, மத, இன வேறுபாடு இல்லாமல் ஆதிதிராவிட பெண்களுக்கும் மற்றைய பெண்களுக்கும், ஊனமுற்ற பெண்களுக்கும், கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்களுக்கும், ஏழை விதவைகளுக்கும், இவர்களுக்கெல்லாம், பொருளாதார மேம்பாட்டுக்கான வழிவகைகளை பெண்கள் மேம்பாட்டுக் கழகத்தின் மூலமாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் இங்கே நான் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த ஆண்டு மட்டும் 1986-87 ஆம் ஆண்டில், 8,279 பெண்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கப்படும் என்பதையும் இங்கே குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த 8,279 பெண்களும், பெண்கள் மேம்பாட்டுக் கழகத்தின் மூலமாக வேலைவாய்ப்பைப் பெறுவார்கள் என்பதையும் இங்கே நான் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பல்வேறு திட்டங்களின் மூலமாக 8,279 பெண்கள் வேலை வாய்ப்பைப் பெறுவார்கள் என்பதைக் குறிப்பிடுவதோடு மட்டுமல்லாமல், இப்படிப்பட்ட பல்வேறு திட்டங்களையும் நான் குறிப்பிடலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ் பெரியார் மாவட்டத்தில் 3,800 பெண்களுக்கும், தர்மபுரி மாவட்டத்தில் 3,600 பெண்களுக்கும் வருமானம் தரும் தொழில் அமைக்க இவ்வாண்டு வழிவகை செய்யப்படும்.

சிவகாசியில் 20-4-1986-ல் 52 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் துவக்கப்பட்ட அச்சுக்கூடத்தில் 150 பெண்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கப்படும். காதி மற்றும் கிராமத் தொழில் குழுவின் பரிந்துரையில், 4 தன்னிச்சை நிறுவனங்களும், 7 கிராமப்புற தொழில் அலகுகளும் துவங்கி அதன்மூலம் 134 பெண்கள் வேலைவாய்ப்பு பெற இருக்கிறார்கள். 25 பருத்தி நூல் நூற்றல் மற்றும் நெய்தல் அலகுகளைத் துவக்கி அதன் மூலம் 595 பெண்கள் வேலை வாய்ப்பைப் பெறவிருக்கிறார்கள்.



1986 ஏப்ரல் 26] [திருமதி கோமதி சீனிவாசன்]

என்பதையும் இங்கே நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், ஊனமுற்றவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பில் முதலிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதைப் பற்றியும் உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஊனமுற்றவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பில் முதலிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில், அரசு இன்றைய தினம் ஊனம் உற்றவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் 3 சதவீதம் ஒதுக்கீட்டில் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கப்படுகிறது. ஊனம் உற்றவர்கள் எவ்வளவு பேர்கள் வேலை வாய்ப்பு பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கும்போது, 13,439 ஊனம் உள்ள நண்பர்கள் தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் பதவியேற்றதற்குப் பிறகு வேலை வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

அதைப் போல், சுய வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலும் வேலை வாய்ப்பு பெற்றிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி யசோதா அம்மையார் அவர்கள் கூடக் குறிப்பிட்டார்கள். அவருடைய தொகுதியில் ஒரு ஊனமுற்றவருக்கு பங்குகடை வைப்பதற்கான திட்டத்தின் மூலமாக, உதவி செய்யவேண்டும். அதை நான் மாண்புமிகு அமைச்சரிடம் கூடக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இன்னும் நடக்கவில்லை. அந்தப் பையன், நான் இருக்கின்றேனா, இல்லையா என்றுகூட சட்டமன்ற உறுப்பினருக்குத் தெரியவில்லை என்ற கேள்வியை கேட்டான் என்ற குறிப்பையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதையெல்லாம் நினைவில் கொண்டுதான் ஊனமுற்றவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்கவேண்டும், அவர்கள் வாழ்வில் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும், தாமே உழைத்து, சுயமாக வாழ வேண்டுமென்ற வகையில்தான் தமிழக அரசு திட்டம் தீட்டியிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில்தான் இன்றைக்குத் திட்டங்கள் வகுத்து செயல்படுத்துகின்ற ஒரு நிலையை அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் யசோதா அம்மையார் தொகுதியிலே இருக்கிற அந்தப் பையனுக்குப் பெட்டிக் கடை வைப்பதற்கான வழிவகைகளை, அதிகாரிகள் இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாகச் செயல்படுத்துவதற்குரிய நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அது நடைபெறும் என்பதை இங்கே நான் குறிப்பிடுகிறேன்.

சுய வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் மூலமாகவும் தொழில் பழக வாய்ப்பளிக்கும் திட்டத்தின் மூலமாகவும் 37,237 ஊனமுற்றவர்கள் சுய வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின்

[திருமதி கோமதி சீனிவாசன்] [1986 ஏப்ரல் 26]

மூலமாக, வேலை வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கு மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப் போல், தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் பள்ளி செல்லும் குழந்தைகளுக்கு ஒன்றாம் வகுப்பு முதல் 8 ஆம் வகுப்பு வரை படிக்கின்ற குழந்தைகளுக்கு சத்துணவு பெறும் குழந்தைகளுக்கு, இலவச சீருடை வழங்குகின்ற சிறப்பான திட்டத்தை உறுப்பினர்கள் பாராட்டி அதன்மூலமாக 40,000 பெண்கள் வேலை வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த எண்ணத்தின் அடிப்படையில் இந்தத் திட்டம் மிகச் சிறப்பான முறையில் செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. அதன் மூலமாக, 40,000 பெண்கள் வேலை வாய்ப்பு பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

திருமதி டி. யசோதா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 86,000 பெண்கள் சத்துணவுத் திட்டத்தில் இருக்கிறார்கள். அமைச்சர் 40,000 என்று சொல்கிறார். இது சரியா?

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1 ஆம் வகுப்பிலிருந்து 8 ஆம் வகுப்பு வரைக்கும் படிக்கின்ற, சத்துணவு பெறும் குழந்தைகள் 59,43,338 சீருடை பெற்றுக் கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த சீருடை தைக்கின்ற பணியை, சமூக நலத் துறையின் மூலமாக, 40,000 பெண்கள் வேலை வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கு மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், இங்கே சத்துணவுத் திட்டத்தைப் பற்றியும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் குறிப்பிட்டார்கள். மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர், இந்தத் தமிழகம் முழுவதும் சத்துணவுத் திட்டத்தைக் கொண்டு வருகின்ற பொழுது, மத்திய அரசும், மற்றைய மாநிலங்களும் பாராட்டியிருக்கின்றன. ஏன், இன்னும் சொல்லப் போனால், உலக நாடுகளிலிருந்து, இங்கே வருகை தருகின்ற குழுவினர், இந்தத் திட்டத்தைக் கவனித்து, பாராட்டியும் இருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே நான் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த எண்ணத்தின் அடிப்படையில் 2 வயதிலேயிருந்து, 4 வயது வரையிலுள்ள குழந்தைகள், 28,105 மையங்கள் மூலமாக, 23.30 இலட்சம் குழந்தைகள் இன்றைக்குச் சத்துணவைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.



1986 ஏப்ரல் 26] [திருமதி கோமதி சீனிவாசன்]

(பிற்பகல் 1-20)

புகிறேன். இங்கு சொன்னார்கள். குழந்தைகள் காப்பகங்கள் எல்லாம் மிகச் சிறப்பான முறையில் செயல்படவில்லை, அவர்களுக்கு ஊதியம் போதாது என்று குறிப்பிட்டதோடு, அங்கிருக்கின்ற அரிசிகளையும், பருப்புகளையும் அவர்கள் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட்டதோடு எண்ணை இல்லாத சத்துணவுத் திட்டம் என்பதையும் உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இதையெல்லாம் கவனிக்கின்ற வகையில்தான், எண்ணையோடு கொடுக்கின்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் தான் இன்றைக்கு மாவட்ட அளவில் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அதுபோல் கிராமங்களில் பார்வையாளர்கள் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் பார்வையிட்ட பிறகு, அந்த அமைப்பாளர்களிடமிருந்து நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்வதற்கு வழிவகைகளை அரசு மேற்கொண்டு செயல்படுத்திக் கொண்டு வருகிறது. சத்துணவு திட்டத்தில் யார்தவறு செய்தாலும் சரி, நிச்சயமாக உடனடியாக அதே இடத்தில் பணி நீக்கத்தை இன்றைக்கு அரசு மேற்கொண்டு இருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி இராசாம்பாள் அவர்கள் பேசுகின்றபோது, குழந்தைகள் நல அமைப்பாளர்கள் குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தில் ஈடுபட்டு, அவர்கள் மையங்களிலே இருப்பது இல்லை, அவர்களுடைய உதவியாளர்களும் இருப்பது இல்லை என்ற கருத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். குழந்தைகள் நல அமைப்பாளர்கள் குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தில் ஈடுபட்டு கேஸ் போட வேண்டாம் என்றுதான் அரசாங்கத்தின் மூலமாக உத்திரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேண்டுமானால் அவர்கள் வாய் மூலமாக சொல்லலாம். மையங்களுக்கு குழந்தைகளை அழைத்து வருகின்ற தாய்மார்களுக்கு அமைப்பாளர்கள் வாய் மூலமாக சொல்லலாம். எத்தனை குழந்தைகள் இருக்கின்றன? நான்கு குழந்தைகள் இருந்தால் நீங்கள் குடும்பக் கட்டுப்பாடு செய்துக் கொள்ளலாமே, நான்கு குழந்தைகளுக்கு மேலும் நீங்கள் குழந்தைகளைப் பெற்றுக் கொண்டால் உங்களுடைய குடும்பத்தை எப்படி நடத்த முடியும் என்று வாய் மூலமாக சொல்ல வேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் தான் இன்றைக்கு அரசாங்கத்தின் மூலமாக உத்திரவு பிறப்பித்து இருக்கிறோம். அங்கும் அவர்கள் அப்படி மறைமுகமாக செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் இராசாம்பாள் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அம்மாதிரி ஏதும் நடக்கக் கூடாது என்று மாவட்ட ஆட்சியாளர்களுக்கு உத்திரவு பிறப்பித்து இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி யசோதா அம்மையார் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். நர்சரி பள்ளிகளை நகரங்களில் இருக்கின்றதை போக்குவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

[திருமதி கோமதி சீனிவாசன்] [1986 ஏப்ரல் 26]

அதன் மூலமாக சமூகநலத் துறையில் கிராமப் புறங்களில் இருக்கின்ற குழந்தைகளுக்கு நர்சரி பள்ளிகள் ஆரம்பித்த வகைகளை பற்றி பாராட்டியும் வரவேற்றும் மேலும் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்ற ஒரு கருத்தையும் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த எண்ணத்தின் அடிப்படையில்தான் 1982-85 ஆம் ஆண்டு வரை 14,343 நர்சரி பள்ளிகள் இன்றைக்கு கிராமப் புறங்களில் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. 10,462 நர்சரி பள்ளிகள் திறக்கப்படும் என்பதையும் இங்கே குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு கர்ப்பிணித் தாய்மார்களுக்கு ஊட்டச் சத்து கொடுக்கின்ற கருத்தைப் பற்றியும் உறுப்பினர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். கர்ப்பிணிப் பெண்கள் மற்றும் பாலூட்டும் தாய்மார்களுக்கு இன்றைக்கு ஊட்டச் சத்து கொடுக்கப்படுகின்றது. ஒருங்கிணைந்த குழந்தைகள் வளர்ச்சித் திட்டத்தின் மூலமாக அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகின்றது. பல்சுர கோதுமை, ஊட்டச்சத்து கொடுக்கப்படுகின்றது. அந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக நோய்த்தடுப்பு ஊசி, உடல் நலம் பேணுதல், வளர்ச்சி கண்காணித்தல், முன் பருவ கல்வி போன்றவை எல்லாம் மிகச் சிறப்பாக செயல்படுத்தி வருகின்றது என்பதையும் இங்கே குறிப்பிடுவதோடு, இதுவரைக்கும் 39 திட்ட பிரிவுகள் மூலமாக கர்ப்பிணிப் பெண்கள் மற்றும் பாலூட்டும் தாய்மார்களுக்கு ஊட்டச் சத்து கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றது என்பதையும் இங்கே குறிப்பிட்டு மேலும் 13 திட்ட பிரிவுகள் இந்த ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டு அதன் மூலமாக கர்ப்பிணிப் பெண்கள் மற்றும் பாலூட்டும் தாய்மார்கள் ஊட்டச் சத்தை பெறுவார்கள் என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் அநாதைக் குழந்தைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற உணவுத் தொகையையும் உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகின்றபோது இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். இன்றைக்கு ஆதரவற்ற குழந்தைகளுக்கு பராமரிப்பு இல்லமாக தமிழகத்தில் 20 இல்லங்கள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. அந்த இல்லத்தில் 250 குழந்தைகள் இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் எ.எஸ்.ஏ. ஆறுமுகம் அவர்கள் சொல்கின்றபோது 250 குழந்தைகள் ஆதரவற்ற அநாதை பாதுகாப்பு இல்லங்களில் இல்லை என்பதை குறிப்பிட்டார்கள்.

250 குழந்தைகள் அந்த அநாதை இல்லங்களில் இருக்க வேண்டும் என்றாலும்கூட அதற்குக் குறைவாக 200-க்கு கீழாகக்கூட இருக்கலாம். மேலும் அநாதை இல்லங்களை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்ற ஒரு கருத்தைக் கூடக் குறிப்பிட்டார்கள். எந்த மாவட்டங்களில் மேலும் அநாதை இல்லங்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்றாலும் 100 விண்ணப்பங்களாவது அங்கே வர வேண்டும். அப்படி வந்தால் நிச்சயமாக மற்றொரு அநாதை இல்லம் ஆரம்பிக்க நடவடிக்கையை அரசு மேற் கொள்ளும் என்பதைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.



1986 ஏப்ரல் 26] [திருமதி கோமதி சீனிவாசன்]

ஆதரவற்றோர் பராமரிப்பு இல்லங்களிலே இருக்கிற குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற உணவுத் தொகை குறைவாக இருந்தது. இதுவரையில் 36 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. அந்த 36 ரூபாய் என்பது 60 ரூபாயாக உயர்த்தப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தொண்டு நிறுவனங்களுக்கு மட்டும் 78.50 ரூபாயாக உணவுக்காகக் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அநாதை இல்லங்களில், சென்னை, மதுரை, நாகர்கோவில், சேலம் ஆகிய இடங்களில் உள்ள அநாதை இல்லங்களில் தையல் பயிற்சி தொடங்கப்படும். இதுவரையில் அவர்கள் வெறும் கல்விதான் கற்றுக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்குத் தொழில் பயிற்சி கொடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் இந்த ஆண்டு சென்னை, மதுரை, நாகர்கோவில், சேலம் ஆகிய இடங்களில் உள்ள அநாதை இல்லங்களில் தையல் பயிற்சி தொடங்கப்படும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அநாதைக் குழந்தைகளுக்கும், விதவைத் தாய்மார்களின் குழந்தைகளுக்கும் பாடப் புத்தகம், நோட்டுப் புத்தகம் ஆகியவற்றைக் கொடுப்பதற்கான உதவித் தொகை உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அநாதைக் குழந்தைகளுக்கு, உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட தொகை 25 ரூபாயிலிருந்து 190 ரூபாயாக உயர்த்தப்படுகிறது. அதாவது பாடப் புத்தகம், நோட்டுப் புத்தகம் வாங்குவதற்காகக் கொடுக்கப்படுகின்ற தொகை உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மேல்நிலைப் பள்ளி மாணவர்களுக்கு 25 ரூபாயிலிருந்து 190 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து சேலம் மாவட்டத்தில் கங்கவல்லி என்ற இடத்திலும், குமரி மாவட்டத்தில் கால்குளம் என்ற இடத்திலும் அநாதை இல்லம் தொடங்கப்படும் என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கு வெறும் கல்வி மட்டும் கொடுத்தால் போதாது. தொழிற் பயிற்சி கொடுத்து அதன் மூலமாக வேலைவாய்ப்பை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற வழிவகைகளையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய ஆலோசனையாகவும், கருத்தாகவும் இங்கே அவையிலே எடுத்து வைத்தார்கள். அதையெல்லாம் மனதில் கொண்டு கல்வி மட்டுமல்லாமல் தொழில் பயிற்சி கொடுக்க வேண்டுமென்ற வகையில்—ஒரு புறம் அவர்களுக்கு கல்வி கொடுத்துக் கொண்டு தான் வருகிறோம். பார்வையற்றவர்களுக்குப் பள்ளி, காது

[திருமதி கோமதி சீனிவாசன்]

[1986 ஏப்ரல் 26]

கேளாதவர்களுக்குப் பள்ளி, மன வளர்ச்சி குன்றியவர்களுக்குப் பள்ளி, உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்குப் பள்ளி என்று அப்படிப் பட்ட பள்ளிகளின் மூலமாக கல்வி அவர்களுக்குக் கொடுப்பதோடு அவர்களுக்குச் சிறப்புப் பயிற்சி கொடுத்து அதன் மூலமாக வேலைவாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும் என்பதையும் இங்கே நான் எடுத்துக் காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வெட்டுத் தீர்மானங்களில்கூட குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வேலைவாய்ப்பு அலுவலகம் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அமைக்க வேண்டுமென்ற ஒரு கருத்தைக்கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சென்னையில் இன்றைக்கு வேலைவாய்ப்பு அலுவலகம் ஊனமுற்றோருக்காகச் சிறப்பாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. மற்றைய மாவட்டங்களிலும் அமைக்க வேண்டுமென்றால் நிதி வசதியினைப் பற்றியும் யோசனை செய்ய வேண்டிய நிலைமையிலே நாம் இருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில்தான் தஞ்சை, திருச்சி, சேலம், மதுரை, கோவை, நாகர்கோவில் ஆகிய இடங்களில் உள்ள வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்தில் உடல் ஊனமுற்றோருக்காக ஒரு தனிப் பிரிவை, ஸ்பெஷல் செக்ஷனை ஆரம்பித்து அதன் மூலமாக அவர்கள் வேலைவாய்ப்பைப் பெறுகிற ஒரு நிலைமையை இன்றைக்கு இந்த அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது.

அடுத்து, மண்டல மறுவாழ்வு மையங்களை அமைத்து அதன் மூலமாக ஊனமுற்றோர் எங்கெங்கு இருக்கிறார்களோ அவர்களை எல்லாம் கண்டறிந்து அவர்கள் என்ன வேலைக்குத் தகுதியானவர்கள், என்ன வேலை கொடுத்தால் செய்வார்கள், அவர்களுக்கு என்ன மறுவாழ்வு கொடுக்க முடியும் என்பதை எல்லாம் ஆலோசனை செய்து அதற்கேற்ற வழியில் 5 மண்டல மறுவாழ்வு மையங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

3 சக்கர வண்டிகள் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். அதன் அடிப்படையில்தான் இதுவரையில் 8,782 ஊனமுற்றோர்கள் 3 சக்கர வண்டிகளைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். காதொலிக் கருவிகள் 7,878 பேர் பெற்றிருக்கிறார்கள். மேலும் 15,979 பேர் காது கேட்காதவர்கள் காதொலிக் கருவி பெறுவார்கள் என்பதைப் பற்றியும் இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-30)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முன் அனுமதியோடு அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்பெறுகிறது.

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஊனம் உற்றவர்களுக்கு இலவச பஸ் பாஸைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டு அதை வரவேற்றும்



1986 ஏப்ரல் 26] [திருமதி கோமதி சீனிவாசன்]

பேசியிருக்கிறார்கள். பாராட்டியும் பேசியிருக்கிறார்கள். அந்த எண்ணத்தின் அடிப்படையில்தான் ஊனம் உற்றவர்களுக்கும், கண்பார்வை இழந்தவர்களுக்கும் இலவச பஸ் பாஸ் கொடுக்கப் பட்டு மிகச் சிறப்பான முறையில் அந்த ஊனம் உற்றவர்களை சமூக நலத்துறையின் மூலம் இந்த அரசு பாதுகாத்து செயல்பட்டு வருகிறது, என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதேபோல முதியோர் உதவித் தொகையைப் பற்றி இங்கே பல உறுப்பினர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொகையைக் கூட உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டதோடு இன்றைக்கு பல மனுக்கள் நிலுவையில் இருக்கின்றன என்பதைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டு, ஒருவர் இறந்தால்தான் அந்த இடத்திற்கு மற்றவரைப் போட்டு உதவித் தொகை கொடுக்கப்படுகிறதா என்பதைப் பற்றியும் பல கருத்துக்களையும் ஆலோசனைகளையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

முதியோர் உதவித் தொகையைப் பொறுத்த அளவில் தகுதியான முதியோர்கள் அனைவருக்கும் முதியோர் உதவித் தொகை கொடுக்க வேண்டும் என்றுதான் அரசு கொள்கை அளவில் முடிவு எடுத்திருக்கிறது. அந்த எண்ணத்தின் அடிப்படையில்தான் முதியோர் உதவித் தொகையும் இன்றைக்கு கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால், ஒருவர் இறந்தால் அந்த இடத்திலே தான் இன்னொருவருக்கு உதவித் தொகை கொடுக்க வேண்டும் என்ற அந்த நியதியை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அந்த திட்டத்தை செயல்படுத்தவும் இல்லை. அந்த வகையில் இன்றைக்கு இதுவரைக்கும் 2 இலட்சத்து 80 ஆயிரத்து 32 முதியோர்கள் உதவித் தொகையை பெற்றிருக்கிறார்கள். இன்னும் பல மனுக்கள் நிலுவையில் இருக்கின்றன என்பதைப் பற்றியும் இங்கே பல உறுப்பினர்கள் கூறினார்கள். அந்த எண்ணத்தின் அடிப்படையில் தான் மேலும் 26,268 முதியோர்களுக்கு ஒய்வு ஊதியம் கொடுக்கப்படும் என்பதையும் இங்கே நான் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

இந்த ஆண்டு கொடுக்கவேண்டும் என்றால், இன்றைக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களிடமிருந்து தகுதியான முதியோர்களுக்கு உதவித் தொகை கொடுக்க, எவ்வளவு பேர்கள் முதியோர்கள் இருக்கிறார்கள், எவ்வளவு பேர்கள் விண்ணப்பம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று விவரம் அனுப்பச் சொல்லி கேட்டிருக்கிறோம். அந்த விவரத்தை அரசுக்கு அனுப்பிய பிறகு அந்த விவரத்தின் அடிப்படையில்தான் நிதி ஒதுக்கீடு செய்து ஒய்வு ஊதியம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு வருடமும் எவ்வளவு பேர்கள் விண்ணப்பம் கொடுக்கிறார்களோ அதன் அடிப்படையில்தான், முதியோர் உதவித் தொகை கொடுக்க வேண்டும் என்ற நியதி வகுத்து அதன் மூலமாகத்தான் இந்த ஆண்டு

[திருமதி கோமதி சீனிவாசன்]

[1986 ஏப்ரல் 26]

26,268 முதியோர்சளுக்கு ஓய்வு ஊதியம் கொடுக்கப்படும் என்பதையும் இங்கே நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்வதோடு, இன்னொரு மகிழ்ச்சியான செய்தியையும் இங்கே நான் இந்த அவையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்சளுக்கு குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கணவனால் கைவிடப்பெற்ற, மற்றும் ஆதரவு அற்ற பெண்களுக்கும் இந்தத் திட்டம் நீடிக்கப்படுகிறது என்பதைப் பற்றியும் நான் இங்கே மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த ஆண்டில் இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக 24,758 கணவனால் கைவிடப்பட்ட மற்றும் ஆதரவற்ற பெண்கள் அந்த முதியோர் உதவித் தொகையைப் பெறுவார்கள் என்பதைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டு, அதன் மூலமாக 2 கோடியே 4 இலட்சம் ரூபாய் செலவு ஆகும் என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அந்த எண்ணத்தின் அடிப்படையில், இங்கே மிகச் சிறப்பான கருத்துக்களை வரட்செணைக் கொடுமைகளைப் பற்றியும், குறிப்பாக பிச்சைக்காரர்களைப் பற்றியும், அதில் சிறுவர்கள் பிச்சை எடுக்கிறார்கள், அந்த நிலையை மாற்ற வேண்டும்; முதியோர்கள் பிச்சை எடுக்கிறார்கள் அந்த நிலையை மாற்ற வேண்டும், அதற்கான திட்டங்கள் என்ன இருக்கிறது என்பதைப் பற்றியும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே பேசுகிறபோது பல கருத்துக்களை இங்கே எடுத்து வைத்தார்கள்.

அந்த அடிப்படையில்தான் சிறுவர்கள் பிச்சை எடுக்கக்கூடாது. எங்கெங்கே சிறுவர்கள் பிச்சை எடுக்கிறார்களோ அவர்கள் எல்லாம் காவல் துறையால் பிடிக்கப்பட்டு சில்ட்ரன்ஸ் ஆர்டின் கீழ் சீர்திருத்தப் பள்ளிகளில் சேர்க்கப்பட்டு, அங்கே அந்தக் குழந்தைகளுக்கு கல்வி, தொழில் பயிற்சி கொடுத்து, பிற்காலத்தில் அவர்களின் மறுவாழ்விற்கான நிரந்தர வழி வகைகளை அரசு இன்றைக்கு மேற்கொண்டு வருகிறது.

இங்கே கூட சீர்திருத்தப் பள்ளிகளில் படித்த மாணவர்கள் என்றால் தனியார் துறையினர் கூட அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நீ குற்றவாளி, குற்றம் செய்தவன். நீ சீர்திருத்தப்பள்ளியில் படித்த மாணவன், உனக்கு இங்கே வேலை வாய்ப்புக் கொடுத்தால் மறுபடியும் குற்றம் செய்வாய் என்று தனியார் துறைகளில் சொல்பவருவதாக சில கருத்துக்களையும் இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படியெல்லாம் சொல்லக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் சீர்திருத்தப் பள்ளிகளை பெயர் மாற்றி அண்ணா பள்ளி, இந்திராகாந்தி பள்ளி என்று வைத்து மிகச் சிறப்பான முறையில் நடத்த இருக்கிறது என்பதைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த அடிப்படையில் இன்றைக்கு மல்புத்தூரில் உள்ள அரசு ஆண்கள் இளைஞர் சீர்திருத்தப்பள்ளி மாணவர் விடுதி 20 ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்பீட்டில் பழுது பார்த்து செப்பனிடப்படும் என்று குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.



1986 ஏப்ரல் 26] [திருமதி கோமதி சீனிவாசன்]

சிறுமியர் மற்றும் பெண்டிர் பரத்தமை தடுப்புச் சட்டத் தின் கீழ் அரசு மகளிர் காப்பகங்கள் 6 இருக்கின்றன. விஜி லன்ஸ் ஹோம்ஸ் 8 இருக்கின்றன. பிற்காப்பு இல்லங்கள் 3 இருக்கின்றன. இதிலே தண்டிக்கப்பட்ட மகளிர்கள் தண்டனைச் சாலம் முடிந்த பின்னாலே மறுவாழ்வு கிடைக்காமல் மீண்டும் அதே தொழிலில் ஈடுபடுகிற நிலைமையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து, தண்டிக்கப்பட்ட மகளிர் மீண்டும் அதே தொழிலில் ஈடுபடாமல் இருப்பதற்கு தண்டனைக் காலம் முடிந்து அவர்கள் வீடு செல்கிற போது மறு வாழ்விற்காக ஐந்தாயிரம் ரூபாய் அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் என்பதை இந்த அவையில் மகிழ்ச்சியோடு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

வரதட்சணைக் கொடுமை மற்ற சமூகக் கொடுமைகளுடன் தீர்ப்பதற்கான வழிவகைகளை அரசு ஆராய் வேண்டுமென்று கவனிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் தான் இன்றைக்கு மாவட்டம்தோறும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தலைமையில் குழுக்கள் அமைத்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எல்லாம் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அந்தக்கமிட்டியிலே பெண்களும் இடப் பெறுவார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் தியாக ராசன் அவர்கள் பேசுகிற போது உறுப்பினர்கள் சத்துணவுக் கூடங்களைப் பார்வையிட அனுமதி வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்காக இன்றைக்கு மாவட்ட அளவில் மாவட்ட ஆலோசனைக் குழுக்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் தலைமையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த மாவட்ட ஆலோசனைக் குழுவில் எம்.எல்.ஏ., எம்.எல்.சி., எம்.பி., போன்றவர்கள் எல்லாம் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள். சத்துணவு கூடங்களில் முறைகேடுகள் இருக்கிறதென்றால், சரியான முறையில் நடக்கவில்லையென்றால் அந்த ஆலோசனைக் குழுவில் மாண்புமிகு தியாகராசன் போன்ற உறுப்பினர்கள் சொல்வார்களானால் நிச்சயமாக அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையெடுக்கப்படும். தவறு செய்யும் ஊழியர்கள் மீது நடவடிக்கையெடுக்கப்படும் என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சமூக நலத்துறை மானியத்தின் மீது உறுப்பினர்கள் நல்ல கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருப்பதற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் வெட்டுத் தீர்மானங்களைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு இந்த மானியக் சோரிகையை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருமதி டி. யசோதா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் முதியோர் உதவித் தொகை கேட்டு வந்த விண்ணப்பங்களில் எதுவும் வெயிட்டிங் லிஸ்ட்டில் இல்லையென்று சொன்னார்கள். நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது, மனுக்கள் நிறைய கொடுக்கப்பட்டும், அவர்கள் தேர்வு செய்யப்பட்டும்,

[திருமதி டி. யசோதா] [1986 ஏப்ரல் 26]

தகுதியுள்ளவர்களாக ஆக்கப்பட்டும் அவர்களுக்கு இன்று வரையில் முதியோர் உதவித் தொகை கொடுக்கப்படவில்லை. அடுத்து அரிசன மக்களுக்கு நிறைய வேலை வாய்ப்பு சமூக நலத்துறையின் மூலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும், ஜாதி சமய வேறுபாடுகளுக்கு அப்பாற்பட்டு இந்தத் துறை இயங்குகிறதென்றும் சொன்னார்கள். அப்படியானால் அரிசன சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எத்தனை மகளிர் மன்றங்கள் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிந்து கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சேவை இல்லங்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கப்படும் என்றார்கள். நான் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. யானைக்குத் தரும் தவிட்டு உருண்டையானாலும் யானை உண்கின்ற போது இரண்டு பக்கம் சிதறிப் பல இலட்சக்கணக்கான எறும்புகளுக்கு உணவாகும். அதைப் போல மிகப் பெரிய நிலையங்களில் நீங்கள் உதவுகிற தொகையைச் சற்று குறைத்து எல்லா ஏழை எளிய மன்றங்களுக்கும் கிடைக்க வழிவகை செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

**மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் :** துணைத் தலைவர் அவர்களே, முதியோர் உதவித் தொகை பெற காத்திருப்பவர்களுக்கு, அதாவது 26,268 பேர்களுக்கும் கொடுக்கப்படும் என்பதை குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அடுத்து, அரிசன மகளிர் மன்றங்களை புதுப்பிக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை அரசு பரிசீலிக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

**திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் :** துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது, முதியோர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிற 35 ரூபாய் உதவித் தொகை உயர்த்திக் கொடுக்கப்படுமா என்று கேட்டேன். அதற்கு பதில் இல்லை.

[பிற்பகல் 1-40]

அதேபோல் முதியோர்கள், அனாதைகள், ஏழைகள் இவர்கள் எல்லாம் டாக்டர் சர்ட்டிபிகேட் ஆர்.ஐ. சர்ட்டிபிகேட் வாங்க வேண்டும் என்று சொல்லி, அவர்களை நீங்கள் ரொம்பவும் அலையவிடுகிறீர்கள். எனவே இதையெல்லாம் தவிர்த்து, வாக்காளர் பட்டியலில் இருந்தால் வயதை சரிபார்த்து அவர்களுக்கு கொடுப்பார்களா என்று கேட்டிருந்தேன். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லவில்லை. தற்போதாவது பதில் சொல்லுவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

**மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் :** துணைத் தலைவர் அவர்களே, முதியோர்களுக்கு 35 வயது இருந்தால் கொடுப்பதில்லை. அவர்களுக்கு 60, 65 வயது இருக்க வேண்டும். விதவைகளுக்கு 40 வயது. ஊனமுற்றவர்களுக்கு 45 வயது. விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு 60 வயது. முதியோர்களுக்கு



1986 ஏப்ரல் 26] [திருமதி கோமதி சீனிவாசன்]

65 வயது, அந்த அடிப்படையிலேதான் அவர்களுக்கு உதவித் தொகை கொடுக்கப்படுகிறது. வாக்காளர் பட்டியலில் இடம் பெற்றிருந்தால் அதையும் கணக்குப் பார்த்துக் கொடுக்கப்படும். (குறுக்கீடு).

துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தின் முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பதவி ஏற்பதற்கு முன்பு 20 ரூபாய்தான் இந்த முதியோர்கள் பெற்றுக் கொண்டு இருந்தார்கள். தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகுதான் 35 ரூபாய் மாத உதவித் தொகை பெற்றுக்கொண்டு இருப்பதோடு, அவர்கள் வருடத்திற்கு 2 முறை, வேஷ்டியும், சேலையும் பெற்றுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இது தவிர, சத்துணவு பெறுவதோடு சத்துணவு பெறுகிறவர்களுக்கு வாரம் 1 கிலோ அரிசியு சத்துணவு பெறாதவர்களுக்கு வாரம் ஒரு கிலோ அரிசியும் கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விவாதத்தில் பங்கு பெற்ற உறுப்பினர்கள் மட்டும்தான் கேள்விகள் கேட்கலாம். அவர்கள் கூட புதியதாக எதுவும் கேட்க முடியாது. ஏற்கனவே பேசியதைப் பற்றி விளக்கம் தான் கேட்கலாம்.

திருமதி தா. இராசாம்பாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் பேசும்போது கலப்பு மணம், மறுமணம் மற்றும் ஒரு கண் இல்லாதவர் இன்னொரு கண் இல்லாதவர்களை மணந்து கொண்டால், இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அரசு கொடுக்கும் பத்திரம், தாலி செய்வதற்கான தங்கம், 300 ரூபாய் ஆகியவைகளை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கவில்லை. அதைக் கொடுப்பதற்கு நீங்கள் ஆராய்ச்சி செய்யுங்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு மறுவாழ்வு கொடுக்க, சமுதாய சீர்திருத்தத்தில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து வேலைவாய்ப்பு அளிக்க அரசு முன்வருமா என்பதைத்தான் நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதை அரசு பரிசீலிக்கும் என்பதை நான் குறிப்பிடுவதோடு இந்தக் கலப்புத் திருமணம் செய்பவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் பார்வையற்றவர்களும் பயன் பெறுவார்கள் என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பார்வையற்றவர்களை யார் திருமணம் செய்துகொள்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு 8 கிராம் தங்கம், அதேபோல் திருமணச் செலவுக்காக 300 ரூபாய் பணம், 4 ஆயிரம் ரூபாய்க்கான 6 ஆண்டு தேயி சேமிப்புப் பத்திரமாக இந்த ஆண்டு 20 நபர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் என்பதையும், நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

(திருமதி கோமதி சினிவாசன்)

[1986 ஏப்ரல் 26]

பார்வையற்ற மாணவர்கள் தேர்வு எழுத அவர்களுக்கு உதவியாக எழுதுவோர் உதவித் தொகை அளிக்கப்படும். முதல் கட்டமாக சென்னையில் உள்ள 3 சிறப்புப் பள்ளிகளில் 9-வது வகுப்பு முதல் 12-வது வகுப்பு வரை பயிலும் மாணவர்களுக்கு இந்த உதவி அளிக்கப்படும். சுமார் 200 பார்வையற்ற மாணவர்கள் இதனால் பயன் அடைவர். தஞ்சை அரசு காது கேளாதோர் பள்ளியில் பத்தாவது வகுப்பு வரைதான் இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு பிளஸ் டீ தொடங்க அனுமதி அளிக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டு பிளஸ் டீ வகுப்பு ஆரம்பிக்கப்படும். தர்மபுரியிலும் ஈரோட்டிலும் உள்ள அரசு காது கேளாதோர் பள்ளியில் கூடுதலாக 60 மாணவர்கள் சேர்த்துக்கொள்ள அனுமதிக்கப்படும். தற்போது தர்மபுரியில் 83 மாணவர்களும், ஈரோட்டில் 50 மாணவர்களும் உள்ளனர். வடசென்னையில், அம்பத்தூரில் உள்ள அரசு தொழில் பயிற்சி நிலையங்களில், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில தொழில்கள் மூலமாக 92 ஊனமுற்றவர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்க தனி வகுப்புகள் தொடங்கப்படும்.

திரு. சா. ஞானசுந்தரம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்களுக்கு உதவித் தொகை அளிப்பதிலே வயது வரம்பு இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அந்த வயது வரம்பைத் தளர்த்துவதற்கு அரசு முன் வருமா? அதோடு முத்துப்பேட்டை, பட்டுக்கோட்டை, மன்னார்குடி ஆகிய இடங்களில் கயிறு தயாரிக்கும் ஆலை அமைக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டேன். அதையும் அமைச்சர் அவர்கள் செயல்படுத்த முன்வருவார்களா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சினிவாசன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்களுக்கு உதவித் தொகை கொடுப்பதற்கு 30 வயது என்று வரம்பு கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

அதற்குக் கீழே இருக்கின்ற அந்த வயது வரம்பை தளர்த்த வேண்டும் என்று சொன்னால், 30 வயதுக்குக் கீழே இருப்பவர்களுக்கு எல்லாம் பல்வேறு திட்டங்கள் சமூகநலத் துறையின் மூலமாக திட்டப்பட்டு இருக்கிறது. அத்தகைய திட்டங்கள் மூலமாக பல்வேறு விதமான சலுகைகளை அவர்கள் பெற்று வருகின்றார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது ; இப்போது வாக்கெடுப்பு.

டாக்டர் க. நல்லமுத்து அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாகக் கருதப்பெற்றது.



1986 ஏப்ரல் 26]

திருவாளர்கள் எ.எஸ்.ஏ. ஆறுமுகம், எஸ். என். இராமசாமி பொ. உத்திராபதி ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 30-சமூகநலன் என்ற தலைப் பின்கீழ் ரூ. 76,04,25,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும் ”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

#### 6. அறிவிப்பு.

ஊராட்சிகள் (மூன்றாம் திருத்த) சட்டமுன்வடிவு  
1986 (ஆ.இ.).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. 1986 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் (மூன்றாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவை (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 27/1986) பேரவையில் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ள ஆளுநர் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்.

#### 7. அரசினர் சட்ட முன்வடிவு.

ஊராட்சிகள் (மூன்றாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1986.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ 1986 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் (மூன்றாம் திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண். 27/1986)\* ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற வேண்டும் ”.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை மொழிகிறேன்:

“ 1986 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் (மூன்றாம் திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 27/1986) மக்கள் கருத்தைத் தெரிந்து கொள்வதற்காக சுற்றுக்கு அனுப்பப் பெறவேண்டும் ”.

\* 1986 மார்ச் 26 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.